

5210

Repertorium siue tabula
generalis autoritatum Aristotelis et philosophorum.
cum cōmento per modum alphabeti

Aludat unum unum

Aludat unum unum

Reperit
obis q
Aristor el
vulora sal
rechissimo
emendata
gentissim
lume incho

Act
Ornell
vis sunt p
vay vide
Quidi o
bn lepar
us est a
Au
tia et c
Orunt
cuden
mice
Ibid
ponie
Ibid
quante
Ibid
scio
liby to
tate
Ibid
comen
line it
Ibid
pcep
ra ye
ratio

Repertoriū siue tabula notabilis auctoritatū Articulorū dictorū et de
oibz his q̄ ex copiosissime dictis philosophorū et in primis excellentissimi
Aristotelis philosophorū principis olim Alexandri magni directoris.
utiliora saltē atq; in phisico auditu magis necessaria dignoscunt. A reue
rendissimo et venerabili Beda presbytero edita. et p̄ eundē cōmendata
emendata atq; diligenter visa. curiose masticata. necnō suis in locis dili
gentissimis additisq; admodū aucta deo optimo maximo duce faustis
sime inchoat.

Deo dependet celū et tota natura .xi. metaphi.

illa auctoritas sic intelligit q̄ celū et tota natura dependet
a deo et hoc quo ad p̄servari et non in fieri vel p̄duci. Et sic
illa auctoritas nō est p̄tra phm in p̄mo phisicorū. vbi sic di
cit. Omne quod fit. fit a subiecto p̄supposito.

Actus sepat et distinguit. seprimo metaphi. .z. iij. de aia

Et intelligit sic q̄ actus materialiter existens sepat et distinguit mō q̄
ut sunt plures materie materialiter distincte in distinctis subiectis tūc
viciq; videt q̄ materia in se includit actū q̄ est p̄tra phm p̄mo phisicorū.
Qui dicit q̄ materia h̄z se pure passive et nullo actiue. R̄ndet q̄ materia
bñ sepat et distinguit p̄ actus inclusos quia materia ex sui natura null
us est activitatis.

**Auctoritas arguendo ad esse ad posse est bona consequē
tia et cōmunis regula.**

Et intelligit sic arguendo affirmative et sine distributōe et sine dictōe i
cludendo negatōnem. Un̄ non sequitur a ē maximū corp⁹ q̄ ē. q̄ a ē max
mū corp⁹ qd̄ p̄t ēē p̄ia nō ē q̄z a n̄ p̄t esse verū sine p̄sequēte.

Albū fit ex nigro musicus fit ex nō musico. p̄mo phisico.

Ibi dicit q̄ ex debet dicere circūstātiā ordinis. S̄z q̄n dicit lignū debet cō
poni ex suis medietatibz. Ibi dicit q̄ debet dicere circūstātiā temporis.

Albū de per accidens ē quantū p̄ phm in p̄dicamētis

Ibi dicit q̄ phus vult q̄ ille terminus album ponitur in predicamento
quantitatis de per accidens.

Agente eodē modo existēte et materia eadē erit idē effect⁹
sc̄o metaphi. Intelligit sic tam de agentibz p̄ncipalibz q̄ instrumentis
libz ita q̄ sit omnino idem agens et idem passum eodē modo dispositum
tunc non fiunt diversi effectus sed vnus tantum.

Appetitus materie non est nisi motus materie ad formā
cōmentator p̄mo phisicorū. R̄ndet q̄ cōmētor caput motū valde large
sine improprie videlicet p̄ naturali inclinatione.

Natura res naturalis distinguit ab artificiali. iij. phis. in
p̄ncipio. Dicit ibi q̄ phs loquit ibi indefinite vel p̄riculariter. et sic ē ve
ra vel dicitur q̄ solum vult q̄ res naturales differant ab artificialibus
ratione et non re quia eadem est res.

**Alchemiste non dicunt q ex ferro vel cupro fit aurum vt
argentum per eorum artem**

Ubi dicitur q ex ferro vel cupro fit aurum vel argentum apparenter non
autem existeret. et ratio est quia per nullam artem forma substantialis po-
test poni in esse speciei alterius forme.

Artes simpliciter facit materiam. primo philosophorum.

Dicitur q intelligitur de materiis secundam non autem de materia prima quia ma-
teria prima non est facta quia est in generabilis et incorruptibilis. vt patet
ibi.

Accidens non est accidens. quarto metaphysice

Intelligitur sic accitio non est accitio tanquam subiecti originalis et sic stat bene q al-
bedine est in superficie que etiam est unum accidens. Et linea habet rotun-
ditatem et corruptibilem. Sed hoc non tanquam subiectum originale. quia ori-
ginaliter est in substantia.

Accidens diffinitur per subiectum suum. septimo metaphysice.

Et sic album est subiectum habens sufficientem albedinem per sui denominationem.
Et intelligitur sic de diffinitione descriptiva non autem essentiali. Et ta-
lis indicat quid est esse rei. vt patet primo topicorum.

**Anima quantum ad partem intellectus nullius corporis
est actus. secundo de anima.**

Rursum finem per mentatorem q debet intelligi de intellectu diuino et non
humano.

Actui repugnat accidere actui per philosophum in suba orbi.

Rursum q actus substantialis non potest recipere alium actum substan-
tialem sed bene accidentalem.

Archae non est lignum. nono metaphysice.

Rursum q philosophus ponit modum loquendi vulgari. Vel potest dici q ipse vult
q totum compositum non verificat de sua materia. Et ideo vult q archa
non est lignum tanquam sua materia quia alio totum esset sue pres et econuerso.
Vel potest dici q philosophus vult q materia non dicit de toto composito in ab-
stracto sed bene in concreto vt archa est lignea.

Actus sunt suppositi. primo metaphysice.

Rursum q philosophus vult q actus sunt suppositi denominatione cum hoc ra-
men bene stat q non sunt suppositi effectiue.

**A primis namque substantiis nulla erit predicatio per philosophum in
predicamentis. Rursum q intelligitur a primis substantiis nulla erit predica-
tio que est superioris de inferiori quia prime substantie non habent inferi-
us saltem essentialiter in predicatione vera directa et affirmatiua.**

Animal est animatus planta per autorem sex principiorum.

Dicitur q intelligitur sic animal est perfectius animatum quam planta. Vel
dicitur q animal plures habet potentias anime quam planta. quia animal habet
potentiam vegetatiuam et sensitiuam planta autem caret sensitiua.

Anima vegetatiua est animalū. pmo et scdo de aia.

Ibi dicitur qd phus loquitur de punitate prioritatis. z vult qd in pluribz reperitur aia vegetatiua qd sensitiva vel intellectiva.

Actus actiuoz sunt in patiente pdisposito. ij. de aia

Intelligitur si aliquid actiuū vel agens debet actū agere vel etiaz pducere aliquem effectū in ipso patiente tūc opz ipm patientem esse bene dispositū ad illū actum suscipiendū. Etia est vera vniuersaliter. et hoc si mutaretur numerus in numerū vt sic. Dis actus actiuus est in patiente pdisposito.

Ab insufficiente nihil fit. pmo phisicoz

Intelligitur ab insufficiente nihil fit de solo. Sed cum addito superiorum ex insufficienti bene aliquid fit

Anima est abstracta a corpore per pmentatozē. iij. de aia.

Et videt qd non est subiectum in libro de anima. qz tunc non consideratur fm rōnem adequatā fm quā ponit esse subiectū in libro de anima. qz inde anima psideratur prout est principiu operationū corporis animati. z put illa principaliter se tenet ex parte anime. Item notandū qd illa autoritas fm pmentatozē fm vnā viam tenet. vel qd pmentatoz non est locutus assertiue. Aliter potest dici licet anima est abstracta a materia fm esse est tamē cōiuncta materie fm opationem. Sed diceret aliqz aia etiam alia a corpe cōsideratū. phisicoz. et sic videtur qd nō debet psiderari in libro de aia. quia sunt distince materie. Respondet qd hoc nō est fm rōnem adequatā fm quam ponit esse subiectū in de anima. qz in phisicoz psiderat prout est pncipium mouendi et quiescendi. sed in de anima psideratur prout est pncipiu operationū corporis animati z put illa pncipaliter se tenet ex parte anime

Accidentia magnam partem conferunt ad cognoscendū qd quid est. pmo de anima

Illā autoritas fm Theomixtū de accidentibz p se ppris intelligit. qz dicit non em cognosco ignem p fumū sed p calorem. Etia intelligitur de accidentibz p muniū fm se sumptis ad inuicem pbinatis. vt cognosco fortez p illa accidentia simul sumpta z pbinata. scz hatens rufos crines z est albz nigz caputiū. blaueā tunicam.

Accidia nō cognoscūtur demonstratiue. pmo posterior

Respondet qd hoc verū est a priori quia a posteriori fieri potest. qz vtrqz p pzia accidentia demonstrāt de suis subiectis. z sic faciūt demonstratiōem cognitiōem substantie. Sic de ppris accidentibz dicit qd nō immediate notificāt demonstratiue substantiā sed bene mediate. quia ex pluribz accidentibz p muniū discernit accidens prium. z sic mediate notificant substantiam. secus est de accidente p muniū

A proportione minoris equalitatis non fit actio

Notandū qd duplex est pportio. Una est pportio quantificatiua mediate qua vnū extenditur qtrum alteri proportionatur. Alia est pportio actionis ex de illa intelligit autoritas. Unde corpus ad nō corpus bene est pportio secūda fm aliqū virtutē sicut inter corpus z animam.

**Anima nō habet aliquā operatōem propriā quā nō p̄mu-
nicet corpori. p̄mo de anima**

Intelligitur de anima intrinseca que est in corpore sicut quādo est totū p̄po-
situm. et sic excluditur anima exuta a corpore

Ars et scientia distinguuntur. vi. ethicor.

Et debet intelligi capiēdo scientiā stricte solū p̄ habitū specificū et etiā ca-
piēdo artē stricte solū p̄ habitū practico. sed capiēdo illos eque p̄muniter
tā p̄ habitū practico q̄ specificū tūc nō distinguuntur

A maiori debet fieri denominatio. vi. physicoz.

Intelligit de qualitatibz positivis et maxime intensius nō aut oportet de p̄-
uatiuis fieri denotatiōe sicut tenebre denotantur tenebrosū. et valet tūc
sicut a maiori. i. a digniori debet fieri denominatio.

**Actus et potentia sunt maxime opposita per commenta-
torem primo de anima**

Intelligit sic vno modo q̄ sint maxime opposit. siue p̄traria. i. p̄munissime
opposita. q̄ dicit q̄ circūit omnia p̄dicamenta. et sic nō vult q̄ sint p̄traria
p̄rie dicta. Alio modo dicit q̄ p̄ actū intelligit essentialē actualē et potentiaz
essentialē potentialē. Et vult q̄ actū esse et p̄m potentiam esse opponitur. et
hoc sic est verū capiēdo oppositiōem large.

Ab hoc q̄dem ente oibz derivatū est viuere. p̄mo celi.

Intelligit q̄ p̄hus loquit̄ ibi particulariter. vt sit sensus ab hoc ente. id est a
primo ente. scilz a deo derivatū est omnibz esse et viuere. Alio modo dicit q̄
p̄hus loquit̄ vniuersaliter de omnibz. Sed diceret sic sic tūc sequeretur q̄
materia p̄ma et celū essent derivata et generata a p̄mo ente. Respondetur
q̄ aliqd dicitur esse derivatū dupliciter. Vno modo inchoatiue. et sic om̄-
nibz nō est esse derivatū viuere naturaliter a p̄mo ente sicut materia celi et
materia p̄ma. Alio mō p̄significatiue vel gubernatiue. et sic oīa alia a primo
ente habent esse et viuere. et sic materia prima et celū habēt derivatū esse a p̄-
mo ente. cū purū ens p̄significat et gubernat oīa mūdi viuētia

Ad corruptionē subiecti sequit̄ corruptio scie. i. posterior
Respondet q̄ hoc intelligit de subiecto inhesionis et nō attributionis

Animal est prius homine. p̄ p̄p̄ hūmā

Intelligit in suppositione materiali. vt ly animal est p̄us homine id est ille
terminus animal est p̄munior q̄ homo

Accidentis non est esse sed inesse. vii. metaphisice

Intelligit p̄riusime capiēdo esse. et nō p̄muniter vt extēdit se ad inesse

Accidēs nō migrat de subiecto in subiectū. vii. metaphisice

Intelligit de subiecto inhesionis et nō attributionis seu denotatiōis. Vel dī-
citur q̄ verū est p̄m numerū. nō aut p̄m spēm

**Aburdum est simul querere et acquirere scientiam et mo-
dum sciendi. ij. metaphisice**

Ille auctoritas dupliciter intelligit. Vno mō vt in verbis stat simpliciter et

sic est vera sine glosa. Alio modo si per scientiam intelligitur metaphisica. et per modum sciendi logica. tunc est sensus. absurdum est simul acquirere metaphisicam et logicam. quia metaphisica presupponit logicam. ergo logica debet praesciri.

Actus simpliciter precedit potentiam in vno autem individuo. ix. libro metaphisice

Et hoc est intelligendum secundum ordinem perfectionis. sicut dicit philosophus secundo philosophorum. Actus est principalior potentia sed temporaliter et secundum viam generationis potentia precedit actum in eodem.

Accidens non est necessarium sed contingit non esse. viii. philosophorum.

Primum potest quia accidens est corruptibile. sed necessarium est incorruptibile. Primum patet ex diffinitione accidentis. quia dicitur accidens est quod ad est et abest propter subiecti corruptionem.

Accidens contingit inesse et non inesse. x. metaphisice

Et hoc per mutationem subiecti vel per variationem proprietatis secundum quod vnum proprium reliquum expellit.

Abstrahentium non est mendicantium. ii. philosophorum

Nam est triplex operatio intellectus. Una est simplicium apprehensio. Secunda est simplicium apprehensorum compositio et divisio. Tercia est composita et diuisa ad formam syllogisticam ducere. iam abstrahentium non est mendicantium quantum ad primam operationem intellectus. sicut possumus intelligere hominem sine risibile. et e converso que tamen inseparabiliter sunt coniuncta. Sed in secunda operatione intellectus separare illa que sunt iuncta inducit similitudinem.

Ars imitatur naturam in quantum potest. ii. philosophorum

Quia sicut artifex non solum considerat formam nec solum materiam. sed formam et materiam simul. ut ars medicinalis non solum considerat sanitatem secundum se sed etiam secundum quod est in quattuor humoribus. sic etiam naturalis philosophus considerat non solum materiam sed etiam considerat formam que est finis materie.

Ad agens vniiforme sequitur actus et effectus vniiformis. i. celi
Intelligitur dummodo agens totale percurrit vniiformiter tunc talis effectus saltem principaliter intentus manet vniiformis.

Ab eodem non possunt produci diuersa specificiter distincta. ii. de generatione

Intelligitur ab eodem ente naturali non possunt procedere diuersa et specificiter distincta.

Aurum est incorruptibile. secundum alchimistas

Intelligitur sic aurum est incorruptibile. id est aurum est longo tempore et valde diu duraturum inter omnia alia metalla. quia sicut alia metalla ex temporis diuturnitate corrumpuntur. sic aurum purum et bonum melioratur et augmentatur. quia durat ultra ordinationem humanam.

A voluntate antiqua non preedit actio noua. secundum commentatorem. viii. philosophorum

Intelligitur sic a voluntate antiqua. i. a deo. nō pcedit actio noua. i. in nouum
volunt. qz deus nō incipit aliquid de nouo velle. qz quicquid deus volu-
it ab eterno voluit. Vel sic a voluntate antiqua non pcedit actio noua sibi
similis que non procedit a specie

**Ad productionē effectus sufficiūt duo. scz voluntas et po-
testas. p Boetium in de pso. pbi. pfa. ij. li. iij.**

Intelligit non absolute sed limitate referūt voluntas et potentia ad actōes.
tūc auctoritas habet veritates. sed si referūt ad actōem et ad tempus eter-
num tūc non sufficiūt nisi sint relata ad idem tempus. Unde grama. Ego
volo possum legere ergo lego absolute nō valet. sed bene valet ego nūc et p
nūc possum legere. ergo nūc lego

**A priuatione in habitu: impossibilis est regressio. p philo-
sophum in predicamentis**

Intelligit de illa priuatione que pnat actū et potentia simul. non autē de illa
que pnat solū actū. qz ibi bene est possibilis regressio

**Anima que est intellectus forsitan manet post suum con-
ceptum. ij. metaphisice**

Respondet qz ibi phs loqitur dubitative. sed nō assertiue. Et ideo dicit forsi-
tanque dicitur est nota dubitationis.

Actio et passio sunt actus diuersarū potentiā. ij. de aia
Ibi dicit qz diuersarū potentiā sunt actus. potētie em nō distinguūtur p actū
sed quia actio et passio sunt diuersarū potentiā. igit sunt distincta. qd est cō-
tra phm. iij. phisicorū. qui dicit qz ois actio est passio. patz qz actio est actus pos-
sentie actiue. passio vero dicitur actus potētie passiue. Ibi dicit qz auctoritas
intelligit particulariter et nō vltiter. qz actio et passio sunt idem materialiter
sed differūt formaliter.

Ab abstracto ad concretum est bona pna. ij. thopicorū.

Ibi dicit qz verū est in pdicationibz qd dicitur in essentialibz. non autē in acci-
dentalibus. igitur etc.

**A simili causa in specie non procedunt diuersi effectus. p
pmentatorem. ix. metaphisice**

Rūdetur qz ly idē caput multipliciter. scz idē in numero idē in specie. idē in
genere. inō aliq tūc bñ pcedūt ad cōsē effectū in genere. ergo sunt idē.

**Animal est substantia hominis et equi fm naturam com-
munem. p pmenta. pmo metaphisice**

Et si sic tūc natura cōis esset ponenda. Ibi dicit qz ly est caput in actu signato
sic qz ille terminus aīal feat subam hoīs et equi fm naturam pmutā. sub
rōne generis vel sub pcepto cō illi termini aīali correspondente.

Aqua alit ignem. iij. de anima

Ibi dicit qz aqua nō caput p humido simplr. sed caput p humido pinguī et
subtili. qz hoc nutrit ignem. sicut videmus ad experientias. vt butirū oleū
subtile vinū pbutum. Et vltra debet intelligi de nutritione improprie dicta
quia nullum purum elementum nutrit

Accidentia dicuntur entia ad aliquid. primo ethicorum.
Intelligit q accidentia non habent esse p se nisi in cōparatione ad aliqd
et ad subiectum. quia accidens est mensura substantie

Accidentia assimulantur pro pagini primo ethicorum
Intelligit sic q p pagus nō est arbor. s; aliqd arboris a q̄ deriuat arbor. ita
accētia nō sunt entia sed entis. i. sube a qua ppagant z orinatur

Accētia nō sunt entia sed entis. i. ethicor. z. vij. metaphysice.
Intelligitur q non sunt entia p̄prie capiēdo ly ens que sunt in subiectis.
Sed cōmuniter capiēdo ly ens bene sunt entia

**Animal constituitur ex corpore z anima tanq̄ a regente z
recto primo polliticozum**

Intelligitur q in animali anima habet se vt regens z corpus habet se vt
rectum quia est instrumentum anime

**Animalia mansueta digniora sunt alijs animalibus nō
mansuetis primo polliticozum**

Intelligit inquantū animalia. nam mansueta p̄cipantur aliquantū res
gimine Sed si oppositum inuenitur secus est

Abstinentia cibi confert febricitanti sanitatē. v. ethicorum
Rūdetur ideo quia abstinentia est summa medicina. Et est cōmūis res
gula medicorum z vulgarium

Actio z passio non cōtinentur subinuicē se pto ethicorum
Intelligitur q vnum non predicatur de alio. quia illa predicatio nō est bo
na. actio est passio.

Ars imitatur naturam inquantū potest scdo phisicorum
Itē illa autoritas vera est. q̄m mō natura est fundamentū illius artis.

Ars acquisitiua cibi est naturalis animalibus. i. polliticoz
Intelligit q natura est sollicita ad puidendū de cibis animalibus cuz pmo
generat Vel sic qñ aliqd aliqd acq̄rit illud quod natura acquirit tale acq̄
quirere est naturale

Actiones principantes non sunt bone de se. vij. polliticoz
Intelligit q nō sunt bone nisi p̄ncipans differat ab alijs in bonitate natu
rali z acq̄sita inquantū quantū vir differt a muliere. seruus a domino

**Actiones iusticie necessarie sunt in ciuitate sed non eligi/
biles fm se. septimo polliticozum**

Ibi dicit q p actiones iusticie intelligunt sententia supplicia p̄demnatozū
et necessarie sunt in ciuitate. z tamē fm se non fiunt eligibiles sed vt eo me
lius ciuitas gubernetur z saluetur

**Actiones que sunt circa diuitias et honores sunt simplici
ter eligibiles secudo phisicorum**

Ratio est. quia sunt quedam dispositiones ad bonum z ad operationem
bonarum. vt patet septimo polliticoz

Animalia omnia alia ab homine sola naturali intentione

habent suas actiones. vt patet ibidem.

Itē qdam animalia parua habent suas actiones ex cōsuetudine vt canes
Sed homo inter animalia dirigit actiones suas in actionē

Accusans debet esse melior accusato scđo polliticozum

Ratio quia officium accusantis est ostendere causas in aduersario seu ac-
cusato. Etia ideo qz accusans habet se vt agens accusatus vt patēs. mo-
do omne agens prestantius est suo passio

Actus intellectus et appetitus sunt ad nūcē et cordes. iij. ethi.

Responderetur hoc est verum de virtutibus moralibus

Affirmatio et negatio sunt in mente. iij. ethicozum

Intelligit sic q in mente. i. in intellectu practico sunt affirmatio et negatio
Sed in appetitu est prosecutio et fuga

Agricole magis appetunt lucrum qz honores sexto ethicozum

Intelligit q electabilius est eis laborare qz pncipare. et dominare

Agriculture possessio ē maxie naturalis et iusta. i. iconomi.

Et hoc est duplici de cā. pma est. qz ipa nō sit inhumaniter et bestialiter
vel cū pctō et violētē. s. offensione. pximi. Alia cā qz ab agricultura sumit
nutrimentū tāqz a materia et tale nutrimentū ē naturale. Alia pte esset rō. qz
agricultura pferat sanitatē et supfluos et malos humores expellit

Amatio generat ex quadā p̄suetudine. nono ethicozum

Ratio est s̄m Albertū. qz amatio importat imperuosas inclinationē amo-
ris et in ipm appetitū. qz inclinatio causat ex consuetudine

Amicitia paternalis maior est qz filialis. octauo. ethicozum

Rō est. qz patres magis cognoscūt qz filij qz s̄z ex eis. pcreati ppter imp-
fectionē et cognitōes filioz quā habuerūt qm natiiebantur filij

Amicitia coniugalis nō solū est ppter creationē filiozum

Sed etiam ppter virtutem octauo ethicozum

Intelligit q amicitia coniugalis nō est solū ppter creationē filioz. hoc est ve-
rum si ambe sunt virtuose

Amicus est alter ego nono ethicozum

Hoc est verū non quo ad essentia. sed sic q ea bona que sibi homo vult et
amico suo. Vel s̄m effectū dilectionis reputat qm qz alterū. Quia hō est
et dolēs sibi in aduersis gaudet in p̄speris sicut sibi p̄s

Amicus d̄ se terre ad amicū. sicut genu ad tibiā. ix. ethi.

Hoc est verū p vt ly sicut importat aliquā consuetudinem

Amicoz omnia sunt cōia. ix. ethi. et scđo polliticozum

Hoc est verū ex p̄sensu et favore. nō aut ex iure vt alter. Amicoz oia sunt
cōia. i. necessaria solū in necessitate. capiēdo ly oia distributiue q r̄m valet
q qdlibet cōe vtile est cōe illi q est in necessitate positus. Sic q vnus non
p̄t ei p̄hibere. Vel intelligit de vtili victuali quo ad eius sufficientiā. non
aut intelligendo quo ad alium vsum

Amore venereo non est aliquē boiem possibile plures iuu

heres vehementer amare octavo ethicoz

Hoc est verum de amore q attendit in coitu. Sed de vero amore dilectio-
nis non habet veritatem

Amor diuitiarz crescit in infinitum primo politicoz

Hoc est verum quo ad manifestatione actus. vel est verum de amore in-
ordinato non autem ordinato

Appetitus sensitivus obicit ratione. decimo politicoz

Veru est quantu ad manifestatione actus puta inquantu elicit act? siue
elicitur fm forma ronis no vltra pgreddendo nec vltra suspitendo.

Animal vigilans semp laborat septimo ethicoz

Intelligit in aliqua opatione non curando an talis opatio sit magna vel
parua. bona vel mala

Actus 7 opationes aialis circa aiam ponimus. i. ethicoz

Ibi vult quod primen ad opationes aie effective.

Ambobz exntibz amicis scm e phonorare veritate. i. ethi.

Intelligitur de amicitia vera 7 speciali

Albu solu qualitate significat p phm in pdicamentis.

Illa est vera in significatione formali. non aut in significatione materiali. qz
vt sic significat subam e notare qualitatem

Accidentis no est diffinitio. vij. metaphy. 7 sexto topicoz

Hoc est veru de diffinitione quidditativa 7 eentiali pprie dicta. cu hoc tñ
stat q ad minus accitit adhuc bu sit diffinitio descriptiva

Avarus iniust? se circa bona q sunt simplr boa. vij. ethi.

Ibi dicit q bona exteriora simplr sunt bona. q tñ est sim. Rñdetur q illa au-
toritas vult q bonu simplr p vt tñ valet sicut fm se non est malum qz
ratione abusionis sit malum

Actio nature semp agit eodem mo scdo phisicorum

E sic videt q sensus nuq decipiat circa ppiu sensibile eo q sensatio e opa-
tio nature. Ibi dicit q phs ponit dñm inter opationem naturalem 7 fortuitam
Nā dicit q actio naturalis sp sic eodem mo. 7 illud dñm est intelligendu q na-
tura agendo circa eandem spm ceteris paribus semp pducit eundem effec-
tum. Sed actio fortuita nunc fit sic nunc aliter

Alqua anima nullius corporis est actus. secundo de ani-
ma tractatu primo

Intelligitur sic vno mo q aia nulli? corporis e act? q est educt? de potentia
materie. 7 sic est ver? de potetia intellectiva. Al nulli? corporis est act? ran-
q instrumentu ppiu. qz intellectus no indiget instrumeto ppiu vel orga-
no corporali. vel sic nullius corporis est actus fm inheretiam

Ad principia no est ro p comentatore. secundo topicorum

Hoc debet intelligi de principis immediatis vel ad principia no est ratio
approbatiua a piori. licet ibi bene fit ratio a posteriori

Album est in ligno p se primo posteriorum

Ibi dicitur quod non vult quod illa sit per se vera lignum est album. Sed vult quod ibi sit dicitur
recta predicatio. Vel hec est per se denominativa. album est lignum quod predicatio
tam de nominato subiectum accidentaliter

Album non est substantia. sed quale quarto topicorum

Dicitur quod verum est quod album non sit substantia. id est terminus substantialis
quo ad significatum formale. sed quo ad significatum materiale

Animalia non est genus per boetium in topicis

Intelligitur quod ille terminus pluralis numeri animalia non est genus ad ter-
minos singularis numeri. sed bene pluralis numeri

Ad idem non sequuntur duo opposita primo priorum

Intelligitur quod idem contingens non sequuntur duo opposita sed bene ad idem impossi-
bile. Et dicitur addi ad autoritatem copulativam vel coniunctivam. quia ad unam
propositionem bene sequuntur duo opposita disiunctive. ut tene sequitur homo
currit. ergo homo currit vel non currit

Anima est rationalis per anastasium in symbolo

Rationem dicitur per intellectum ly rationalem capere dupliciter. Uno modo per se est divina per se
etiam hominis. et sic pervertitur cum illo termino hominis. Alio modo capere per se non est divina anima
lis. Sed per rationalem. et sic anima non est rationalis

Ad pluribus terminis simpliciter sumptis ad plures terminos
non secundum magis et minus contra est bona per se. secundo topicorum

Ex illa autoritate elicitur illa sicut simplex ad simplex. Sic magis ad ma-
gis sic primum ad primum. Et intelligitur sic quod dicitur argui a terminis sim-
pliciter sumptis ad terminos minus sumptos secundum magis et minus sic quod an-
te prius sunt propositiones categorice. et sic bene sequitur iustus est virtuosus. er-
go iustus est magis virtuosus et maxime iustus est maxime virtuosus. Et
illo modo valet septem propositionibus additis. Primum quod termini simpliciter sum-
pti sunt totalia extrema prius. propter hoc non sequitur. album est dulce. ergo ma-
gis album est magis dulce. Secunda propositio quod verumque extremum sit predicabile
secundum magis et minus. ergo non sequitur. homo est animal. ergo magis homo est magis ani-
mal. Tercia propositio quod in antecedente sit predicatio per se. ergo non sequitur. bibere
est bonum. ergo magis bibere est magis bonum. Quarta quod ibi sit predicatio per
se passionis de suo subiecto. Quinto quod utrobique sit predicatio directa
Sexta quod sumat substantia subiecti. Septima quod per se sit eadem copula in an-
tecedente et consequente et predicatum antecedentis perstringat per subiectum con-
sequentis vel per aliquod sibi proportionabile

**Arguendo ab affirmativa de predicato finito ad negativam de
predicato infinito valet per se secundo per armenias. ut sortes
albus. ergo non sortes est non albus**

Et intelligitur materialiter. formaliter non valet. quod arguitur non distributo ad di-
tributum. sed si argumentum dicitur valere secundum regulam tunc si per se subiecti dicitur poni
terminus singularis vel terminus communis restrictus ad unum suppositum. ergo
per se non valet. homo est albus. ergo homo non est non albus. quod oppositum prius non repu-
gnat a priori. Sed stat in veritate cum antecedente

Arguendo de negatiuo predicato finito ad affirmatiuam
de predicato infinito valet consequentia. ij. periarne. vt sortes non
est niger. ergo sortes est non niger

Illa regula solu tenet veritate. sed magis tribi conditioibz saluis. Pri
ma q arguat in oppositionibz de est tercio adiacente. Secda q no arguat a
non distributo ad distributu. ergo no sequit omne aial no e alin? z oe aial
est. ergo omne aial est non alinus. Tercia q semp in antecedere distribuat
pdicatum. ergo non sequit omne aial no est. ergo omne aial est non animal
quia predicatu no distribuit in antecedente.

Arguendo ab affirmatiua de predicato infinito ad negati
uam de predicato finito valet consequentia. ij. periarne. vt ho/
mo est non iustus. ergo homo non est iustus

Illa regula tenet veritatem saluis tribi casibz. Qum? qn? tam in af/
firmatiua q in negatiua pdicatum distribuatur p qualibet dntia tpis.
Quia si hoc no fieret stante illa casu q sortes p vna medietate tpis alij
cuius hore non sit albus z p alia medietate eiusdem tpis sit albus. Tunc
arguendo sic. sortes est non albus. I sortes non est alb? pna no valet. qa
antecedes couenit sorti. z tame sibi non puenit psequens. Sed si deberet
valere oportet q sic arguat fm. Varsi. sortes est non albus p qualibet
parte tpis pscntis. ergo sortes no est albus. Secunda pditio q solu totale
pdicatu infinitet. ergo no sequit hoc est pdicabile non essentialiter. I no e
pdicabile essentialiter. quia stat q idem sit pdicabile essentialiter z acci
liter respectu diuersorum. Similiter patet per hoc q omnes rones auto
ris consequentiaru q no valent in nomibus a diiectiuis. Et similiter in
alijs vt ibi habetur qa semper deficit illa secunda conditio. Tercia conditio
q arguat in oppositionibus categoricis de inesse z non in modalibz. ergo
non sequit sortes potest esse no albus. ergo sortes non potest esse albus.
Si aut negatio postponit modo in secunda ppositone tunc bene sequit. vt
sic sortes pt esse non albus. ergo sortes potest esse no albus. z sic bñ valet

Arguendo a diuisis ad couincta e bona pna. ij. periarne.

Ibi sciendu q per couinctum sive per predicatu couinctum debet in
telligi aggregatum ex determinatone z determinabili z predicatu diuisu
est vnu illoz. Illa regula habet veritate seruatis duabus conditionibz
Prima q illa duo predicata diuisa no sint accidentia alicui? tercij. Vel
qn vnu de per accidens videtur inesse alteri tunc consequentia non valet.
quia non sequit sortes est albus. z sortes est monachus. ergo sortes e al
bus monachus. Etiam no sequitur sortes est magnus. z sortes est mo
nachus. ergo sortes est magnus monachus. supposito q sit parue stature
et magnus in scientia. qa antecedes potest esse verum sine consequente. Se
cunda conditio. q vnu predicatum non includat aliud ne comitatur nugas
gatio. quare non sequitur sortes est homo. z sortes est animal. ergo sortes
est homo animal.

Arguendo a pinctis ad diuisa e bona pna etia. ij. periar.
Et habet veritatem seruatis quattuor conditionibus. Prima q pdicata

accidentalia debent determinare idem in antecedere et pñre. et qñ hoc nō est tunc regula nō valet. Secunda pñtio q vñū pñdicatū nō sit dictio dīstrahens respectu alterius. ergo nō sequit̃ sortes est albus vt carbo. ergo sortes est albus. Tercia cōditio quādo arguit̃ cū dictōne ampliatiua sic q ampliatio non varietur. et ergo non sequitur chymera est ens ampliatiuum imaginabile. ergo chymera est ens et chymera est ampliabilis consequens autem est vna copulatiua cuius vna pars est falsa ergo tota. Quarta qñ vñū pñdicatū est equiuocū tūc non valet. qñ non sequit̃ hoc est canis latrabilis. ergo hoc est canis. et hoc est latrabilis. qñ prima pars cōsequentis est positio plures.

**Anima est substantia in subiecto actu existens per cōmē/
tatozem sexto metaphi.**

Ibi dī q vult per subiectū cōmentatoz et per substantiam in actu intelligere subiectū organisatum. quia omne animal requirit subiectum organisatum. Unde subiectum organisatum est illud q habet partes diuersi mode complexionatas ad diuersa officia exercendo deputatas

Aliud est magnitudo et magnitudinis et caro et carnis esse. tercio de anima.

Illa auctoritas debet sic intelligi q pñs vult ostēdere modū intelligendū ipsius intellectus. et sic p magnitudinē et carnē intelligit vniuersaliter intelligere vel sub rōne pñmū cōceptus. Sed per lē magnitudinis et carnis esse intelligere debet singulariter. scz sub cōditionibz indiuiduantibus vult ergo tantū q aliud est intelligendū vniuersaliter. et aliud est intelligendū singulariter. Et hoc est verū et ponunt̃ duplicia exempla metaphisicalia. vt magnitudinē et magnitudinis esse et naturalia vt aquam esse aquam modo cognitione sensitiua possumus cognoscere aque esse similiter esse magnitudinis. Sed per intellectū possum⁹ solum cognoscere magnitudinem que est vniuersaliter cognoscere. Sed dī. tamē pñs dicit q non est idem caro et carnis esse in quibusdā et in quibusdā est idem modo nequaquā est idem intelligere vniuersaliter et singulariter. Respondetur q pñs vult q ipse intellectus nō solū cognoscit vniuersaliter sed etiā particulariter. Sed sensus cognoscit singulariter solum. Et ergo sensitiua cognitio conuenit solū intellectui materie cōiuncto. et sic quando dicit Aristoteles q in quibusdā est idem caro et carnis esse vult tantū q sint eiusdem potentie ipsius intellectus.

Accidentia non habent materiam. septimo metaphi.

Respondetur q verum est de materia ex qua. quia illam non habent sed bene in qua habent scz in qua sunt subiectiue.

**Actus et potentia circūiunt omnia predicamenta per cō/
mentatozem. primo de anima.**

Intelligitur vno modo sic q in quolibet predicamento sunt termini verificabiles de prima substantia mediante illo verbo est potest. Vel ponuntur predicabilia cum illis verbis est potest. et sic est vera. quia verum est dicere in genere substantie hō est vñ pñ esse aīal. et sic de alijs pñdicamentis

Alio modo intelligitur sic quod in quolibet genere predicamentali inuenitur aliquid quod habet rationem actus et quod habet rationem potentie. Sic iterum est vera quia in quolibet genere reperiuntur genera et differentie. et sic ibi sunt actus et potentie eo quod habent rationem materie. Ut patet per porphyrium. et etiam reperiuntur forma vel differentia que est actus qui distinguit et separat. ut patet per philosophum in tertio de anima. Alio modo sic actus et potentia in quolibet predicamento reperiuntur. id est termini magis et minus communes. et sic magis commune habet se ut potentia minus commune ut actus. Vel dicitur quod tunc vult quod isti termini actus et potentia in eo non sunt in aliquo predicamento sed bene modo restricto.

Anima proponitur ex intellectu agente et possibili. iij. de anima.

Intelligitur sic recte sicut sensus ad intellectum concurrere quandoque actus ut quandoque passivus. Sic intellectus concurrere quandoque actus. et tunc dicitur intellectus agens. quandoque passivus. et sic dicitur intellectus patiens. sed quoniam recipit illas passiones siue species. Sed non debet intelligi secundum realem compositionem sed dicitur actus agens quoniam actu format intellectum.

Anima est corruptibilis. tertio de anima

Intelligitur secundum essentiam et non secundum quasdam compositiones potentias instrinsecabiles. de quibus dicitur secundo de anima quod anima est corruptibilis. et hoc est secundum quandam operationem instrumentalem.

Anima predicatur equivoce de animabus per commenta torem tertio de anima

Intelligitur analogice. Sic quod omnia per prius dicitur de anima intellectiva et hoc prioritate dignitatis. et per posterius de alijs animalibus scilicet sensitiva et nutritiva. Etiam potest intelligi de intelligentijs secundum analogiam perfectionis.

Accidentia solum sunt sensibilia. secundo de anima.

Intelligitur quod solum sunt sensibilia per se et directe cum hoc tamen stat quod substantie per accidens et indirecte sunt sensibiles.

Animal est animal propter sensum tactus. secundo de anima

Intelligitur quod hoc propter non debet importare causam efficientem. Sed secundo modo intelligitur quod sensus tactus non est sufficiens causa animalitatis. et hoc sic quo ad cognitionem. Sed debet importare convertibilitatem ita quod omne quod est animal habet sensum tactus. et e converso omne quod habet sensum tactus est animal.

Animal habet unum sensum imperfectissimum. primo metaphysice.

Intelligitur quo ad totam speciem non autem quo ad certum individuum.

Ablata anima auferretur et sensus per philosophum in predicamentis.

Intelligitur ablata anima scilicet id est dispositio qualificativa organi sensus

Anima est in corde sicut aranea in sua tela in de sensu et sensato.

Intelligitur quod anima sedet in corde principaliter et originaliter et minus principaliter in alijs membris. Sed hoc sicut aranea non est in

qualibet parte tele. igitur aia non est in qualibet parte corporis. **R**espō-
detur q pbs loquit opinatiue de illis qui dixerunt aiam tñ esse in corde
et dirigere suas opationes per omnia membra sic q ille operationes res-
gerent tota membra. Sed illa opinio reprobatur per pñm ibidem. quia
nullum agens instrumentale potest producere aliquā operationem non
eo agente agente principali. Alij dicunt q intelligitur sicut 2 prius.

Anima est in corpore sicut monarchia in ciuitate bene di-
spōsa. pbs in libro de motibus naturalium.

Intelligitur ad sensum improprium q ly sicut debet improprie nō omni
modam similitudinē sed aliqualem et sufficientem. sic q anima est regens
ipsum corpus sicut monarchia in ciuitate.

Aliquid picipat prius fm magis et aliquid fm minus
Intelligit ad sensum improprium sic qd reliqđ indiuiduū cōmunicat pmo
enti fm magis. id est diutius q ad indiuiduum.

Aliqua qualitas non est actiua. ij. de generatōe
Intelligit non q aliqua qualitas scz siccitas z humiditas nullo modo sit
actiua sed sic q sit minus actiua q alia. q siccitas z humiditas sunt qñ-
tates minus actiue q caliditas z frigiditas. q ille sunt magis z minus.

Aliud est videre per visum et aliud ē discernere. ij. de anima.
Ibi dicit q pbs non innuit duos sensus exteriores visus. Sed duos sen-
sus visus vnum exteriorē aliū interiorē. z per hoc quod dicit aliud est p
visum discernere tangit sensum interiorē scz sensum cōmunē interiorē
Sed per hoc q dicit aliud videre tangit sensum visus exteriorē. z hoc
vult pbs.

Anima est species specierum. iij. de anima
Intelligitur sic. anima est species specierum. id est forma formarum. quia
dignissima formaz in istis inferioribus est anima humana. vel sic aia est
forma omniū specierū. id est formarū intelligibilū. scz receptiue q est reci-
piens species intelligibilū oīm rerum.

Anima est locus. ij. de anima
Ibi dicendū est q locus dupliciter capit. **U**no modo pprie z sic vltima
superficies locati dicitur locus sic est pars integralis alicuius. **A**lio mō
locus capitur pro continente. z sic anima est locus specierū. quia cōtinet
in se species. id est scientias z virtutes.

Accidentis esse est inesse. vij. metaphi. et pmo pñsi.
Intelligitur capiendū esse pprie p illo q per se existit.

Ad pñm pertinet inuenire pñia principia medicine scien-
tiē ex de sensu et sensato

Ibi dicitur q vbi pbs dimittit ibi medicus incipit. z ergo necessarium ē
medicum esse philosophum.

Alimentum est contrarium alito. ij. de anima
Intelligitur sic q capiendū contrarietatem improprie scz q tñ valet sic
dissimile.

Apes et canes sunt prudentiora ceteris animalibus brutis secundo metaphis.

Intelligitur qd maiorē habēt industriā q̄ alia animalia bruta. quia possunt sibi discernere cōuenientiā et fugere disconuenientiā. et capiendū ly prudentiā p̄rie prout est recta ratio rerum agibiliū vt est habitus intellectus tunc solū conuenit hominibus et non apibus vel canibus.

Anima sensitua est in corpore extensa scdo de anima

Intelligitur quo ad organa vel ad dispositionem requisitas ad actus sentiendi. sic qd requirit organa extrinseca.

Aliqua animalia solum habent vnum sensum et aliqua tres

tercio de anima

Ibi dicit qd phus est locutus de animalibus imperfectis.

Arguendo a positio ad compatiū ē bona p̄ia. ij. topi.

Intelligit qd arguendo negatiue et nō affirmatiue et capiendū compatiū p̄rie vt sic sortes non est albus. ergo sortes non est albius.

Aliqua est materia omniū liquefactibiliū. v. metaphis.

Ibi respondet qd materia non capit p̄rie. Sed vult qd omnia liquefactibilia conueniunt in materia aliqua quia in humiditate.

Anima vt prius viuit vita animalis q̄ vita hominis vt dicit phus in de animalibus.

Intelligit qd anima prius apparet exercere opationes animalis q̄ hois et ex hoc nō sequitur aia sensitua sit plus in homie q̄ intellectua.

Ab vno simplici nō p̄nt plura depēdere. xij. metaphis.

Intelligitur ab vno simplici immediate et sine ordine non possunt plura dependere licet bene mediate et cum ordine. Et tali modo omnia a prius mo ente dependunt.

Ad vnitatem motus requirit vnitatem dispositōis. v. phis.

Intelligitur de dispositione totali. vel de vnitatem speciuoca et non de vnitatem numerali.

Ad res successinas non requiritur qd partes eius sunt simul in eodem tempore adequate.

Intelligitur capiendū adequate aduerbialiter et non nominaliter scz p̄ ut est nomen adiectiuum.

Aliquis motus est eternus. viij. phis.

Intelligitur capiendū eternū improprie prout tantū valet sicut eternitas et non cōmuniter prout extendit se ad perpetuū.

Ad interrogatiōem factam p̄ quid de prima suba cōuenientius respondet species q̄ genus ē phus in p̄dicamentis.

Intelligitur prout ly conuenientius non valet in tm̄ sicut magis notius quia tunc fit eōuerso. Sed vult prout conuenientius valet tm̄ sicut magis determinate.

Actuum et passiuū sūm potentiam dicuntur ad aliquid.
secundo et quinto metaphysi.

Intelligitur q̄ dicibilia importantia actionem et passionem includunt
terminos ratione quorū ordinantur sūm dici in predicamento ad aliquid
non autē sūm esse et proprie.

Et comparatio ad positium est bona consequentia. se-
cundo topicorū.

Intelligitur dūmodo non superuenit aliqua negatio vel dictio habēs
vīm negationis. et quando tenet proprie.

Arguendo ab interpretatione ad interpretatum valet cō-
sequentia et econuerso per philosophū in topi.

Ibi dicit q̄ dictū pbi intelligit negatiue non autē affirmatiue. Etiam va-
let consequētia capiēdo ab interpretatōe ad interpretatum affirmatiue
vt sequit̄ bene ille est officialis. ergo ponitur loco episcopi.

Anima non est alterabilis septio physico.

Ibi dicitur q̄ anima non alteratur alteratione corruptiua sed bene salua
tua ab ignorantia in sciētiā.

Actus non parum distat a potentia. primo de anima et
nono metaphysi.

Ibi dicitur q̄ verum est capiēdo actum pro actu potentie. et sic omne il-
lud dicitur in actu potentie q̄ actualiter est et vocatur actus obiectiualis
huic opponitur potentia obiectiua. Unde potentia obiectiua vocatur illa
lud quod non est sed potest esse. et sic act⁹ et potentia sunt maxie opposita

Appetitus est ratione carentie pmo physico.

Intelligit̄ n̄ respectu rei hūde s; respectu rei. Hic q̄ sit p modū voluptatis
et deterioratiōis sine p̄lacētia. et sic masia p̄ia appetit formā quā actu h̄t

Ad substantiam non fit motus quinto physico.

Et ratio est quia substantie nihil est contrarium. Sed omnis motus fit
de contrario in contrarium.

Ab experientia singulariū accipimus vniuersalem sciētiā

Intelligitur q̄ ex veritate singulariū inferitur veritas vniuersalis.

Anima intelligit quādo vult sed non sentit quando vult.
secundo de anima.

Et ratio est quia obiectum intellectus est in anima et vult vera. sensus ē
extra animā vt singulare.

Aque magne plus fluunt de nocte q̄ de die iij. metheoro.

Et hoc est ideo propter absentiam humoris solis.

Amor socioz melior est q̄ amor pecuniaruz pmo recto.

Intelligitur de fidei socio et non de quolibet socio.

Artifex est sapientior expertor et architector manuali ar-
tifice. primo metaphysi.

Ad sapientem pertinet omnia in vniuersali scire et difficilia et habere scientiam que sui ipsius causa est et non causa alterius.

Anima mouet corpus ad omnem differentiam positionis scilicet sursum et deorsum ante retro dextro et sinistro. ij. de anima.

Et hoc est verum affirmatiue.

Audire fabulas est impedimentum cognitionis veritatis: secundo metaphis.

Antiqui philosophi acquisitis vite necessarijs. primo ceperunt philosophari. primo metaphis.

Anima est causa corporis viuentis in triplici genere cause scilicet formalis efficientis et finalis. secundo de anima

Artifex secundum possessum intendit se assimilare nature. commentator secundo metaphis.

Animalia audiuntur magis dormiendo quam vigilando. In de somno et vigilia.

Animalia respirantur in humido. in de morte et vita

Apes habent regem qui non exiit nisi cum omnibus apibus ibidem Similiter vera

Anima infunditur corpori insu dei in libro de proprietatibus elementorum Similiter vera

A muliere non regitur ciuitas. primo politici. simpliciter vera

Anima preciosior est corpore in omni possessione. vij. politici

Ars sepat defectum nature ibidem

Amor odium et proprium commodum sepe faciunt iudicem non videre verum. primo rethorici. Simpliciter vera

Amicus gaudet de bonis et dolens tristibus sui amici. ij. rethorici

A luxurie feruore student se discipuli alienare per Boetium in disciplina scolasticorum

Unum est adulterari cum uxore tyranni spe belli

Intelligitur sic vtile seu expedies est spe belli adulterari cum uxore tyranni ut ipsa reuelet secreta. et sic bonum non dicitur bonitate moris quia non est bonum morale sed malum. Si importat vilitatem ut dicitur est.

Bonum et malum sunt contrarie opposita per philosophum in predicamentis.

Intelligitur sic. prout bonum et malum sunt differentie entis non sunt opposita contrarie sed contradictorie. quia malum entis non est ens. Sed bonum entis est ens. Sed tunc ad philosophum dicitur quod loquitur de bonitate moris et non de bonitate entis. Alio modo potest autoritas intelligi sic. Si vnum contrarium est in rebus natura sic etiam est reliquum. id est si vnum oppositorum non est deus

b. iij.

preterminatum a natura. modo natura determinat sibi ens siue bonum ens
tis et abhorret non ens. vt patet

Bonum vtile non est melius bono honesto p Seneca
Intelligit de bono vtili inq̃tum non est bonū honestum. quia idem bene
potest esse bonum vtile et bonum honestum.

**Bonum connumeratum bono facit ipsum melius pmo
ethicorum.**

Intelligitur si sic bonū infinitum cōnumeratur bono finito facit ip̃m me
lius id est nobilius. Sed si bonum finitū cōparatur bono infinito nō facit
ip̃m melius. quia oia bona cū primo motore et totū vniuersum nō facit
ip̃m magis bonū q̃ primus motor seorsum eo q̃ est bonū infinitum.

Bis tria nō sunt sex quinto metaphis.

Ibi notandū est q̃ illa p̃positio bis tria nō sūt sex est distinguēda. Nam
ly bis vno modo capit copulatiue ita q̃ coniunctio inclusa in ly bis caus
sat p̃positionem ypoteticā copulatiuā. et illo modo tātū valet bis tria nō
sunt sex. et tria non sunt sex. et tria nō sūt sex. et sic est vera. et illo modo eam
capit p̃hus. Alio modo capitur vt coniunctio inclusa in ly bis sex sit et
tunc tenetur copulatiue et facit p̃positionē categoricā de conditionato
extremo. Et nūc itē valet tria et tria non sunt sex. et sic ipsa est falsa.

Bonum anime est optimum bonum septimo politico.

Intelligitur compatiue scz q̃ bonū q̃ est bonū hominis est optimū respe
ctu illorū duorum scz boni vtilis et boni delectabilis.

Bonum reperitur in quolibet predicamento pmo topi.

Intelligitur de bono entitatio et non de bono morali. quia illud non re
peritur in quolibet predicamento.

Brutum est animantius arboze per auctore sex p̃ncipiorū.

Intelligitur q̃ animal habet plures virtutes vel potētiās aīe q̃ arbor

**Bonum de quanto cōmuniū de tanto diuiniū primo
ethicorū. et secūdo topicorū**

Verum est de bono eiusdem speciei. Etiam minus bonū includitur in
maiori bono propter esse monachum et esse vxoratum. q̃uis enim vxoratus
esse cōmuniū est q̃ esse monachum. tamen quia dicitur esse monachū
non includit in esse vxorato. ergo adhuc esse monachū est melius et
diuiniū vel quando per cōmuniū vsum non derogatur habenti propter
hoc q̃uis habere equum cum decem socijs est cōmuniū q̃ se solo. habe
re tamen non est diuiniū quia derogat habenti.

Basiliscus solo visu interficit hoīem per cōmune dictū

Respondetur q̃ non est intelligendum q̃ per actum per se et per speciem
visibilem interficit hominē. Sed est intelligendū ad istum sensum q̃ basi
lisci sunt aquei et humidi et maxime porosi. et per eos fiunt euaporatōnes
que interficiunt aerem et ille aer attractus ab homine interficit hominem
Et sic simili modo de muliere, menstruosa que solo visu maculat spec
culum.

Bonum et malū sunt in rebus. verum et falsum sunt in anima. vi. metaphi. et. iij. de anima.

Ibi dicitur q̄ hoc est intelligendū exclusiue sic q̄ verum et falsum sunt solum in anima. Quia si non esset anima nunq̄ esset veritas nec falsitas. sed bonū et malū sunt in rebus et ratione ad actum sunt in anima. quia si nulla esset anima adhuc res esset bona vel mala. et sic bonū et malū non sunt in rebus sed etiam in anima.

Bonum cum voluntate est magis eligendum q̄ bonum sine voluntate.

Intelligit ad omnia finita bona cum voluntate Recta regula copulatiue regulari. illa magis sunt eligibilia cum voluntate q̄ bona sine voluntate.

Bona sine tristitia sunt eligibilia bonis cum tristitijs. tercio topicorū.

Intelligitur q̄ bona sine tristitia. et sic dūmodo preeminentia bonitatis non cōuenit bonis cum tristitijs. Dicitur notanter bona ppter crapulose viuere et tempate viuere. quia crapulose viuere non est bonum. ergo non est plus eligendum q̄ tempate viuere. Dicitur etiā dūmodo preeminentia. q̄a tempate viuere sine tristitia non est eligendū q̄ facere iusticiam cū tristitia. Respondendū est q̄ bonū cum tristitia querit bonitatis vñ cū preeminentia veri sed facere iusticiā cū tristitia est potentia.

Bonum ex circumstantijs est eligibilis bono necessario. tercio topicorū.

Intelligitur q̄ bonū ex circumstantijs vt sic est eligibilis bono necessario. vt bono nature naturate vt sic dicit notanter nature ppter bonū moris quod etiā est necessariū. Tunc etiā addit nature naturate ppter deum et additur vt scilicet. quia stat idem esse bonū ex circumstantijs et bonū nature naturate vt bonū viuere est bonum ex circumstantijs. et etiā ē bonū nature.

Bonū simpliciter ē eligibilis bono particulari. iij. topi.

Intelligitur de quocunq̄ verum est dicere q̄ sit bonum sine addito. Et sic autoritas debet intelligi cum reduplicatiōe.

Bonum nobilius est eligibilis bono minus nobiliori. tercio topicorū.

Et sic sequit̄ q̄ latro nobilis esset melior rustico bono moraliter. Similiter etiā q̄ tyrannus esset eligibiliter comite bono moralior. Respondet q̄ intelligit qd̄ omne nobilius vt sic in eadem specie nobilitatis ē magis eligendū suo minus nobiliori vel nobili ceteris paribus scz dūmodo alteri nō veniat vna aīa nobilitas aliam excedens.

Bonū ppiū ē magis eligendū q̄ bonū commune. iij. topi.

Et sic sequeret̄ q̄ ppiū bonū est magis eligendū q̄ summū bonū q̄ tñ falsum est. Ibi sciendū q̄ bonū est duplex. quoddam est bonū commune ppter cuius cōitatem derogat habenti. et illud bonū commune nō est meli⁹ bonū ppiū. sed de quanto magis ppiū de tanto magis est eligendum vt est

equus vel tunica. Aliud est bonū ppter cōmunitatē qđ nullo derogatur
vr splendor solis vel candele in domo. Et hoc bonum de quanto cōmū
nius de tanto diuinius et melius. de illo intelligit dicitur phi primo ethi.
Sed de primo bono cōmuni pns auctoritas intelligit et intelligit cū spect
ficatōne scđ dūmodo cetera sūt paria et dūmā bono cōi puenit pēminētia

Bonū in tpe qđ magis valet ē magis eligēdū. iij. topicor.
Et sic oua plus valent in hyeme qđ in estate qđ tamē falsum est. Respon
detur quod aliqd plus valere alteri dupliciter intelligit. Uno modo in
sua natura. et sic omne aiatum plus valet qđ esse inanimatū. Alio modo in
relligitur quo ad vsum nostrū. et sic tempore determinato oua plus valēt
in estate qđ in hyeme quia forrificant naturā plus vno tempore determin
nato qđ alio.

Bonum et ens conuertuntur quarto metaphi.

Intelligit de bonitate entis et nō de bonitate artis. de quo loquitur phus
primo ethi. dicens qđ in diuersis artibus est aliud et aliud bonū. et sic que
libet ars designat aliquid bonū. nec etiā auctoritas intelligit de bonitate
moris. de qua loquitur in ethi. qđ bonū est honorandus sū virtutē. Et itā
nō debet bonū capi p bonitate pfectōnis. ita qđ illud bonū dicit bonū qđ
alterū perficit. Et de illo loquitur phs cū dicit tempus est quoddā bonum.
sequuntur nunc auctoritates simpliciter vere.

**Babilonia erat tante latitudinis qđ cum capta esset vna ps
ciuitatis tertia die nesciebatur in alia parte. iij. poli.**

Bonū vniuersi consistit in ordine. xij. metaphi.

Quia omnia ordinem habent ad primū bonum.

Bonū voluntariū simpliciter est bonū. ij. ethicorum.

Ille auctoritas est simpliciter vera.

Būfactores plū amabāt būficatos qđ amēt ab eis. ix. ethi.

Bona fortuna est impetratus naturaliter factus a deo mo
uente totam naturam phūs in libro de fortuna.

**Bonā vitā scientia pfecta efficit Seneca ad lucillum di/
scipulum suum simpliciter vera.**

Bonū ens nec accōmodat nec emit si venalē eēt nō hēret
emptorē sed malū ens vtridie emit ibidez epla. iij. simpli. pa.

Beneficiorū memoria senescere debet. id est perire Seneca in de beneficijs simpliciter vera

Beatitudo est premiū humanorū actū sicut pbitas ipa
est premiū ita in alijs nequitia est supplicium. iij. de consolatio
ne. simpliciter vera.

**Bonitas dei fuit causa factionis mundi et originis omni
um rerum plato in timeo. simpliciter vera**

Beata est res publica cui princeps sapiens dominatur.
primo de consolatione. simpliciter vera

Bonum est laudari sed dignius est laudabile Seneca in
libro de moribus. Illa est simpliciter vera

Bona cōsuetudo excutere debet q̄ mala introduxit ibidē

Bona domina est que non fuit imperfecta. id est maculata
grauibus operationibus in libro de pomō et morte

Bonus animus et rectus te facit parem deo z non pena.
Seneca ad lucillum discipulum

Bonum est pueros esse sine vicio. septimo politici.

Diporeum non est elementum ex quibus cōpo-
nitur. septimo metaphi.

Intelligitur q̄ partes materiales non sunt solum partes ex
quibus componitur solū compositū. Sed vltra hoc requiri-
tur forma dans esse z viuere illis partibus. vt patet per phm.

Collectiuū enim multarum in vnā naturam species est et
magis id q̄ genū est porphi.

Intelligitur sic q̄ terminus speciuocus p̄muniter representatiuus mul-
torum. id est plurimū in vnā naturā sub vno conceptu vel naturali simili-
tudine. z magis illud q̄ genū est illud genus sub conceptu p̄muniori suā
significata representat q̄ species. quia genus est superius ad speciem.

Circa cōpositionem et diuisionem veritas et falsitas pro-
positionū consistit. p̄mo periarne.

Intelligit q̄ circa diuisionē z cōpositōnē. i. circa p̄positōnē affirmatiuā z
negatiuā ibi ē veritas z falsitas hoc tamen non est obiectiue.

Corpora celestia nō hnt materiā p̄ cōmētatorē. i. phifi.

Ibi dicitur q̄ phs capit materiā p̄rie scz q̄ celum non habet materiā
eiusdem rōnis cum materiā inferiorum. quia si sic tunc celum esset gene-
rabile et corruptibile.

Celum est corpus simplicissimū. primo celi

Vno mō celum est simplicissimū idē nullo modo compositū. z sic ipa ē
falsa. Alio modo intelligit celū esse simplicissimū. quia nō est compositū
ex substātia z accidente vel accidentibz corruptiuis. qz celū sic non susci-
pit peregrinas impressiones. vt patet p̄mo metheroz. z non suscipit cor-
ruptiuas qualitates licet saluatiuas sicut splendorem z solem lunam vel
stellas que omnia celum capit.

Lapis non est determinata quantitas in magnitudine
et paruitate. p̄mo phifi.

Ibi videt q̄ entia sunt ad vnū. Respondet q̄ vult q̄ entia naturalia sūt

determinata ad similes quilibet specie entium separatorum ad invicem est danda quod estas
ita parva quod individuum eiusdem speciei sub illa quantitate non potest dare dis-
tinctibilitatem que est danda ad corruptionem et hoc sic quod non potest per-
manere per notabile tempus.

Cor est primum mouens et ultimum moriens in de morte et vita
Intelligitur quo ad operationes vitales quod prius apparent in corde quam
in alijs membris.

Cor et par cerebrum sunt principia intrinseca animas
Ut dicunt medici hoc videtur contra philosophum quod dicit quod tria sunt principia
rei naturalis. scilicet materia forma et privatio. Ibi respondetur quod medici non pro-
prio loquuntur de principijs simplicibus sed magis de principijs principatis
modo auctoritas philosophi intelligitur de principijs essentialibus et intrinsecis.

**Cuiuslibet transmutationis naturalis principia intrinseca
sunt contraria. primo philosophi.**

Intelligitur sic quod cuiuslibet transmutationis naturalis principia diffinitiva
sunt contraria large capiendo contraria. Secundo modo sic intelligitur cuiuslibet
transmutationis naturalis. id est ad exprimendum quid est transmuta-
tio siue quid est transmutatio naturalis oportet nos uti terminis contrarijs
supponentibus principijs rei que naturaliter transmutantur vel ad ex-
primendum quid nominis habet quod est transmutatio naturalis. Tunc trans-
mutatio naturalis est subiectum habere vel recipere aliquam formam quam
prius non habuit modo videtur illis terminis habere formam. et non habere
formam supponentibus principijs rei que sunt contraria large capiendos
de contrarietatem.

Certissimum sensum tactus habet homo. ij. de anima
Intelligitur dupliciter. Uno modo secundum facilitatem intelligendi indicandi
et apprehendendi. et sic aranea habet certiore modum tangendi siue tactus
etum quam homo. Alio modo quo ad modum discernendi differentias tangi-
bilibus. et sic homo habet certiore tactum et non vult aristoteles quod homo
habet certissimum tactum per comparationem ad alios sensus exteriores quia
nos indicamus certius per visum. Sed vult quod nos habemus certissimum
tactum per comparationem ad alia animalia bruta. et hoc quo ad modum discer-
nendi.

Color est proprium obiectum visus. ij. de anima.
Intelligitur dupliciter. Uno modo quicquid videtur hoc videtur ratione qua
habet colores in se. Alio modo intelligitur quod ly est capitur in actu signato.
et sic color est proprium obiectum visus. id est color significat proprium obiectum
visus et adequatum. Vel dicitur quod philosophus voluit illam proprium obiectum visus
est color. sic quod ly color stat pro se ipso. et sic non oportet dare certum colorem

Causa materialis et efficiens nunquam coincidunt. ij. philosophi.
Verum est de materia propria dicta que vocatur materia ex qua. sed non de
materia in qua scilicet improprie dicta.

Conceptus non sunt equivoci. primo periarum.
Intelligitur quod conceptus veri non sunt equivoci ad illa quorum sunt

equiuocum ad illa quorum sunt naturales similitudines.

Conuertibile non probat suum conuertibile per communem regulam

Intelligitur de conuertibili ignotiori ut sunt exponentes unius exposte.

Circulariter diffinire est impossibile. primo posteriorum.

Intelligitur de absolutis in eodem genere diffiniendi non est inconueniens saltem a priori vel a posteriori in respectu et in diuersis generibus diffiniendi.

Contingit plura scire unum vero solum intelligere. tercio topici.

Intelligitur sic ad scientiam requiruntur obiecta scibilia. Sed intellectus fit quodammodo circa unum quandoque circa plura vel aliter sic contingit plura sciri sed in habitu et tamen non contingit plura simul intelligere in actu. quod si sit quod aliquis sit habitus pluribus scientiis et tamen unum solum intelligit actualiter. Aliter sic contingit solum unum intelligere de se et determinate cum hoc tamen stat quod intellectus intelligit plura indistincte siue confuse. Aliter sic glossatur per philosophum in 2o secundum donicum. scilicet solum est vniuersalius. quod singularia non sciunt. ut patet primo poste. Sed intellectus bene potest singulariter intelligere.

Cuiuslibet innata est scientia et noticia. primo posteriorum.

Intelligitur formaliter vel virtualiter secundum suas causas. et eo quod intellectus a natura assentit vera.

Celum est indiuisibile et inalterabile. primo celi.

Intelligitur secundum separationem est tamen diuisibile secundum assignationem partium. quia in celo diuersae possunt partes assignari. Et sunt differentie positionum. Et est alterabile alteratione salutaris.

Cessante motu celi cessat motus inferiorum. secundo celi.

Intelligitur sic cessantibus illis tribus. scilicet motu luna et influentia cessat motus inferiorum. Quia stat quod influentia in inferiora influeret cessante motu celi. et hoc per suam influentiam sicut sol per suum lumen et planete per influentias. et tunc motus non omnino cessaret in istis inferioribus eo modo quo iam dictum est.

Contraria ambo debent esse positina. primo metaphis.

Intelligitur de contrariis proprie dictis pro ut contrarietas distinguitur contra oppositionem priuatiuam.

Celi est ligatum inter generabilia et ingenerabilia. primo celi

Respondetur quod philosophus loquitur secundum opinionem platonis. et ponit eam assertiue. Alio modo dicit quod philosophus loquitur de medio continencie sic quod sub celo sunt entia generabilia et ingenerabilia extra celum sunt entia optimam vitas ducentia. ut inquit philosophus ibidem.

Causa finalis habet rationem optimi. tercio phisicorum.

Ibi dicitur quod philosophus loquitur in illa auctoritate diuine gratie cuius et non gratie quo.

Causa est ad cuius essentiam suae esse sequitur aliud. secundum

do phisicorum. et per autorem causarum in de causis

Intelligitur de causa totali et sufficiente. quia posita tali causa etiam statim sequitur effectus. sed sic non est de causa partiali.

**Corpus est genus supremū ad substantiam per cōmen-
tatozem pmo de anima**

Intelligitur sic q corpus sit genus generalissimū inter oīa genera subal-
terna sed non simpliciter.

Cuius finis bonū ē ipm quoq bonū est.tercio topicoz
Intelligitur de bonitate morali z particulari. vt patet sic cuius finis par-
ricularis cū debitis circūstantijs debite persecutis est bonus ipm quoq
moraliter est bonū. Alio modo intelligit de fine vniuersali z de bonitate
entis. et sic iterum est vera.

Circulum demonstrare est impossibile. pmo posterior.
Intelligit demonstrādo in eodē genere. sed in diuersis bene est possibile.

Causa finalis z causa idē sūt p mētatozē pmo metaphi.
Ibi dicitur q phus capit causam ppiissime solū p causā finali. qz talis ē
potissima causa siue causa causarum. vt patet ibidem.

Celū nō suscipit pegrinas impressiones. pmo metaphi.
Intelligitur q celū non suscipit corruptiuas qualitates cum hoc tamen
bene stat q capit qualitates saluatiuas sicut sunt lumen et motus. quia
celum mouetur.

**Causa est prestantior suo effectu per auctorem de causis.
nono metaphi. et secundo de anima**

Intelligit de causis subordinatis sic q subordinans prestantior est sub-
ordinato suo. Vel sic q oīs causa nobiliori modo habet se in causando q
effectus in p̄dicando cū hoc tamē stat q aliqui dignitates vel bonitates
possunt conuenire cum effectu quas tamen non habet causa.

Casus et fortuna sunt posteriores intellectu. scdo phisi.
Si hoc intelligit de virtute sermonis nō est verum. qz qnq casus fortu-
na et intellectus sunt eadē res. Respondet q sic debet intelligi q casus z
fortuna sunt cause per accidens. sed intellectus z nature sunt cause per se
fm prius z posterius non aut fm rem.

Causa et causatum sunt simul. i. phisi. z. vii. metaphisi.
Intelligitur de causa in facto esse et non in fieri siue de causa actuali et
non potentiali.

**Corrupto subiecto corrumpitur et suum accidens. phis
i n predicamentis.**

Sz dices si sic tū corrupto hoīe corrūpit z felicitas hoīs ex q felicitas
ē accēs hoīs Pro q nota q felicitas hoīs hz duo subiecta. vñ totū z ill-
lud ē hō. Aliud ē partiale z illud ēaia. Aliter dicit q hō ē subiectū deno-
minationis felicitatis. quia homo denominatur felix a felicitate. Sed ani-
ma est subiectū inhesionis felicitatis. modo primū corrumpit. secundū ves-
rum manet. Et sic concedit q accidens denominationis migrat de subies-
cto in subiectum. et hoc non est inconueniens nec contra phm septimo me-
taphisi. vel dicit q corrumpit subiectum totale z adhuc tamē manet par-
tiale q est anima vt dictum est

Causa efficiens est principium motus et quietis. ij. phisicorum.
Intelligitur causa est principium motus scilicet secundum operationem et est principium quietis scilicet secundum operis cessationem. Et sic habet quod causa efficiens dicitur principium productionis per suam operationem. quia est causa efficiens in producendo. Ratio quia vocatur principium quietis per sui operis cessationem. quia quando causa efficiens cessat laborare tunc etiam cessat transmutatio. patet de carpentario qui est causa efficiens domus.

Cuius effectus bonus ipsum quoque bonum regula in topico.
Intelligitur cuius effectus particularis bonus est ipsum efficiendo erit bonum efficientis. id est agentis. et loquitur tam de bono entis quam de bono moris.

Cuius corruptio vel obiectio per contrarium est magis fugienda illud est magis eligendum. tercio topico.

Et sic tunc sequeretur quod aer esset magis eligendus quam domus. quia corruptio eius est magis fugienda. Respondetur quod corruptio capitur dupliciter. Uno modo pro infectione alicuius ut aeris vel alterius rei. Secundo modo sumitur pro mutatione rei que tunc dicitur de esse ad non esse. et illo modo scilicet ultimo capitur hic. Et diceretur sic tunc sequeretur quod prodigalitas magis esset eligenda quam parcitas. Ibi dicitur quod intelligitur cuius bonum contrarium est bonum vel eligibile modo parcitas non est bona eo quod est vicium.

Causa finalis est gratia cuius aliquid fit et finis aliarum que est potissima causarum. secundo phisico.

Intelligitur sic causa finalis est gratia cuius aliquid fit. id est propter quam aliquid fit scilicet effectus. Tunc addit unam conditionem. et dicitur quod causa finalis est potissima causarum. id est optima quia omnes alie cause ordinantur ad ipsam tanquam ad finem. Sed diceretur omnis causa debet esse principium causa finalis non est huiusmodi. ergo non est causa. maior est phisico quarto metaphisico. Respondetur secundum commentatorem quod causa finalis consideratur dupliciter. Uno modo via generationis. et sic non est principium sed ultimum. Alio modo consideratur via perfectionis. quia finis perfectior est omnibus que sunt ordinata ad finem. Et sic illo modo est principium.

Cause sunt sibi indicem cause. secundo phisico.

Intelligitur quod cause possunt ad invicem demonstrari non tamen in eodem genere cause sed in diversis causis.

Cuiuslibet syllogismi altera premissarum debet esse univocalis primo principio.

Verum est de syllogismo de medio prout ex parte in modo et in figura. Continua sunt quorum ultima sunt simul. primo celi. et iij. phisicorum.

Intelligitur de continuis quo ad destinationem. quia continua quo ad interceptionem non habent ultimam simul. et talia ultima secundum destinationem designantur ultima secundum quid.

Coloratum non est genus ad ly album. secundo topico.

Intelligitur coloratum capit dupliciter. Uno particulariter. et sic capit in predicta auctoritate. Alio modo nominaliter. et sic adhuc dupliciter. Uno modo quo ad

significatum materiale solum tunc etiam non est genus. quia tunc est p[re]dicatio denominatiua siue accidentalis. Alio modo capitur quo ad significatum formale. et sic est vnu puru[m] sine categoriema et tale non p[re]dicatur. Alio modo capitur p[ro] utroq[ue] simul prout ambo significata significant sub conceptu confuso. et cōsimiliter capitur l[et] album. et sic coloratum p[re]dicatur de l[et] album tanq[ua]m genus de sua specie.

Compositum intelligit sed non anima. primo de anima. Ubi ph[ilosophus] vult q[uod] anima non intelligit s[ecundu]m corpus. et sic vult q[uod] non habet operationem p[ro]p[ri]am qua[m] non p[er]municet corpori. id est non habet intelligere per species abstractas a rebus sensibilibus ad quas non concurrat corpus tanq[ua]m instrumentu[m] intelligendi.

Corruptibile et incorruptibile s[un]t p[er] contraria. p[ri]mo metaph[isicorum]. Hoc est verum capiend[um] cōtrarietatem cōmuniter prout extendit se ad oppositionem p[ri]uatiuam.

Contraria maxime distant p[er] h[uius] in predicamentis

Veru[m] e[st] loquēdo de graduali distātia nō autē p[er] categoriali seu logicali.

Causa finalis et agens coincidunt. secūdo p[er] ph[ilosophum].

Intelligit vno mōdo s[ecundu]m aliquos q[uod] illa nō sit simpliciter vera s[ecundu]m autē alios dicit q[uod] causa finalis et agens coincidunt in causis p[er] se. S[ed] in causis p[er] accidens nō oportet. Alio dicit q[uod] causa finalis et agens idem sunt sine red[undantia] duplicatōne. Sed cū reduplicatōne non oportet q[uod] coincidunt.

Contraria debent esse in eodem genere. vii. metaph[isicorum].

Intelligitur q[uod] debent esse in eodem genere predicamentali. quia si nō tūc essent contraria. vt patet ex eor[um] definitione.

Contrarietas in omnibus predicamentis est quesita in sola qualitate reperta per Boetium

Intelligit capiend[um] cōtrarietate[m] strictissime. Sed capiend[um] cōtrarietatem large tunc etiā conuenit relationi actioni et passioni et intelligit q[uod] contrarietas p[er] se conuenit qualitati. et per accidens relationi passioni. et etiam actioni s[ecundu]m ordinem ad qualitatem.

Corpora p[er] ph[ilosophum] sunt maxime in substantia. scđo de a[nt]iā.

Illā est intelligenda q[uod] corpora p[er] ph[ilosophum] habent magis vel plus de entitate q[uam] alie substantie. Sed dicunt maxime substantie q[uod] sunt manifeste substantie. Et plus apparent sensibus nostris esse substantie q[uam] alie que non sunt p[er] ph[ilosophum] s[ed] artificiales. quia tales solum sunt substantie p[ro]pter materiam. p[er] ph[ilosophum] autē substantie s[un]t non solū p[ro]pter materiam sed etiā rōne forme. mōdo p[er] ph[ilosophum] ibidē dicit. Corp[or]a naturalia sunt principia artificialiū.

Cuius p[ri]uatio est peius ens habitus ē melior. ij. top[ica].

Et sic sequeret q[uod] anima vegetatiua esset melior q[uam] intellectiua. vt patet. quia p[ri]uatio vegetatiua est peior. Probat quia ad p[ri]uationem anime vegetatiue tollunt o[mn]ia a[nt]ialia tam homines q[uam] alia a[nt]ialia. Sed ad p[ri]uationem anime vegetatiue tollunt omnia viuētia non solū homines. S[ed] etiā alia a[nt]ialia. Respondet q[uod] illa auctoritas nō est vniuersaliter vera. Sed in

Intelligit de illis ubi unū nō p̄supponit alteri mō potētia intellectua p̄sup
ponit potentiam vegetatiuam.

Cōtra negantē principia nō est ampli⁹ disputandū. i. phy.
Intelligit q̄ nō est amplius disputandū cōtra illū in illa scia cui⁹ talia prin
cipia sunt. Quare etiā d̄r q̄ nullus artifex habet stabilire sua p̄pria principia.
Sed metaphysicus habet stabilire omnia.

Consiliū non est de p̄teritis. vi. ethicozū

Ratio. q̄ qd̄ factū est nō p̄r esse nō facrum. q̄ facere genitum z non genitū
hoc solo posse priuatur. ut patet p̄ p̄m ibidem.

Continuioz sunt facilioz. i. physicozū

Ut dices meta. desiderat pura cōsistima. ergo erit facilioz q̄ tū videtur
falsum. Ibi d̄r q̄ licet meta. desiderat pura certissima z cōsistima. tū q̄ spe
cialiter tractat de substantijs separatis scz de deo z intelligentijs. Ideo d̄r
difficilioz. quia scientia capit suam denominationē a fine. patet p̄ illud com
mune dictum. Omnia a fine sunt denominanda.

Causa z principium p̄uertuntur quinto metha.

Si sic. sequeretur conclusio talis q̄ deus habeat causam q̄ etiā h̄z principius
p̄r hoc. q̄ deus h̄z cām finale. q̄ h̄z opus mō est finis opantis. ij. celi. Ibi
d̄r q̄ deus nō h̄z cām finale gratia cui⁹. sed bñ grā quo.

Circa idē versatur logica z metaphysica. iij. metha.

Intelligit q̄ tā logica q̄ metaphysica s̄z scie cōes quo ad applicationem.

Cecitas ē p̄uatio act⁹ et potētie aresto. in postp̄dicamēis

Intelligit de potētijs instrumentalijs z nō q̄lefactiuis. sed de formali. q̄ ē
humor gratalis. q̄a stat aliqd̄ habere oculos claros. z tū ipm nihil videre
ut patet per experientiam.

Contrarioz contrarie sunt cause. ij. de generatione.

Ibi d̄r q̄ idem p̄ticulare nō est cā oppositoz z nō intelligit de agente vnt
uersali. quia tale potest esse causa oppositoz. ut patet sc̄do physicoz. z se
cūdo metaphy. in tractatu de causis.

Laro est organū tactus. sc̄do de anima

Ratio. q̄ p̄ carnē sentim⁹ tāq̄ p̄ mediū. d̄r etiā q̄ tact⁹ ē in carne tanq̄ in
medio. Ut d̄r q̄ tact⁹ ē infra carnē. z hoc etiā d̄r p̄hs. ij. de aia.

Cuius vsus malus ipm quoq̄ malum regula to pica

Intelligitur cuius vsus p̄ se est malus ipm quoq̄ est malum.

Consiliū nō est de fine sed de his q̄ sunt ad finē. iij. ethico.

Cōsulita opz velociter opari p̄siliaria aut tarde. vi. ethico.

Circa voluptates z tristitias est moralis virtus. ij. ethi.

Cognitio finis vtilis est in arte. p̄mo ethicozū

Lotus est destructio corporis et abbreviatio vite Are/

Notetes in secretis secretorum.

Lum illis conuersari debes qui te meliorē facturi sunt il/

los autem dimitte quos tu meliores facere posses Seneca
ad Lucillum distinctione

Cotidie moriunt. cotidie enim dabit aliquis vite ibidem epla

Cogitatio tua nunquam recedat a vero. id est a bono Seneca
ca in de forma vite

Consilium opus est de his que prout aliter habere. vi. ethicorum

Cum considerat de premitte et plenius quam premitte premitte. ibidem

Causa est incombinate rei euentus ex causis consequentibus in
his que generant Boetius quinto de consolatione

Consuetudo est altera natura: septimo ethicorum

Consilium mulierum est inualidum: prout autem impetratum. i. politicorum

Cives sunt socii unius civitatis. secundo politicorum

Contumelia est causa ire. v. politicorum Simpliciter vera

Compositum ex materia et forma non dicitur unum nisi quia sua
forma est una commentator secundo de anima

Cecus a natiuitate sapientior est surdus et mutus. in de sensu
et sensato Simpliciter vera

Castrati plus viuunt quam non castrati. et ideo propter paucitatem
coitus plus viuunt mulus quam equus. et femine plus quam masculi
in libro de longitudine et breuitate vite Simpliciter vera

Cum exolatur rex apum volatu fert secum turbam apum
in octauo libro de historiis animalium illa est vera

Cervus eiecit cornua sua regratia est inuenire. Unde dicitur
in proverbio. Cervus eiecit cornua. ibidem simpliciter vera

In infinito habetur scientia. tercio topicorum

Ibi dicitur verum est privatiue et per propositiones negatiuas et
conditionales. non autem positiue et affirmatiue et per propositiones
categoricalis.

Descendentem a generalissimis ad specialissima necesse est
ire per multitudinem per Porphyrium

Ibi dicitur quod autoritas in sensu diuiso est falsa. quia non est necesse ipsum descendente
ire per multitudinem. Sed hoc procedit in sensu composito. vnde necesse est
descendente ire per multitudinem a generalissimo ad specialissima

Dans formam dat omnia consequentia formam. viij. physicorum.
Intelligitur uno modo dans formam dat omnia consequentia necessaria ad
formam. modo scire et virtutes non sunt necessarie ad formam. quia sunt de
bene esse ipsius forme eo quod sunt forme accidentales perficientes intellectus
Alio modo sic intelligitur et melius dans formam dat sibi formam ut virtus

qualiter omnia ista forma. nam sic deus dat scientiam virtualiter. quia creauit formas intellectuales. sic quod habet naturalem inclinationem ad acquirendam scientiam.

Deus est infinitus. ibidem

Intelligitur quod deus est infinitus in vigore et perfectione. Sed non extense siue in quantitate

De multiplicibus seu quinocis non est scientia. secundo posteriorum.

Ubi dicitur quod secundum sanctum Thomam de equiuocis et multiplicibus in tota sua communitate manentibus non est scientia. Et ratio est. quia intellectus est virtus immaterialis. ut patet. iij. de anima. et non potest simul et singuliter ad plura se diuertere. sed capiendo aliquid equiuocum in certa eius significatione. tunc de eis tene potest haberi aliqua scientia

De ente per accidens non habetur scientia. vi. metaphysice.

Intelligit quod de propositione per accidens vera non habetur scientia tanquam de scibili propinquo. sed tene de re significata per conclusionem

De corruptibilibus et passionibus aliter se habentibus non est scientia primo posteriorum

Intelligit de propositionibus singularibus categoricis non est scientia tanquam de scibili propinquo. Quia hoc tamen stat quod de talibus est scientia tanquam de rebus significatis per propositiones siue tanquam de scibili remotissimo

De subiecto scientie debent demonstrari passionibus principalissime in tali scientia considerate primo posteriorum

Verum est de illis passionibus que sunt per se note de illo subiecto

Demonstratio circularis est impossibilis ibidem

Intelligitur in eodem genere demonstrandi respectu eiusdem generis cause se non de multis. scilicet demonstrantibus ad eandem conclusionem. et secundum idem genus cause pertinentibus

Diffinitum est notius suis partibus diffiniens partibus primo physicorum

Ibi dicitur quod philosophus vult quod facilius sit habere preceptum diffinitum quam preceptum diffinitum cum tamen stat quod preceptum diffinitum sit notius preceptum diffinitum. unde ad hoc dum preceptum diffinitum non sufficit preceptum generis vel dñe. ut dicitur. Buridanus. Sed ad hoc dum preceptum diffinitum sufficit habere preceptum speciei.

Decem predicamenta sunt decem rerum principia naturalium Porphyrius

Intelligit de principijs diffinitiujs supponentibus pro rebus naturalibus et non loquitur de principijs essendi

Dicens species esse separatas recte dicit. vii. metaphysice

Et sic videtur quod vniuersalia sunt ponenda si essent separata a singularibus. Ibi dicitur quod philosophus comparat ibi vltimo primo modo et secundo modo dictum ad inuicem. quia qui ponit vniuersalia realia esse a singularibus separata melius et notabiliter dicuntur quam illi qui dicunt ea esse coniuncta. et si quis vult quod talia sint ponenda

sed vult q plato cum suis sequentibus magis notabilis dixit

Deus et studiosus possant facere mala et agere. iij. topi.

Pro quo sciendum q ille terminus deus vno modo capitur substantiue et illo modo capitur duodecimo metaphyze. **Ubi** dicitur q deus est animal optimū et sempiternū. et sic nō capitur hic **Alio** mō capitur adiectiue et sic idem est q deificus et studiosus. id est virtuosus. et sic tunc capitur in p̄dicta auctoritate et p̄mo polliticoz.

Deus est anima mundi primo celi.

Et s̄tr vocat ibidē oēs intelligētiā aīa. **R̄ndet** q ania capit ibi improprie s̄m aliquā similitudinē q̄ talis est. qz sicut aīa p̄prie deā regit et distinguit et mouet corp⁹. sic etiā intelligētiā facit suo orbi cui appropriabitur

Distinctū ex differētijs diuiniū alicuius generis cōuertitū tāli genere. vt vult Boetius in libro diuisionū

Uex ē sumpt⁹ ill' differētijs in nūero singulari. qz in nūero plī n̄ hz p̄tate

Diffinitio est in p̄dicamento sc̄do topicorum

R̄ndet q p̄hs loq̄tur ibi figuratiue ponēdo totū p̄ p̄re et vult q diffinitio ponit in p̄dicamento nō s̄m se totā. sed solū s̄m suas p̄tes

Diuisibile non est indiuisibile primo celi

Ubi dicitur q nullum diuisibile quantificatum seu extensum est vel potest esse indiuisibile

Differentia sumitur a forma p porphirium

Dicitur q forma d̄z intrin̄ valere sicut p̄ditio formal' seu p̄fectionalis.

Disciplina est que in sola speculatione consistit p Lugo / nem et sanctum Thomam

Respondetur q capit scientiam speculatiuā cōmunit̄ pro scientiis quarum obiecta possunt facere speculationē.

Dialectica non est scientia duodecimo metaphysice. et primo topicorum

Ubi d̄z q vult q dialectica non est scientia sp̄alis sed est sc̄ia cōis

Duo habitus contrarij non sunt iustul in codē. ij. poste.

Ubi dicitur q licet verum sit q non sunt in eodem actualiter cum hoc tamen stat q vnus actualiter. et alter p̄tentialiter. siue habitualiter stant simul in eodem

Dicimus enim deum esse animal optimū et sempiternū duodecimo metaphysice

Ubi dicitur q philosophus loquitur s̄m opinionem vulgariū qui d̄z runt deos esse animalia. et posuerunt plures deos. vniuersaliter dicitur q per deum intelligitur corpus celeste. **Et** sit sensus deus. id est corpus celeste est animal optimū et sempiternū.

Dabilis est minimus ignis p mentatore. vij. physicorū
R̄ndetur inter ignes actuales. et q in certo ordine est dare minimū ignem sed respectiue non est minimū ignem simpliciter

Diffinitū est notius diffinitione. vij. topicorum.

Intelligit scdm rōnes viles apphensas p̄ intellectu 2 intelligit acq̄sitiōe
imperfecta 2 q̄ ad nos sed de acq̄sitiōe perfecta nō ē vey vt p̄z inuenit

Diffinitio totius pugnēs pti nō est bona. vi. topicorum.

Diuturniora sunt meliora. i. ethicorum.

Intelligit vno mō sic aliqua sunt diuturniora rōne actus 2 parente. 2 sic
pcedit q̄ illud qd est bonū 2 diuturnius est melius. Si aut rōne materie
tunc est falsum. qz tunc lapis esset melior q̄ hō. qz lapis diuturnior est q̄
hō vel scdm Reptum intelligit q̄ illis q̄ sunt eius de sp̄ei v̄l etiā dūmodo
minus diuturniori nō sit annexa melior p̄ditio ppter q̄ nō opz materiā p̄
mā melioris esse p̄ditionis 2 dignioris forma substantiali

De diffinitionibz potest esse scientia. xij. metha.

Intelligit fm rōnes vniuersales 2 p̄ intellectu apphensas

Deus nihil intelligit extra se. xij. metha.

Et sic sequeretur q̄ deus nō intelligat ista inferiora. Rūdetur q̄ de² nihil
intelligit extra se tanq̄ p̄ aliquo q̄ est extra deum. cū hoc tñ stat q̄ deus intel
ligit extra se p̄ suā nudā essentia Vel dī q̄ nō intelligit extra se p̄ mediū
phantasma sed aliterate. 2 fm suā simplicem eēntiā. Sed diceret tñ dī. iij.
de aīa opz quācumq̄ intelligentē phantasmata speculari. Rūdet q̄ hoc in
telligit de intellectu humano siue depēdente 2 nō diuino

De p̄ribus aut anime dicimus. ij. de anima

Ubi videt velle q̄ habeat p̄res Rūdetur q̄ p̄hs loquitur de p̄ribus sub
iectiuis seu de potētijs aīe q̄ sunt p̄res aīe 2 h̄ fm rōm 2 nō scdm rem.

De vacuo et infinito est scientia. iij. phisicor.

Ibidē q̄ de eis est scia improp̄e dicta q̄ est de necessarijs 2 tanq̄ de p̄p̄is

De rebo p̄ acc̄is non habetur scientia. vij. metha.

Ibidē dicit q̄ de p̄ acc̄is vel p̄tingenter veris de illis nō habet scientia per
positiones categoricas de in esse de presenti.

**Demonstratio debet fieri ex p̄mis veris immediate neces
sarijs prioribz notioribzq̄ causis p̄clusionis. i. posterior.**

Intelligit de demonstratiōe ppter quid que p̄cedit ex positionibus p̄mis
et immediatis. ppter hoc non sequitur demonstratio non p̄cedit ex p̄mis
immediatis. ergo non est bona

Duo acc̄ia nō p̄nt eē in eodē subiecto. xij. metha.

Intelligitur q̄ duo accidentia naturalia 2 extensa non possunt esse in eodē
dem subiecto precise 2 adequate 2 fm eandem p̄tem subiecti licet tñ acc̄i
dentia spiritualia possunt esse in eodem subiecto.

**Deus est substantia eterna 2 actus simplex monēs sicut in
telligibile a p̄petibile cā agēs 2 finalis toti² vniuersi summa
delectatio 2 optia 2 oīmodo immutabilis inalterabilis ipas
sibilis intransmutabilis. xij. metaphysice**

Ubi p̄hs vult q̄ oīa p̄fecta ip̄fectoalia nullā p̄fectionē includētia oīa p̄ue
niūt deo 2 istē deus. Nā quicq̄ d̄ p̄uenit deo est deus. Et intelligit sic de²

est suba incorporea capiēdo ly corpus quīs mō. i. cā p corpe pposito q̄ sub
stantiali. z eterna. i. nō hīs pncipiū neq̄ finē z act⁹ purissim⁹ nullā porē
tiā includēs. simplex. i. nō pposit⁹. mouēs sibi oīa mobilia sicut intelligibi
le z appetibile. z nō sū vt sensibile cā finalis sp̄ guternās toti⁹ vniuersi qui
est finis p̄m cōmentatorē primoceli. p̄mgius intentione dictus agens
i. causa actuatorius vniuersi z sic de alijs particulis.

Deus est ens quo melius excogitare nō p̄t. iiii. physicorū.
Ex illo habet q̄ de⁹ ē ens p̄fectissimū hoc est simplr vey z optimū

De futuris p̄tingētib⁹ nō est determinata veritas. i. per arne. Oīc q̄
hoc est vey de futuro p̄tingēte Cui⁹ veritas nō depēdet ex p̄pōne q̄ ē de
p̄nti determinate vera. mō veritas illius p̄pōnis hō mouebit dependet ex
veritate illius de p̄nti. i. hō mouet. Dictores sū magis fideles cōitati
ad cōiōza. iij. polliti. Intelligit q̄ vt in plurimū sū magis fideles nō. q̄ ad
cōe bonū pcurandū sed magis ad p̄uentores. In illis em̄ magis credit di
uitib⁹ q̄ paupib⁹ Diuitie sū virtutes aīe p̄ alaniū ibi dī q̄ vey est de di
uitijs aīe q̄ sunt scie z p̄utes. Sed h̄ nō intelligit de diuitijs corp̄alibus
seu corp̄is. q̄ tales diuitie p̄turbāt aīam Duo corpa nō sū in cōdēlo
co. iij. phi. z. ij. de aīa. Intelligit de loco p̄prio nō aut cōi. q̄ locus p̄p̄i est
q̄ p̄tinet solū locatū sicut aer Dimēssiones in materia p̄ma sunt p̄petue
p̄mētorē. Ibi dī q̄ vlr p̄petue sū dimēssiones vt p̄ma materia. sic q̄ ly
dimēssiones sūt p̄fule tū. z sic nō oī dare certū suppositū Disposito me
dio inter agēs z paties respectu agētis z actio z patietis passio p̄ mētaz
torē. ix. metha. Intelligit sic q̄ res q̄ est actio in ordie ad agēs dī actio z in
ordie ad paties dī passio cū h̄ sūt q̄ actio z passio nō sū p̄p̄ie ad aliqd nā
reciprocatio z denoiatio nō sufficit ad hoc q̄ aliqd sit p̄p̄ie in relatioe. sed
vltra hoc requirit q̄ talia dicibilia p̄dicent de s̄mūce mediāte ly ad aliqd
ēēntialiter. mō sic nō est de ly agēs z paties Diffinitio nō dī dari p̄ op
posita. vi. topi. Ibi dī vey est inq̄ntū sū opposita. mō ly accūs z potētia po
nunt in diffinitoe mor⁹ tū ibi nō ponunt opposita. Sed tūc opponunt q̄n
actus ponit p̄ actu z potētia p̄ illo q̄ nō est sed p̄r eē Deus solū simplex
est. vi. metha. Et videt q̄ forma subalis. q̄ est simplex virtute illius signi
exclusiui solū Rūdet q̄ simplex caput dupl. Uno⁹ vt p̄uat p̄pōem p̄luz
inter se z nō aliūde. z sic aīa intellectia dī simplex ex q̄ nō est p̄posita ex p̄i
bus. sed tū eq̄ bñ est p̄ponibilē cū materia Alio⁹ simplex vt non solū p̄uat
inter se p̄pōem p̄tū. Sed extra p̄pōem p̄tū aliūde. i. q̄ nō sit cū altero cō
posito. z sic solus de⁹ simplex. q̄ nō est p̄positus nec tū aliq̄ mō p̄ponibi
lis. Et de illo ly simplex caput in p̄nti auctoritate De eq̄pollentib⁹ idē ē
iudiciū regula cōis Intelligit q̄ ad sequelā. i. ab vno ad aliū ē bñ p̄ntia
tū aut opz q̄ ad oīa. q̄ q̄ ad modū significādi nō oī. vt p̄z de ly hō z risibī
bile. q̄ ly hō fcat sua fcata absolute. sed ly risibīle cōnotat De⁹ z nafa
nihil faciunt frustra. i. celi. z. iij. de aīa. Intelligit q̄ vey est p̄m totā sp̄m vī
vt plurib⁹ indiuiduis. sed natura bñ facit aliq̄ frustra p̄m vñū indiuidū
vt p̄ducendo vñū hoīem cū sex vel octo digitis Dubitare de singulis
nō est inerte p̄ p̄m in p̄dicamētis Intelligit dubitare p̄ rōnes de singul
nō p̄ se manifestis z sufficiēter determinatis. hoc nō est inutile

^{sequi}
Dimittere sensum et sequere rationem debilitas est intellectus. Intellegitur si aliquis certe nouerit sensum et tamen propter modicam rationem quam habet per intellectum aliter diffinit per intellectum hoc est bene debilitas quam male indicat. De ratione materie est abicere formam et aliam requirere. id est philosophorum. Hoc intelligitur de ratione inferiorum generabilium et corruptibilium. Diverse se operantes arguunt diversas formas per incrementum. et incrementum. Intellegitur in diversis suppositis non autem in eodem supposito. Deus non intelligit simplicia per Avicennam. Intellegitur quod Deus non intelligit eodem modo per species sicut nos intelligimus. Deus est innotabilis aliquo nomine per incrementum de causis. Intellegitur deus est innotabilis aliquo nomine perfecto omnem perfectionem importans semper exprimens quam homo in eo cognoscere propter quod multa nomina attribuunt deo ut est sapientia prudentia saluator et similia. De natura praeceptorum est et multum expellere. id est methaphysica. Intellegitur quod praecepta non possunt esse in eodem subiecto in se sive formaliter sed bene apprehensivum et praeceptum quod ab eodem praeceptum. De quanto aliquis est maioris passibilitatis de tanto est minoris posse. Intellegitur de posse activo. stat tamen cum hoc quod sunt innotabilis potestie passive ut est materia prima sicut per philosophum. Dyaffonum est innotabile. id est de anima. Intellegitur quod vix est difficile est visibile. Et ratio est quod non videtur per speciem propriam. Sed per speciem extrinsecam vel per colorum. Divisio dicitur dari per opposita secundum Boetium. Intellegitur quod ad species mediatas non autem intelligitur quod ad species immediatas.

Denarius est mensura omnium rerum quod est fidelissimus in quantum habet re qua indiget mus in omni necessitate. v. ethi. Deterius species est gratia melioris. vij. pollitico. Duplex est ius. scilicet legale et naturale. Nature est quod habet eandem potentiam apud omnes homines. Legale vero est quod est statutum ex lege. Difficile est resistere consuetudini quod assimilatur nature facilius est tamen transmutare consuetudinem. vij. ethi. Delectationes bestie prave sunt ex natura. scilicet pravorum hominum consuetudo. ibidem. Delectatio conservat praeceptum in opere suo. x. ethi. Duplex est vita scilicet preceptiva et pollitica. Inter quas preceptiva est melior quod ipsa est divina alia humana. ibidem. De exemplo non requiritur vericatio sed manifestatio per incrementum. id est de anima. Deceptio et ignorantia plus proprie sunt animalibus quam scientia secundum de anima. Duplex est appetitus scilicet intellectivus et ille dicitur voluntas. Alius est sensitivus et ille dicitur concupiscibilis. tertio de anima. Dentes equorum senescunt albescunt in libro de historiis animalium. Dentes canum iuvenum sunt albi et acuti. senum vero obtusos et nigri ibidem.

Desiderium dubium vadit ad infinitum primo pollitico. Doctrina naturaliter procedit ab homine secundum operantem quam habet doctrina ad discipulum in primo libro poetarum. Aresto. Dirige semper cogitationes tuas in bonum in libro de regimine principum. Discipulus debet esse docilis attentivus et benivolus. Docilis cum ingenio. Attentivus in exercitio. Benivolus animo ad audiendum. ut in boetio de disciplina scholarium. Discipulus est ille qui discit per verba patris et per plateas per cellulas meretricum per publica specacula per choreas et campos ibidem. Deus est summum bonum super omnes substantias omnemque naturam quem cuncta petunt cum ipse sit plene perfectio nostra et minus societatis indignus plato in Timaeo. Dociles nos naturae edidit et rationem nobis dedit imperfectam quam perfici potest. Seneca ad Lucillum.

Disciplina bonos mores facit et ergo sapiat unusquisque quod dedit. Seneca de moribus.

Divitijs utendū sed nō est eis abutendū Seneca de moribus

De dubijs non definites sed suspensam teneas sententias Seneca de formali vita

Deum amabis sed illum in hoc imitaberis ut vobis omnibus prodesse et nulli nocere possit ibidem

Deus malū facere nō potest sed nihil est quod deus facere non potest ergo malū nihil est. verū est positive. Boetius. iij. de consolatioe

Divina providentia rebus gubernandis nō imponit necessitates. quia si omnia eveniret de necessitate prima bonorum et pena malorum periret ibidem

Dabo egentem non ut ego ipse egeam. succurro periuero nō ut ego ipse peream. Seneca in de beneficijs

Adem sunt principia essendi et cognoscendi. ij. metha.

Respondetur quod philosophus vult quod principia sunt eadem in eadem demonstratione propter quid generis. quia sicut res habet esse in demonstratione per suam rationem propter quid. sic etiam habet cognosci. in partem ex quid nominis de monstratiois propter quid. Vel intelligitur de principijs intrinsicis et essentialibus

Ex eo quod res est vel non est oratio vera vel falsa dicitur. per philosophum in predicamentis

Intelligitur quod omnis propositio affirmativa de presenti de inesse categorica de terminis nō ampliatur: quia si ita est sicut per eam significat secundum eius significationem totalem et propositionalem tunc illa dicitur vera. si autem nō. tunc dicitur falsa.

Ex duobus entibus in actu fit unum tertium. vij. metaphisice.

Intelligitur quod quorum quolibet est in actu formali tunc ex eis fit unum tertium. cum hoc tamen stat quod ex duplicibus entibus quorum unum est in actu et aliud in potentia fit unum tertium sicut ex materia et forma fit unum propositum. Vel intelligitur de eutrogenijs. quia due gutte diverse faciunt unum tertium per se scilicet aquam

Ex puero fit vir. ij. metaphisice.

Intelligitur quod ly ex dicit circumstantiam ordinis. Alii tamen dicunt quod ly ex debet importare circumstantiam cause efficientis

Entia volunt male disponi. ij. Metaphisice

Quia illa auctoritate sequeretur quod omnia entia totius mundi seu universi sunt bene et optime disposita. Sed diceret quis tunc quid de monstris diceretur ubi licet monstrum secundum se nō sit bene dispositum. tamen in ordine ad decorem universi est bene dispositum. et ex tali relucet decori universi

Ens et unum convertitur. iij. Metaphisice

Verū est capiendū ly ens participialiter et unum aggregatiue nō autem verū est capiendū ly ens nominaliter.

Effectus gerit similitudinem sue cause. per auctorem de causis

Intelliguntur de causis particularibus. Sed non de vniuersalibus vt
est deus et intelligentia de quibus non oportet.

Entia metaphisicalia sunt abstracta a sensibus. secundo
phisica. et sexto metaphisica.

Ibi dicit qd aristoteles non vult qd sunt realiter distincta sed quo ad mo-
dum considerandi. Sic qd metaphisicus considerat de illis que non habent
respectu ad modum vlt ad materiam vel qd ad quantitates sensibiles. Et p
hoc consideratio metaphisici differt a consideratione phisici.

Ex ente et ente non fit ens per se nisi secundum actus. ij. phisica.

Intelligitur sic qd ex ente et ex ente non fit ens p se vniuersaliter vel in se
est ens. id est absolute. Vel intelligitur sic qd ex ente et ente non fit ens. et
hoc est verum qd ambo entia sunt entia in actu formali.

Essentie predicamentorum sunt intermixte p themixtum. ij. d. aia
Intelligitur qd terminus vni predicamenti non predicatur essentialiter de termino al-
terius predicamenti cum hoc tamen fiat qd predicatur de tali termino ac-
cidentaliter. vt homo est albus.

Effectus et materia non coincidunt. secundo phisicoz.

Intelligitur de materiali causa ex qua et efficiens. sed non phibet qd mate-
ria in qua vt subiectum scilicet et causa efficiens seorsim intellectus possint coincidere.

Eadem numero sunt quorum materia est vna. v. metaphisica.

Ibi dicitur qd illi termini sunt idem numero qui supponunt pro eodem signi-
ficato. Alio modo intelligitur eadem numero sunt quorum idem est signifi-
catum materiale.

Ex nihilo nihil fit. primo phisico.

Intelligitur qd phisice vult illa qd nihil fit ex non ente realiter et hoc est verum phisice.

Eterni non est aliqua causa. viij. phisico.

Intelligitur primo modo sic qd eterni non est causa aliqua a qua est produ-
cta tanquam ex materia. Alio modo intelligitur eterni non est causa re. videlicet
licet affirmatiue et con significatiue et sic est falsa.

Entia non mota non sunt phisice considerationis. secundo topico.

Intelligitur sic entia que non considerantur sub ratione motus vel tanquam cause
ad effectus vel tanquam principia ad principia ista non sunt phisice conside-
rationis. modo anima reducitur ad ens mobile tanquam ad causam efficien-
tem.

Eternum est quod non habet principium neque finem.

Intelligitur de principio diuinationis huius est principium conseruationis dependentie.

Non quanto fit non quantum. secundo celi.

Verum est qd ex non quanto non fit quantum continuu licet bene discretus
et licet tres conclusiones grammatices scientie non sunt quantitas contri-
nua. qd simplices quantitates in anima sunt tamen quantitas discreta qd numerus.

Ex vno nihil sequitur. secundo priorum.

Intelligitur qd ex vna propositione nihil sequitur sylogistice. sed ex vna bene sequitur enthi-
camente sunt principia compositionis et resolutionis. id est de generatione
o i

Intelligit de resolutione separata que est partium aliquarum a se inuicem separatio. Vel intelligitur de resolutione reali et non logicali.

Eadem est ratio partis et totius.

Intelligitur in naturalibus et non in artificialibus et licet propter sit subiectum per se hyspani non tamen ex hoc sequitur quod sit subiectum secundum vel tunc tractatur.

Eiusdem effectus non sunt diuersae causae per auctorem de causis.

Intelligitur sic quod eiusdem effectus non sunt diuersae causae subordinatae. ergo etiam non sequitur intellectus infert ergo non premissae. quia premissae et intellectus sunt causae subordinatae tanquam ad efficiens et ad instrumentum.

Ens nec est univocum nec equivocum. iiii. metaphisice.

Intelligitur quod ens non est equivocum a casu sed bene a consilio seu per analogiam. quia per prius dicitur de substantia. et per posterius de accidente.

Entis diuersae sunt species. primo phisicorum.

Intelligitur capiendum species pro terminis minus communibus.

Equale est de esse quantitatis primo celi. et in predicamentis.

Intelligitur de quantitate finita non autem infinita.

Ex vero nil nisi verum. secundo priorum

Intelligitur quod in prima bona et formalia ex parte vero nil aliud sequitur nisi verum

Eterno nihil est prius. octavo phisicorum

Hoc est verum secundum ipsum cum hoc tamen stat quod aliquid sit prius secundum naturam.

Eodem dicitur non sunt diuinae inferioris et superioris. i. predicamentis.

Intelligitur de differentiis essentialibus sed non accidentalibus ut quantitas diuiditur in finitum et in infinitum.

Eterna non sunt in tempore. quarto phisicorum

Intelligitur mensuraturae adequate mensuratio temporis non puenit eternis.

Ea quae scimus sunt minima quae ignoramus per themistium.

Verum est quod ea quae scimus determinate et in speciali et non in vni seu per se modo quod in vni scimus omne ens per istam propositionem. Omne ens vel est vel non est.

Excellens sensibile corrumpit sensum. secundo de anima.

Et sic tunc vnum illorum non est alterum quorum vnum pergit pati corrumpere et aliud non. Sed sensum pergit pati corrumpere ex auctoritate. intellectum vero non. ergo sensus et intellectus sunt idem. Ibi dicitur quod sic intelligitur quod excellens sensibile corrumpit sensum quo ad dispositionem non autem quo ad essentiam. et sic sensus materia. sed non materia sensus corrumpit propter appellationem. Similiter in secundo ethici. dicitur quod sensus pertrahatur rationem. et sic iterum sequitur quod sensus et ratio sunt idem. Ibi dicitur quod hoc demonstraturum sic intelligitur quod sensus. id est iudicium potentie sensitivae contrariatur rationi in iudicio rationis. et sic illa auctoritas est vera.

Embryo primo vivit vita negatiua et postea sensitiva.

Intelligitur quod prius apparent in embryone operationes potentie vegetativae quam potentie sensitivae.

Eligibilius est bonum circumstantionatum quam necessarium.

orum et sine circumstantia phūs in ethicis.

Intelligitur de bono nature naturate. et non de bono nature naturantis quia primum est bonum simpliciter et summum bonum est maxime eligendum:

Esuries est calidi et siccus et sitis est frigidi et humidus. ij. d. aia.

Intelligitur sic Esuries est appetitus calidi et siccus nutritiui ad confortandum calorem naturalem. sed sitis est appetitus frigidi et humidus. et hoc ad restaurandum humidum radicale in quod agit calor naturalis.

Echo differt specie a sono primario. p. pmetatorē. ij. d. aia.

Intelligitur quod echo et sonus differunt specie. secundum rationem specuocam cum hoc tamen fiat quod sit unus et idem sonus in re vel dicitur quod dicitur secundum apparentiam audire

Eternaliter nunquam fuit nec stat aliqua frustra potentia

Verum est de potentia obiectiua non autem subiectiua. Vel si fuerit potentia ad corruptionem sui et non alterius

Ex non homine fit homo. primo philosophorum

Intelligitur quod ex non debet dicere circumstantiam cause materialis. sed circumstantiam temporis. id est post non hominem fit homo.

Eiusdem rei non dantur esse plura principia. primo celi. et i. philosophi.

Intelligitur in eodem genere causandi non autem in diuersis. quia prima causa est causa omnium in genere cause efficientis seu conseruantis et etiam forma vel anima est causa in genere cause formalis.

Ens est prius deo. philosophus in predicamentis

Intelligitur quod ens est prius quo ad sequela non autem quod ad naturam essendi.

Effectus non est causa. quinto metaphysice

Intelligitur cum reduplicatio ne quod effectus. ut sic non est causa.

Eiusdem non sunt plures actus. pmentator de substantia orbis

Verum est inter se speciuo et essentialiter distincti.

Eterne sunt species rerum

Intelligitur sic formaliter vel virtualiter secundum est vel secundum eius causas.

Ea que volumus agere ad amicos sunt eligibilia quibus ad quoscunque alios. tercio topicorum.

Intelligitur de vera amicitia id est de illa que fit propter bonum honestum. et sic illa amicitia amalie non est vera amicitia. eo quod non fit propter bonum honestum.

Ex non ente nihil sequitur in predicamentis

Intelligitur dupliciter. Uno modo capiendo ly ens participialiter tunc autem roricas in se est vera. Alio modo capiendo ly non ens improprie pro non vera in se pro falsa. et sic ex non ente bene sequitur aliquid.

Ex equalitate scientiarum arguitur equalitas scientiarum per commune acceptum
Respondet quod hoc simpliciter non est verum. Sed intelligitur ex parte equalitatis scientiarum et modorum scientiarum que perfecte arguit equalitatem scientiarum. et ergo illa prima non valet. Intellectus humanus scit tot sicut deus. ergo est sciens sicut deus

Ens extra animam diuiditur in decem predicamenta. v. metaphisice.

Ubi videt velle q nullū ens in anima sit in p̄dicamēto et p̄ns videt q
grāmatica logica rethorica non sunt in predicamento dicit q nullū ens
in anima est q existit nisi obiectiue et imaginariē cum hoc tamen stat q
ens est in anima existens in hēsiue. vt scientia.

**Ens et verū p̄uertunt simpliciter falsum et non ens con/
uertuntur. sexto metaphisi.**

Dicit q verum est prout sunt passionēs entis sed non tenet veritatem
prout sunt passionēs propositionis.

**Uma humana introducitur sicut qualitas in alte/
ratione. per cōmentatorem primo phisicoz.**

Intelligit p̄dictionalit̄ ad hūc sensū si forma hoīs suscipit p̄s
cipatōem cū q̄litate. i. passiue introducit tūc h̄z se recte sic q̄litas i alteratō
ne. si h̄o nō tūc p̄tingit oppositū. et tūc forma nō introducit successiue.

Flamma est magis ignis q̄ carbo per p̄bū in topicis

Intelligitur q flamma plus lucet q̄ carbo non autem quo ad essentiam
est perfectior seu magis ignis sed quo ad lucem est perfectior.

Finis ē principiū in intentōe et vltimū i executōe. i. phisi.

Intelligitur de agentibus a proposito et cum deliberatione non autem
in agentibus mere naturaliter seu in actione nature.

Forme est agere materie vero pati. p̄mo de generatione.

Verū ē p̄ncipalissime nō aut̄ subiectiue. q̄z solt̄ p̄positi ē agere subiectie

**Famam quam omnes homines famant non de toto de
perditur octauo ethico. et in de somno et vigilia.**

Dicit illud q plures famant p̄stat fidē. Et dicit cōmentator ibidē q̄ alī
quod dictū famosum fin se totū esse falsum est impossibile. Et intelligit
de sapientibus omnimode fide dignis si plures sapientes dicerent et fa
marent illud prestaret fidem.

Forme nō ē forma. vii. metaphisi. p̄ autorē sex p̄ncipioz.

Intelligitur q forme non est forma essentialiter et compositiue. sic q̄ vna
forma non componit aliam essentialiter. sed bene accidentaliter sicut sci
entie sunt forme ipsius anime.

Forma est simplex et indiuisibilis p̄ autorē sex p̄ncipioz.

Intelligit q forma ē simplex. id est nō cōponit̄ ex p̄tibz diuersarū rōnū
diuisibiliū. Et intelligitur q rōnū est in partes diuersas rōnū diuisibilis.

Finis est melior ordinatis in finem

Intelligit de fine gratia quo. q̄a si sic sequeretur q̄ finis esset melior deo
q̄ non est dicendum.

**Felicitas humana ē q̄d optimū delectabilissimū eligibi/
lissimū. primo ethico.**

Intelligit q felicitas hūana int̄ opatōes hūanas ē q̄d optimū int̄ opatō
nes. ergo ē q̄d optimū. q̄z cōsequēs vez capiendo sup̄latiū assertiue.

Falsum est non ens. quinto et sexto metaphisi.

Intelligit capiendo nō ens improprie. scz pro non vero
Frustra est potentia que nō reducitur ad actum primo ce/
li z tercio de anima

Intelligit de potentia rei que tenet se ex pre rei z modo significandi

Forma est infinita et manifesta. ij. phisicorum

Intelligit q forma ē manifesta q ad suos effectus siue q ad suas opatōes

Forma est causa felicitatis secundo phisicorum

Intelligitur de felicitate subiectiva que est intellectus non autē obiectiva
vel dicitur q phus capit felicitatē improprie. scz p successu prospero

Finis mouet causam efficientem secundo phisicorum

Ibidē q phs vult q finis z causa distinguunt realiter. licet mō de? mo?
uer ppter aliquem finem tamē finis nō mouet eum. quia est immutabilis.

Finis est eligibilior his que sunt ad finem. iij. topicorum

Intelligit omis finis q p se est bonus gratia cuius vt sic est eligibilior ordi
natis ad finē seu in ipa primaria intentione. z fm dictuz recte rōnis dī p se
ppter finem p accidens Dicit bonus ppter malū finem. Dicit gratia cui?
ppter finem gratia quo. Dicit vt sic. qz idem genus est finis gratia sui p
suis. z sic tunc licet idem non sit eligibilis seipō rñ idem gratia cuius est
eligibilis seipō vt agens dī ordinatū in seipm. qz nō opz q omnis finis
gratia cuius sit melior ordinatus in aliū finē. z maxime si alius finis sit me
lior illo Dicitur fm dictū recte rōnis. qz fm pueram rōnem auarus qz
dinat primam causam in pecuniam

Forma est prior materia septimo metaphysice

Ac si sic tūc sequeretur q forma esset ingenerabilis z incorruptibilis. q est
falsum et ptra phm. i. phisicorū eo q forma est generata dī q phus vult q
forma est prior id est dignior q materia

Forma est que dat esse primo politicorū

Intelligit q forma substantialis q nō est intrinseca z cēntialis illa dat esse
formale rei. i. media. dī forma substantialis ppter formā accidentālē dī rei
naturalis ppter rem independentē que est deus. Dicit cā intrinseca ppter
extrinsecas vt sunt corpora sup celestia Dicit cēntialis ppter qūitates pri
mas que sunt cāe qūitatis accūitatis sic sunt caliditas z frigiditas humi
ditas siccitas. Dicit que dat esse rei scz formale ppter materias que est de
esse entitatuū.

Fortuna est cā per accidens eorū que sunt ppter hoc extra
semp et frequēter in non bñtibus ppositum. ij. phisicorum.

Intelligit q fortuna est cā ppter effectū fortuitū q effectus nō est cā. z per
pñs nō est fortuna. Dicit p accūs cā. i. determinata ad denotandū qd for
tuitus effectus nō pcedit ex causis determinatis. Et iō dī phs q fortuna
est cā indeterminata z immanifesta. Dicit eorū q fiūt. z i. respectu effectū
nō intentorū. Et dī hoc idē ppter effectus intētus q non sūt fortuna. Ac
sunt duplices effectus q veniūt ppter intentionē. Quidaz pmo sūt ociosi et
sunt illi q nō sūt alicuius bonitatis vlt malicie. vt fractio barte z hmoi. Alij

sunt pter intentionē p oppositū videlicet nō oclsi. 2. in talibz dī fieri fortuna
Tūc dī etiā sp 2 frequēter. i. fortuna hī fieri in effectibz ptingentibz vt ras
ro Et dī Albrus magnus. si alique euntē ad for ptingeret sp inuenire an
rū hoc nō diceret fortuna nec fieri a fortuna. Et nota q aliquid dī fieri ex
tra semp 2 frequēter duplr. Uno mō ex raritate tpis vt eclipsis sol Alio
mō ex causis. qz raro eueniūt ex determinatis causis 2 de illo intelligit au
toritas. 2 sic pz q eclipsis solis nō dī fortuna. qz nō fit ex raritate caule sed
ex raritate tpis. Dicit in agentibz appposito ad denotandū q fortuna so
lum hī fieri in agentibus ex deliberatione. ppter hoc casus nō est fortuna. qz
fit in non habentibus ppositum. Et ex illo patet. qz infantes 2 animalia
bruta non habent aliquam fortunam

**Forma recipit materiā primo vniuersalē 2 deinde min⁹ vni
uersalem decimo metaphysice**

Intelligit q forma primo recipit materiā vlem. i. elementare seu cōfusam
et deinde minus seu mixtā. 2 sic autoritas est vera

Forma est quodāmodo priuatio. secūdo physicozum

Intelligit q duplex est forma. scz positiaua 2 priuatiua mō pūatio bñ pte ē
forma priuatiua sed nunqz compositiua siue positiaua

Forma est sepabilis a materia. xij. metaphysice

Intelligit q accidentalis forma nō est sepabilis a materia sic q ipsa p se ex
istat. qz talis forma accidentalis est accidens. Et licet pte separi a materia
nō tñ pte pmanere p se cū accidens non potest. sine subiecto. nō autē intellis
gitur de forma substantiali siue essentiali

**Forme subales elemētoz suscipiūt magis 2 minus p com
mentatozē primo celi.**

Intelligit de formis accūtalibz. vel dicitur q commentator fuit locutus im
proprie. non autem assertiue

**Figura est que termino vel terminis clauditur. primo me
taphysice 2 primo euclidis.**

Intelligit p se ad excludendū substantiā que termino vel terminis clau
ditur p accidens. scz mediante magnitudine. vt patet primo metaphisicoz.

Finitū ad infinitū nulla est proportio primo celi

Intelligit determinate licet bñ indeterminate. tñ hoc nō est incōueniens

Falsum sp est in ppositione tercio de anima

Intelligit sic fm egidū q falsum ad intellectū pponentē spectat

Finitū et infinitū soli quantitati cōueniūt. iij. physico 203.

Intelligitur de quantitate proprie dicta 2 extensa. non autē de quantitas
te cōmuniter dicta fm vigorem potentiā 2 dominationem

Forma est tota quidditas hoīs. vij. metaphysice

Intelligitur q forma est pfecta quidditas hominis 2 quidditas for mas
lis perfectior est qz quidditas materialis

Forma est magis subalis qz materia. primo physico 200.

Intelligitur pro vt ly magis dī pfectionem. 2 non p vt dicit intentionem

Sit aut quodlibet a quolibet ibidem

Ibi dicitur quod philosophus non loquitur assertive sed tanquam receptum ab amicis. quod anaxagoras dicit quod forma melittarent in materia. vel dicitur quod philosophus vult tam quod quodlibet ens naturale quod sit vel quod aptum naturae est fieri a quolibet alio. id est a materia. quod eadem est materia in omnibus generabilibus et corruptibilibus.

Forma est quoddam divinum optimum et appetibile. id est philosophus.
Intelligitur sic quod forma est principium in se ipsum et essentialiter existens et quoddam divinum per assimilationem. quod assimilatur primo enti. et capiendum est divinum non essentialiter. quod veritas solus deus est divinus.

Phantasia est virtus activa. secundo de anima.

Id est virtus reservativa plurimum phantasmatum potestas se referre super illa quotienscunque vult.

Forma simplex nullius est subiectum secundum Boetium.

Intelligitur de forma simplici simpliciter prima sicut est deus quod nullius est subiectum.

Forma est compositione contingens simplici et invariabili essentia subsistens auctor sex principii.

Intelligitur de forma non divisibili in partes diversas rationum. quod quilibet est forma et forma. quod sicut quilibet pars est pars. ita quilibet pars est pars. est pars.

Fortuna est infinita et immanifesta. iiij. philosophorum.

Intelligitur sic quod est infinita. id est certa. quod non certe cognoscimus. unde evenit effectus fortuitus. quod dicitur philosophorum quod infinita vni accidunt et ex eo infinite sunt cause effectus fortuiti.

Forma corporeitatis nunquam separatur a materia per commentatorem primo philosophorum.

Et sic tunc materia prima esset ens in actu formali substantiali quod est falsum et contra philosophum. id est philosophum. Rursum dicitur quod commentator. id est philosophum. dicit quod forma corporeitatis nusquam separatur a materia. vult quod corporeitas sit una forma inclusa in essentia materie. et vult quod materia nunquam stat nisi sit corporea vel dimensionata a forma similitudine nature. quia perpetuo sunt dimensiones in materia prima.

Enerare sibi simile est naturalissimum operum in viventibus secundo de anima.

Rursum dicitur quod generare sibi simile inter operationes potestis vegetative est perfectior. et hoc quod ad illas operationes quod nutritio et augmentatio. Et vult philosophus finalis quod vivens est in nobiliori et perfectiori statu quam est in potentia per qua ad generare sibi simile quod quod solum est in potentia ad generandum. et sic dicitur quod generare sibi simile non est predicatum dicens perfectionem distinctam a sua essentia. et ideo non convenit deo nec deo est attribuenda.

Generationis non est generatio. iiij. de generatione.

Intelligitur quod generatio determinata non est generatio alterius generatiois terminata habens premissum post premissum. quod una forma non est subiectum alterius forme. cum hoc non stat bene quod generatiois. id est forme substantialis sic generatio productiva.

Genus est quod predicatur de pluribus specie determinatis in eo quod quod per philosophum.

Intelligitur sic q̄ genus in p̄dicamento supponit p̄ plurib. sic q̄ li pluribus
capit̄ positue z nō p̄paratiue in eo q̄ quid. i. affirmatiue z essentialiter vlt ap
te responderetur ad interrogationem factam p̄ quid

Haudent vniuersalia que si sunt monstra sunt. ibidem.

Respondet q̄ Porphyrius loquitur yronice z sublatiue p̄tra platonez
qui ponit vltia realia distincta a singularibus vt equum commune z homi
nem communem a quibus singularia haberent esse

Generatio et corruptio sunt motus p̄trarij. v. physicoz.

Hoc intelligit de generatione z corruptione rei p̄manentis z nō successi
ue. z licet motus fm̄ vnam eius p̄tem corrumpitur z fm̄ aliam generetur.
tamen hoc non est inconueniens cum sit res successiua

Genus est materia speciei. Porphyrius

Intelligit similitudinarie nō aut̄ p̄prie. q̄ sicut materia p̄ma est indifferens
inferre quācūq̄ formā. sic etiā ip̄m genus est indr̄is ad quācūq̄ sp̄em

Genus infinitatum est species. quarto topicorum

Intelligitur q̄ genus infinitatū est terminus minus p̄munis sicut li ens
sumptū cum negatōe infinitatum est terminus cōmunis. Et ratio est. q̄
de q̄nto terminus finit⁹ fuit generabilior si fuerit infinit⁹ erit specialior

Generans nō p̄gregat inter diuersa p̄ p̄metato. xij. meta.

Dicendū est q̄ verū est quoz q̄dlibet ens est ens in actu

Generas et generati debet esse eiusdē sp̄ei. vij. metaphy.

Intelligitur de generatione vniuoca z particulari. non autem de genera
tione vniuersali z equiuoca.

Generare est generans primo physicoz

Rū detur q̄ generare capit̄ dupliciter. Vno modo concretive. z sic genes
ratio est generans. Alio modo abstractiue. z sic nō est verum.

Generatio vnius est corruptio alterius. i. de generatione

Intelligitur q̄ ad generationē vnius seq̄rur corruptio alterius. q̄ q̄n genes
nerat ea dāuer corrumpitur ip̄m aial. z sic etiā h̄z veritatē de generatione
elementoz. Et d̄z addi ad minus. q̄ q̄nq̄ ad generationē vnius sequitur
generatio multoz. vt p̄z in diuisione anguille. z talis generatio multoz
p̄t fieri artificialiter. et ergo debet dici q̄ auctoritas principaliter habz intel
ligi de generatione naturali z non artificiali

Grave mouetur in medio ratione mediū sicut homo in na

ui per cōmentatōem primo celi

Ibi dicit q̄ p̄hs vult recte sicut hō mouetur in naut nō p̄ se. sed ad modū
nautis sic etiā graue simplex ex̄is in medio nō mouetur. medium mo
uebitur cum eo

Grave existens sursum mouetur deorsum a grauate suā

grauitatem vel a remanente phibens etiam ibidem.

Rū detur q̄ t̄m vult q̄ si aliqd fm̄ naturam suam esset graue z quiesceret
violenter sursum. z tale d̄z incipe deorsum moueri. tunc necessariū est vel
erit remanere. phibens scilz grauitatem. sic q̄ illud graue post q̄erem non

possit inchoare suū motum nisi per aliquod grauens grauitatem ⁊ remanens prohibens ⁊ sic illa auctoritas est vera.

Generatio subalis nō h̄ ens in actu. p̄mo de generatōe. Responderetur q̄ vult nihil q̄ p̄hibet vltimam formā habere ens in actu. sed p̄ime forme repugnat.

Generans nō facit formā suae substantiā. vij. metaphisice. Intelligit q̄ non facit formā nec subiectū capiēdo generare per se sc̄z p̄ illo q̄ solitarie generat prout est de nō esse ad esse productum.

Generatio est productio a non esse ad esse. iiii. phisicorū. Intelligitur a non esse complete ad completum.

Generatio sit propter formā et nō p̄pter materiā. ij. phisicorū.

Et ratio est quia forma ē magis natura q̄ materia. i. p̄fectior q̄ materia.

Grāmatica debet esse prior in acquisitione scientiarum. fm̄ Jfido. in libro ethimologiarum.

Intelligitur de grāmatica positia. et talis non est scientia capiēdo scientiam p̄prie. ⁊ non intelligitur de grammatica regulari seu doctrinali. q̄a illam p̄cedit logica. vt inquit petrus hispanus in tractatu suo.

Grāmaticae fructuositas nullo modo est dimittenda. q̄ per eam cuiuslibet scientie redditur commentabilis passio.

Boetius in de disciplina scholarium.

Gratioli medici incipiunt considerationem suam ab his que demonstrat naturalis. in de sensu et sensato.

Gentes diuersificantur duplicibus modis.

Uno mō naturaliter fm̄ virtutibz eoz. ⁊ etiā fm̄ eius p̄prie naturā suis regionibz. Sc̄do fm̄ leges suas fm̄ q̄s receperūt finē a natiuitate. sc̄z de p̄mo p̄ncipio ab angelis ⁊ resurrectione. commentator in somno ⁊ vigilia.

Gallus vociferat post prelium et victoriam in libro quarto de hystorijs animalium.

Gemellis inueniuntur in ouis in quibus sunt duo vitella. sexto libro de hystorijs animalium.

Genitorem difficile est totius vniuersi inuenire quam inuentum digno prophetari. Plato in teneo.

Gratissima sunt beneficia que sunt parata feliciter occurrentia in quibus nulla mora fuit nisi in accipientis verecundia. Seneca de beneficijs.

Omo est maximus intellectus. nono ethicorum.

Intelligit q̄ intellectus ē nobilior ⁊ p̄ncipalior ps hoīs. Vt dicit q̄ ille hō magis p̄prie dicit hō qui vivit fm̄ rōnē ⁊ intellectū q̄ ille hō q̄ vivit fm̄ sensum ⁊ c. q̄ dicit commentator de vniuersali ⁊ tra illos qui viuunt fm̄ sensum vt vobis qui de numero bestiarum p̄purati estis.

diuturnum et optimū ignorantēs q̄ in vobis est.

Homo est sua anima. vt dicit **Wilhelmus parisiensis.**
Intel ligitur homo denominat ab intellectu siue ab anima tanq̄ a parte
nobilitati z principaliori.

Historia de anima in primis ponimus. primo de anima.
Primo ē ponenda inter sciētiās naturales nō aut̄ inter sciētiās mathematicas
cales. z hystoria nō capit hic in auctoritate cōiter p̄ traditōe notatoria so
lum. sed capitur proprie pro scientia vel pro traditione scientifica.

Homines vt in plurimū attingunt veritatē. p̄ma rethorici.
Verum est in factis particularibus non autem vniuersalibus.

Hoc est ens in anima ergo hoc est ens psequētia nō valet
p̄mo elen.

Intelligit sic si aliqd opinat̄ eē in aia nō seq̄t̄ q̄ hoc sit ens extra aniam
q̄ nō seq̄t̄ in sibi hoc est hō fm opinionē. q̄ hoc ē homo p̄ma nō valet ex eo
q̄ esse hominē fm opinionē est esse hominē fm quid.

Habitus est perfectior priuatiōe. secundo celi
Intelligit eū reduplicatōe. vt sic ois habitus vt est pfectior puatione

Homo albus est ens per accidens. quinto metaphisice.
Vbi videt̄ q̄ illi termini nō sunt ponibiles in p̄dicamētis q̄ tñ falsum ē.
q̄ nullū ens p̄ accēs ē ponibile i p̄dicamēto. xij. metaph. Rndet̄ q̄ p̄hs.
v. metaph. vult q̄ hec sit p̄ accēs p̄a hō ē alb⁹ zñ vult q̄ sit ibi p̄ accēs.

Homo et vnus homo conuertunt̄. primo elen.
Intelligitur sic vnus homo simpliciter z homo conuertuntur.

Hoc melius est quod diuturnius manet. tercio topicoz.
Intelligitur de his que sunt eiusdem sp̄ciei. z hoc perfectione actuali.

Homo solitari⁹ aut deus est aut bestia. p̄mo politico.
Intelligit homo solitarius aut deifice aut bestialiter viuit et hoc est verū
de quocunq̄ homine in quocunq̄ statu.

Homo bestialis centies milies peior ē bestia. iij. ethi.
Intelligitur q̄ homo viuens vt bestia fm sensum z non rōnem est centies
es milies peior asino vel aliquo alio animali irrationali.

Nō et asinus non p̄t habere eandē definitionē. ij. p̄ioz
Respondet q̄ aristoteles vult ibi q̄ species dispare non possunt habere
eandē definitiōnem propinquā sed remotā vt illā sub stantia animata
corporea sensitua.

Homo est quodammodo finis omnium. secūdo p̄bisi.
Respondet q̄ p̄hs vult q̄ homo ē finis oim̄ siue aia. iūta omia aialta
sunt in morte p̄ter hoies. Aliter dicitur q̄ aristoteles vult illā ois hō ē finis
nis p̄dūt ly hō stat cōfule r̄m. aliter dicit q̄ homo est finis oim̄ scz artū
quia omnes artes sunt inuente propter hominē.

Homo generat hominem z sol. secūdo p̄biscoz.
Intelligit ad hois generatōnem cōcurrit virtus solis z p̄tus homis

Homo est certissimū oīm aīaliū in libro de respiratione
Homo in cōparatione ad alia animalia habet parū os in
sua quantitate. secūdo libro de hystorijs animalium
Homines valde pingues raro generant in libro de gene
ratione animalū

Honor maior est in honorante q̄ in honorato .i. ethi.

Homo semp indiget aliqua delectatione quasi quadā re
creatione ppter multos labores q̄ sibi occurrūt .vij. ethi.

Homines vniū gentis naturaliter sunt magis amici q̄
alterius. octauo ethicoz

Homo sapiens siue felix indiget aliquo aliter rebus exte
rius quia natura non est sufficiens per se speculari. Sz opor
tet q̄ habeat corpus sanum cibū bonū et reliquū famulatur
non tamen indiget multis rebus. quia non oportet felicē vel
pbm esse dīmitte et maris. decimo ethicoz.

Homo fm intellectū operis et habens curam optime dī
spositus est. et ideo amantissimus esse videt. decimo ethi.

Homo sapiens maxime est felix. ibidem

Homo naturaliter est animal pollicitū. pmo politico.

Honestū et magnū gen⁹ videtur ē ignoscere. se. dfoza vite

Humiditas cibi veniens ad cerebrū in frigidata facit bo
minibus reuma. in de sensu et sensato

Impossibile est continuum esse cōpositum ex indi
uisibilibus. sexto phisicoz. et pmo celi.

Intelligitur impossibile est continuum componi ex indiuisibi
bus tanq̄ ex partibus integralibus. modo q̄uis est quoddam continū
um cōpositum ex indiuisibilibus scz ex materia et forma. hoc est tamen
ex partibus essentialibus et non integralibus.

Infinitū fm quod infinitum est ignotū. pmo phisicoz

Intelligitur q̄ si infinitum esset in magnitudine vel multitudine ipsum
fm q̄ tale esset nobis ignotum

Innata est nobis via cognoscendi et pcedēdi ex notio
ribus nobis ad notioza nature. primo phisicoz.

Intelligitur sanctū Thomā sic q̄ a natiuitate nobis inest vna potē
tia cognoscitiua. in qua inchoamur ad hoc procedendum videlicet a no
tioribus nobis ad notioza nature. Vel sic q̄ naturalis ordo dicendi est.
q̄ addiscamur minus nota pro notioribus.

Indiuidua sunt infinita. per Porphyrium

Intelligit fm sanctū Thomā sic q non simul 2 semel in actu fm 3^{am} generationem et corruptionem sunt infinita.

Ignis p appositionem pbustibilij crescit i infinitū. ij. d aia Ibi dicit q aristoteles p ignē intelligit calozē naturale nisi intelligentie p mo impediāt. Alio mō dī q verū ē si infinita cōbustibilia apponerentur que non possunt apponi. Tercio intelligitur sic quantum est de per se et per appositionem combustibilij nisi natura cōmunis impediret. vel dī citur q augmentaretur vltra modum.

In vnoquoq; predicamento sunt quedam generalissima et specialissima quedam. per Porphyrium

Intelligitur q in vno quoq; pdicamento sunt generalissima nō sic q qd liber pdicamentū haberet plura generalissima. s; referēdo singula singulis

In parte em anime non est alteratio. primo phisicorum. Intelligitur q in parte anime nō ē alteratio corruptiua licet ibi sit alteratio saluatiua. 2 qn ipe intellectus alterat de ignorātia i scia d malo ad bonū.

Intellectus scit singula. tercio de anima

Notandū q intellectus scientie scit singula dupliciter intelligit. Vno modo realiter 2 sic est falsa. Alio mō intelligit receptiue sic q potest recipere species oim sensibilij. 2 sic intelligit presens autoritas. Nam sicut puilla est quoddā oim calozum receptiua sic anima est species omnij intelligibilij. quia potest in se recipere species omnij intelligibilij.

Intellectus est fantasma. tercio de anima

Intelligit fm Agidiū q aristoteles est ibi locutus fm opinionē anti quorū qui dixerunt q intellectus esset virtus organica.

Intellectus infinita intelligibilia cognoscit ibidem

Respondetur q intellectus in propositione vniuersali infinita intelligibilia cognoscit vel dicit q aristoteles loquitur de cognitione pfusa 2 generalis non autem de discreta et determinata.

Infinita relinquenda sunt ab arte. per Porphyrium

Et etiā allegat q infinitoz nō est scientia. Rūdet q vno mō intelligitur de infinitis fm illā rōnē fm quā sunt infinita. 2 sic de eis nō habet scientia. Alio modo sic infinitoz singulariū non est scientia neq; diffinitiuā neq; demonstratiua. quia termini singulares non sunt diffinibiles mansue siue diffinitōe q ē stabilis mansue. 2 h ē verū tāq; diffinibile p pinqū.

Intelligere est pati. tercio de anima

Intelligit de intellectione acq̄sita p fantasmatā nō autē per nudā essentia. Et illo mō deus intelligit q oia intelligit per suam nudam essentiam.

Iusticia p se est in genere iustū autē p acciden. iij. topi. Intelligit q iusticia est per se in genere morali iustum autē per acciden. et phs non loquitur de genere predicamentali.

Ista ē ppō affirmatiua forte cōtingit nō esse. ij. perlar. Intelligitur sic q illa propositio habet affirmatiua veram hoc est de mōdo est tamen negatiua de dicto.

In omni cōsequentia bona et formali oppositum consequentis repugnat antecedenti est cōis regula logicorū.

Intelligit de opposito p̄dictorio vel etiā aliquē de opposito p̄dictorio nō autē semp̄ habet veritatē de subcōtrarijs. Vel dicit q̄ oppositū p̄dictis repugnat antecedenti quo ad stare sibi in veritate vt patet in tuenti.

Idem non sequit̄ ad vt̄libet contradictoriorū.

Intelligitur quo ad idem contingens non sequuntur duo contradictoria copulatiue ad inuicem.

In oīe q̄ mouet necē ē ymaginari materiā. xij. metha.

Respondetur q̄ materia accipitur improprie pro subiecto motus. et non capitur pro altera parte totius compositi.

Impossibile est esse vnū principium rei naturalis. i. phis.

Intelligit exclusiue sic q̄ sit tñ vnū principium et non plura.

Inperpetuis non est ponenda pluralitas indiuiduorū sub eadem specie. xij. metaphis.

Et sic sequer̄ q̄ tñ vnus esset intellectus in omnibus indiuiduis speciei humane. Rñdet̄ q̄ intelligit̄ de p̄petuis materialibz cū hoc tñ stat q̄ plures sūt intellect⁹ hūani p̄petui. qz in quolibet supposito ē vn⁹ intellect⁹. Sz intellect⁹ nō est materialis. sic etiā materia p̄ma ē p̄petua. vt patet p̄mo phis. Et in quolibet supposito est alia et alia materia p̄ma f̄m numerum et non f̄m speciem.

Inperpetuis non differt esse a posse. secūdo phisico.

Ibi notādū q̄ inperpetuis duplex ē posse. vnū intrinsecū et illud respicit q̄ dicitur ē eētia eternā. et tale nō differt ab eē. Aliud ē posse extrinsecū et illud respicit op̄atōnes extrinsecas eterni. et tale differt ab esse essentiali et non accidentali et sic quod est eternū potest esse.

In deo sunt omnia. ij. metaphis.

Intelligit causatiue et conseruariue non autem inhesiue.

Indiuidua substantie sunt species. vij. metaphisice.

Intelligit speciuocatiue. qz p̄ terminos p̄munes speciuocant̄ vt magister.

Idē accūs nō ē i diuersis subiectis. iij. metaphis. et i. phis.

Intelligit vno⁹ sic q̄ vnū simplex accūs nō ē in diuersis subiectis quoz vnū nō ē ps alter⁹ p eadē pte et p eodē tpe. Alio⁹ sic vnū et idē accūs nō est i diuersis subiectis. Sed bene in diuersis subiectis essendi in qua sciētia est in homine denomiatiue. in aīa inhesiue. in libro aut obiectiue.

Intellectus est ens in pura potentia. tercio de anima.

Sciēdū q̄ intellect⁹ capit dupliciter. Vno⁹ f̄m se et absolute. et sic ē ens in pura potentia. et habet se tanq̄ tabula rasa in qua nihil ē depictū. Alio⁹ p̄siderat vt habet in se aliquas species. et sic potest esse in actu.

Aliud qd ē nobis innatū nō p̄t tolli a nobis. scdo ethico.

Rñdet̄ q̄ phs intelligit sic illud qd nobis innatū positiue illud p̄t tolli. Sz dñ q̄ ē nobis innatū priuatiue hoc difficulter potest a nobis tolli

Impossibile est unū subiectū habere plures formas. per
autorem in de substantia orbis.

Intelligit de formis substantialibus et totalibus et non de accidentalibus nec
partialibus vel tenendo illā opinionē quā tenet sanctus Thomas quod plures
forme substantiales sunt in eodē composito tūc intelligit auctoritas sic quod ipso
sibile ē in uno et eodē composito esse plures formas non subordinatas. Sed
non tenendo illam opinionem tunc auctoritas simpliciter est vera.

Idem aptum est facere idem secundo de generatione
Intelligit quod idē inq̄rū idē et eodē mō se habens respectu eiusdē materie
eodē mō disposite et mediāte eodē subiecto aptū natū est facere idem.

In generatione substantiali nullum sensibile debet pre-
existere. secundo de generatione

Intelligit quod non debet manere eodem subiectum preexistens hoc aliquid
ex actu formali et substantiali.

In neutro genere causarū processus ē infinitū. ij. metha.

Verum est essentialiter subordinati.

Intellectus non potest filius et semel plura intelligere. ij. metaphi.

Uerū est distincte et determinare potest tūc intelligere mō confuso. ut patet in
relativis. quia intellectus intelligendo patet intelligit filium.

Idem non est in seipso. secundo physicoz

Intelligit in seipso vel interrogative. Sed idē bñ ē in seipso denotative. sic
sensibile in homine. quod dicitur enomiat ipsum hominem ridens et sic idē ē seipso.

Impossibile ē multitudinē esse actu infinitā. iij. physifi.

Intelligit sic quod impossibile ē entium separatōz realiter ab invicē esse multitudi-
nē infinitā actualiter sed non negat quod de multitudinē entium continuatoz
ad invicem. quia in continuo sunt infinite partes.

In dictis per accidens non ē idē ipsum et esse ipsum. viij. metha.

Ibi dicitur quod aristoteles vult quod in predicationibus accidentalibus non est
idem ipsum. id est significatū materiale per quod terminus supponit et esse ipsum
id est significatū formale quod terminus notat.

In somno perfecti animalis. sensitiva potentia quiescit et
vegetativa laborat. per philosophum in somno et vigilia

Ibi dicitur quod oportet intelligi quod anima sensitiva in somno perfecti animalis quiescit ab ope-
rationibus suis quod sibi debent provenire inq̄rū est sensitiva. Sed non cessat ab
his operationibus quod sibi debentur ut vegetativa.

In mobilibus velocitas sequitur proportionem virtutis
mouentis. sexto physicoz

Ibi dicitur quod mouentia sunt duplicia. quedam sunt naturalia et talia ag-
gunt sibi ultimum sui posse et de illis intelligitur auctoritas. alia sunt mouen-
tia voluntaria. et de illis non est opus modo primum mouens est mouens
voluntarium et liberum. et non oportet quod mouet primum mobile infinita velocitate

In mathematicis non ē bonū negare finis. iij. metaphifi.

Intelligit q̄ mathematica nō docet qualiter se debet h̄re h̄ō moraliter ne
q̄ finis. id est nō demonstrat simpliciter nec p̄ causam finalem. s̄z solū per
causam materiale. vel dicit q̄ mathema. non p̄siderat ea que sunt sub rō
ni boni v̄l sub rōne finis. s̄z p̄siderat ea sub mensura ratione

Intellectus nullius corporis est actus. tercio de anima.

Ibi dicitur aliqui q̄ intelligit de intellectu diuino agere. Vel d̄r q̄ nō est
alicui⁹ corporis actus tanq̄ sui determinati organi. Tercio dicit q̄ intellectu
tus nullius corporis est actus tanq̄ subiecti adequati. z determinati. q̄ non
determinatur certo obiecto partialiter adequato.

**Intellectus est fantasia vel non fantasia vel sic intelligere
est fantasmata vel sine fantasmate. p̄mo de anima**

Ibi p̄hs loquitur notanter disiunctiue sic fantasia vel nō fantasia. z sic ibi ca
pit p̄munitur p̄ organo vel potentia vel p̄ op̄ationē fantastice virtutis.
Et verificatur ita disiunctiue p̄ prima parte. sed p̄ secunda necesse est
quemlibet intelligentem fantasmata speculari.

Intellectus est verorum. tercio de anima

Et sic sequeret q̄ non possumus intelligere falsa ibi dicit q̄ ibi p̄hs cap
it verum p̄o vero entis z non vero propositionis.

Idem est scientia et vna scientia. i. elen. et. iij. metaphi.

Idem est locus vnius totius terre et vni⁹ globi. iij. p̄bi.

Intelligitur de loco cōmuni et proprio.

Intellect⁹ hūan⁹ nō ē separ⁹ a magnitudine. iij. de anima

Sciendū intellectū habere magnitudinē dupl̄r intelligit. Vno mō fin
eius essentia sic q̄ ipse intellect⁹ eēntialit̄ sit magnitudo. z sic ē falsa. Alio
modo intelligit inherē. z tunc intellectus habet magnitudinem tanq̄
subiectum inherēntis cui inheret.

Idem non mouet diuersis moribus. quarto p̄hsicoz

Intelligit de p̄ncipalib⁹ morib⁹ s̄z bene vno mō p̄ncipalit̄. z alio mō ins
trumentalis idem possit moueri diuersis moribus.

Idem est locus partis et totius. secūdo p̄hsicoz

Intelligit de loco p̄muni naturali non autem proprio.

Impossibile est idē esse in diuersis locis. q̄rto p̄hsicoz

Intelligit fin se totā simul et semel z fin quālibet p̄rē sui esse in diuersis
locis proprijs non p̄municantibus est impossibile.

Infinitum non potest p̄transiri. sexto p̄hsicoz

Intelligit de infinito i actu si autē i potētia q̄ aliqui p̄r p̄rāsi vñ spā
ciū q̄ p̄rāsiū z tūc p̄rāsiū infinitū cū q̄libet p̄muni sit infinitū diuisibile

In magnitudine finita nō ē potētia infinita. iij. p̄hsico.

Intelligit q̄ nō in magnitudine finita actiue z inherēntie nō est potētia inf
inita. Dicit actiue q̄ in magnitudine finita bene est potētia passiue in
finita. Dicit inherēntie p̄pter potētiā nō inherēntiā q̄ est deus gloriosus.

Infinita vni accidum. secūdo p̄hsicoz

Hoc intelligit fm successionem et non omnia simul.

Impossibile est vnum elementum esse. secundo de anima
Intelligitur exclusiue sic q impossibile est tm vnum elementū esse sic q
etiam non essent plura elementa.

Illud quod non determinat se ad vnum oppositorū non
est in potentia ad reliquū per vnam. maximā illa maxima ab
solute non est vera.

Et rō q nec in puate oppositis nec pte oppositis v3 q nō seqt deus n̄
determinat ad forte. q ē ipotentia ad nō forte nā deus ad nihil ē impotentia.
S3 bñ seqt illud qd nō determinat se ad vnū oppositorū z ē ipotentia ad
alterū eorū. q ipsa est impotentia ad reliquū. z sic auctoritas est vera.

Idē nō reducit seipsum de potentia ad actū. iij. metaphi.
Intelligit de potentia essendi vel generandi sic q nihil reducit. id est pro
ducit se vel generat se cum hoc sit impossibile.

Idem ē subiectū motus z termini motus. v. phisico.
Intelligit sic idem est subiectū morus z terminus motus in materia pri
ma nō intelligit de termino propinquo subiecti morus.

Intellectus patitur ab intelligibili. tercio de anima
Intelligit de intellectu creato q respicit species ab intelligibili z de intelli
gibili p intellectu em supradictā modo intellectus pmi motoris nō respit
cit spēs vt intelligat deterioratōe supradicta. iō sua intellectu ē sua eēntia met

Intellectus n̄ ē corp⁹ nec p⁹ i corp⁹ pmetator. iij. de anima
Ibi expositores dicūt q cōmentator non tenet quo ad illā partē aliter dī
citur q intellectus nō est virtus in corpore. id est non ē virtus adducta de
potentia mere ad actum.

Intelligentia dei est appetitus dei. xij. metaphisic.
Intelligit q i deo intelligentia dei ē prior natura q appetit⁹. i. rō fm quā
deus ē intellect⁹ ē prior q ratio fm quā dicit appetitus.

Impossibile est deum esse ternum et vnū. per cōmenta
tozem. xij. metaphisice.

Ad illā auctoritatē respondet dupliciter. Vno modo q cōmentator ibi
non tenet ex quo fuit paganus. Alio mō dicit q loquit de rōne naturali
q non est cognoscibile nec predicabile q aliquid sit ternū et vnū. S3 dice
res anima est terna et vna. ergo deus est ternus et vnus. psequētia tenet.
quia necessariū sequitur ad quodlibet. Respondetur verum est naturalit
ter non autem formaliter vel vniuersaliter.

Iusticia est preclarissima virtutum. quinto ethico.

Intelligitur de iusticia perfecta non autem imperfecta. quia iusticia per
fecta includit in se omnes virtutes.

Illud quod alitur non patitur a nutrimento vel ab ali
mento sed econtra. tercio de anima.

Norādū q illa auctoritas dupliciter intelligit. Vno qd alimētū n̄ patit

a nutrimento p se z primarie cū hoc tñ bñ stat q patit secundarie z p accidēs
q: omne agens in agēdo reparat vt habet. i. de generatione. Alio mō res
pondet q alitum non patit ab alimento fm sui prem formale. sed bñ pa
tit inquantū est corpus phyccū subiectū qlitaribz pmissis z sic intendit Ar.
In quolibet genere latent equocationes. vij. physicozum

Dicit q Aristo. nō vult q genera eēt equiuoca pprie. sed capit equoca
tionē valde cōter. z intendit q in quolibet genere sunt spēs q hñt inter se
diuerſas rōnes speciueas. sed nō in ordine ad genus. Et dicat q vult q
genera magis ample significant. sua significata q species

In quibus contingit magis amicos participare sunt ma
gis eligibilia q in quibus non. scđo topicozum

Et sic sequer q pīa amicor eēt magis eligibilia q pulli alior. Si
militer sequer q artes mechanice amicor eēt eligibiliores q scie libe
rales alior. Intelligit ergo pmo de bonis p se z honestis ppter pma instā
tiā. Et hoc intelligit dū mō alijs bonis nō pueniat pēminentia bonita
tis ppter scđam instantiā. Sed fm alios intelligit cū restrictōe siue cū res
duplicatione. vt omnia bona in qbus picipant amici. vt sic sunt eligibi
lia. z sic quis artes literales absolute nō sunt eligibiliores. tñ inquantū
eis picipant amici sunt eligibiliores. Sic etia dī de alia instantia

Illud quod p se est eligendū est magis eligendum eligē
do p accidens quinto topicozum

Intelligitur reduplicatiue. sic illud q per se est eligendum est magis elige
dum inquantum tale.

Ideote vtuntur sophistria pmo elencoz

Rūderur q phs capit sophistria p logicali naturali p vt est habitus euz
quo qd pmpificatur ad discurrendū physice. Et talis nō est scia Aristo.
vel doctrinalis. sed est scia naturalis seu quedam inclinatio nature

Illud q malū ē additum alteri facit ipm peior. iij. retho.

Ibi dī q stillud malū de p se facit ipm peius cui ad dī. tñ ipm etiā ē ma
liū. Et sic scia nō facit hoīem peiorē. licet hō qñqz efficiat peior. ppter sciam.

Intellectus est lumen qd a deo infunditur. ibidem

Ibi dī intellectus capīū improprie pro actu cognoscitiuo

Illud est melius cuius puatio est peior. iij. topicozum.

Illa auctoritas nō est simplr vera. Nam dat instantia de sentire z intellige
re. Nam puatio huius q est sentire est peior q puatio huius q est intelli
gere. Et tñ in veritate habitus huius q est sentire est melior q habitus hu
ius q est intelligere p. qz ad puatōnem sensus sequitur puatio intellectus.
eo q nō intelligitur nisi q prius fuit in sensu. z etiam puatio materie p
me est peior q ipſius compositi. tamē ipſius non est melior habitus Rñ
detur q intelligitur vbi vnum non includit aliud

Idem nō opponitur pluribus pmo periarne.

Verū est de eadem specie oppositiōis vel eodem genere

Illud q ostensue concludit p impossibile sylogizat. i. po.

Rūdetur q̄ hoc est verū s̄ nō opz q̄ fiat in eadē figura. 2 sic p̄r dictū p̄o
positio v̄s p̄r sylogizare ostendit 2 p̄ impossibile. sed nō in eadē figura
q̄ in prima figura bñ ostendit sylogizat. non aut̄ p̄ impossibile

Ignis non est visibilis auctor sperē.
Intelligit s̄m mariliū. Sic ignis in p̄ma spera nō est visibilis. q̄ v̄ sic ē
maxime p̄spicuitatis 2 sublimitatis. v̄ p̄t q̄ astra celi p̄ ip̄m vident. Sed
ignis est visibilis solū p̄ v̄ est p̄mixt̄ materia aerea sicut est ignis circa nos.

Intellectus passibilis nō est impotētia passiva. ij. de aia
Intelligit respectu suarum specierum. cum hoc tñ stat q̄ s̄m se 2 absolute
consideratus est actus materie

Idem non est scitum et opinatum sc̄do posteriorum
Nō est v̄ez eodē mō cū hoc tñ stat qd̄ aliqd̄ sit vno scitū. alio opinatū

Iusticia ē hūc mediāte q̄ volum⁹ 2 opamur iusta. iij. et bi.
Intelligit de iusticia p̄fecta. Et ponit solum in voluntate cū hoc tñ stat
qd̄ iusticia imp̄fecta sit in sensitivo. Aliut̄ p̄r intelligi q̄ iusticia principa
liter ponit in voluntate. Sed secundarie in appetitu. 2 non oportet quod
sensitivus appetitus velit s̄m istam iusticiam

Idem nō agit in corruptionē suūpsius sc̄do physicorum
In oppositū videt̄ esse semē. q̄ forma seminis facit esse corpus animatū
et cito est corpus atatum 2 cito desinit esse forma seminis. ergo semen
agit ad suūpsius corruptionē. Rūdetur q̄ auctoritas intelligit in sui p̄ma
ria actione 2 p̄ se cū hoc nihil. phibet q̄ idem p̄ accūs agere p̄r in sui corru
ptionē. p̄t. q̄ organizatio corporis illa sit a forma seminis vna cum influentia
corporis celestis. 2 tamen quando illa sit tunc desinit esse forma seminis. 2
sic semen agit de p̄ accidens ad sui corruptionem

In nobis nō est odoratus cōmentator. ij. de anima
Et videt̄ q̄ nos deficiamus in vno sensu Rūdet q̄ vult odoratus nō ē ita
certus in nobis s̄m iudiciū iudicādi sicut est in alijs animalibus

**Illud q̄ est difficilis cognitionis spectat ad metaphysi
cam. primo metaphysice**

Videt q̄ p̄siderare de ip̄a aia p̄tineat ad ip̄am metaphysicā. Rūdetur q̄
sciam de aia esse difficile intelligit dupl̄r Uno mō q̄ ad qd̄ dicitur aie 2 tal
scia est difficilis sc̄do in ordine ad suas op̄atōes. 2 sic scia de aia est de nūq̄
mero facillimoz. 2 p̄mo mō spectat ad metaphysicū 2 physicū.

**Intellectus recipit indifferēter omēs formas substantia
les p̄mentatorē t̄rcio de anima**

Intelligitur dupl̄r Uno mō sic q̄ intellect⁹ recipit formāl̄ omēs formas
materiales. 2 sic est falsa. Alio mō intelligit s̄m sp̄m. 2 tūc sens⁹ est.
q̄ intellectus recipit indifferēter sp̄s oim̄ rez formaz materialium.

In p̄petuis non est potentia nono meta.

Et videtur non in pura potentia nō est cōtra p̄m t̄rcio de anima Rū
detur q̄ intelligit dictum suū de potentia cōtradictionis sic q̄ in eternis li
ne in p̄petuis non est potentia contradictionis.

Intelligere non est motus fm sanctum thomam.
Intelligi sic intelligere non est motus. id est actus imperfectus in quantum
est actus entis existentis in actu formali

Indivisibile non potest esse equale primo physicorum
Et videtur q intellectus non potest esse informatus scientijs et virtutibz
Respondetur q verum est q indivisibile non potest esse equale qualita-
ti corporali sicut est caliditas et frigiditas Sed potest esse equale qualita-
ti spiritali. et hoc non est inconueniens

Indivisibile ad quodcunq se diuertit totaliter se diuertit
tercio de anima

Illa autoritas dupliciter intelligit. Uno mo sic indivisibile ad quodcunq
q se diuertit. id est q indivisibile non est fm vnam prem in vno sed fm alia
in alio. et sic simpliciter est vera. qz indivisibile non habet pres. Alio mo sic ind-
uisibile quocunq se diuertit. id est fm qualiter prem se diuertit. et sic tunc
autoritas est falsa eo q supponit indivisibile habere pres q non est verum

Idem corruptum in numero non reuertitur potest secundo de
generatione. et secundo de anima

Ubi dicit q animalia mortua surgere non est possibile. Intelligi sic. qua-
do est facta separatio forme substantialis a corpore tunc dicitur incorrup-
tum non potest reuerti in numero sub eadem materia in numero. et h scia-
do via numerali. tamen ad esse sui bene potest

Illa q differunt numero et spe non sunt vni. ij. de anima
Intelligitur sic. vni non est reliquum. et sic est simpliciter vera. Alio modo
intelligi q non sunt vni. i. non sunt vni terciu. et sic est falsa. qz materia et for-
ma diue spe et numero. et tamen sunt vni terciu scz compositum

Intelligentie non sciuntur nisi p notum
Ibi dicitur q aprie loquendo intelligentie non sciunt p motum. sed capiēdo
scire generaliter tunc bene sciuntur p motum

Intellectus diuinus speculat oia p Boe. v. de solatone
Et per consequens videtur q intellectus diuinus speculetur phantasma-
ta. consequens est falsum. contra philosophu duodecimo metaphysice.
Ubi dicit intellectus diuinus est pure actiu. Illa autoritas intelligitur
dupliciter. Uno modo obieciue. Alio modo instrumentaliter. Respon-
detur ergo q intellectus diuinus intelligit phantasmata obieciue et non
instrumentaliter. et hoc vult Boetius

Inter accidentia non est ordo. iij. metaphysice
Et si sic sequeretur metaphysica non esset per alios scientijs eo q anima e
accidens cuius oppositum patz in phemio metaphy. Pro quo notan-
dum q an dicunt in quantum sunt in subiecto tunc non est ordo inter ac-
cidentia Sed loquendo de accidentibus in quantum in subiecto sunt tunc
inter ea est ordo. eo q tunc vnum dependet ab alio

Illud qd pdicat de pluribus in qd et in plus difficulter e ab
soluere qn sit genus. iij. meta. et iij. topicorum

Intelligitur illud qđ pđicatur de pluribus virtutibz fm vñu homi 2 eanđ
dem rōem in qđ difficulter est absoluerē quinsu genus

Inter visibile debet cadere diaphanū. scđo de anima.

Intelligit fm egidm de visu exteriori. nō āt de interiori sicut ē sensus cōis

Ignis est principiū augmētationis. ibidem

Intelligit sic ignis. i. calor natural' est pncipiū. i. instrumentale augmētōis

**Illa est pđicatio immediata in q terminus vnus pđica/
menti pđicatur de termino alterius pđicamēti. i. posterioruz**

Intelligit q talis pđicatio nō est eēntialis. sed accīdētis vel disperata

**Idem non reducit se de potentia ad actū nono metaphy.
et secundo d anima**

Intelligit qđ idem nē p esse totale agens 2 totale paties. vel sic nullū idē
reducit se de potētia eēntiali ad actū eēntialē. qđ hoc est impossibile qñ alī
quid non esset 2 faceret seipm Et intelligit de virtute ppiā. qđ de virtute
aliena idē reducit se de potētia ad actū. vt pz de intellectu.

Idem non est agens 2 patiens. ix. metaphysice

Intelligitur respectu eiusdem

Intellectus est potētia libera tercio de anima

Intelligitur quo ad scđam 2 terciā opationes que sunt diuidere vel ppo
nere. Et quo ad primam opationē. scz quo ad simplicium apprehensio
nem tunc non est possibile.

Intellectus est denudatus ab omī eo q intelligit. iij. de aīa

Et sic videt q nō pōt intelligere seipm Rūdetur q intelligit dūmodo in
telligit directē p spēs ppiās 2 distinctas. 2 non dūz intelligit p spēs reflex
as reflexe 2 alienas. 2 illo mō intelligit seipm

Intellectus 2 intelligibile debent esse pportionata ibidez

Verum est fm quandā assimilationē vel fm rōnem intelligibilis. nō autē
fm rōnem quantitatis.

Intellectus humanus habet materiā. xij. metaphysice

Intelligit fm thomā 2 buridanū sic. i. habent in se quandā virtutē recepti
uā speciez materialū. Vel sic dicitur. q p materiā intelligit aliquā opera
tionē p quā intellectus humanus differt ab intellectu diuino. 2 sic dī Albe
q omnes res vltra deū hñt materiā vel aliqd pportionabile materie.

Intellectus est sepatus a corpore. iij. de anima

Intelligit. i. nō est aligatus aliquo organo corporeo

Infinito nihil est magis tercio phisicorum

Intelligitur de infinito quo ad extensionem. quia illo modo nō potest
esse magis quo ad quantitatem.

Idem non est causa oppositor scđo phisicorum

Intelligit idem agens pculare nō est eque primo causa oppositor specibz
vocedistinctoz. sz pculare ppter agens vñuale. vt deus vel sol. Dicit
tur eque pmo. qđ idem bñ pōt esse cā vnus p prius 2 alterius p posteri 2 c.

Dicitur speculatio distinctio. quia pater habens filium est causa opposita
rum quod patris et filii. quod quicquid est causa causa est causa causari. ut patet
secundo philosophorum. Sed loquendo de oppositis privative vel contradictorie tunc
non est necesse ut addatur speculatio distinctio.

In multiplicibus vel equivoce divisio debet precedere de
finitionem. in libro divisionum

Intelligitur quando tale equivoce dividitur in sua equivocata. sed quan-
do non tunc non est necesse.

Idem non movetur sursum et deorsum. sexto topicorum.

Intelligitur per se sed bene per accidens. quia idem bene potest moveri
sursum et deorsum. ut patet de anima in manu et pede existente.

Ignis aqua terra aer sunt ex se idem. primo metaphisico.

Intelligitur secundum suas partes et non secundum suum totum.

Intellectus est potentia irrationalis voluntas est rationalis. ix. metaphisico.

Intelligitur sic quod intellectus non est potentia libera. quod non potest intelligere universa
sua voluntas est potentia libera qua non potest vera assentire.

In mathematica non est finis. tertio metaphisico.

Intelligitur quod demonstratio mathematica non habet causam finale
licet habet causam materialem.

Ignis in sua sphaera corrumpitur. ut inquit Egidius

Et licet sibi non potest implicare contrarium formaliter eo quod aliqua non ascendit
sed tamen potest sibi applicare virtualiter. quod ignis potest considerari aliquo modo per stella-
tionem frigidam. et sic tunc descendit. quod grave movetur deorsum. et sic per talem
modum corrumpitur ignis. Et ignis non est corruptibilis naturaliter loquendo
secundum se totum sed solum secundum partes tamen per potentiam divinam potest corrumpi.

Intellectus sequitur rem intelligendo. tertio de anima.

Intelligitur de intelligendo aliquo simplici conceptu et non discursivo.

Impossibile est indigentem bona operari. primo ethico.

In infortunij virtus relucet ibidem.

In obscuris oportet ut a peritis testimonij. ii. ethico.

In refrequenti cognoscitur habitus. tertio ethico.

Iactator maxime est vituperandus. quarto ethico.

Iuvenis non potest esse sapiens quia prudentia requirit
experientiam que indiget tempore. sexto ethico.

Impossibile est prudentem non esse bonum. ibidem

In infortunij refugiendum est ad amicos. vii. ethico.

In actibus humanis minus creditur sermonibus quam ope-
ribus. decimo ethico.

Impossibile est indigentem bene principari et studio va-
care. secundo politico.

In civitate sunt tres species. scilicet divites pauperes medio

eres inter quos optimi sunt mediocres. quia semper medi-
um est optimum. secundo politico.

In magnis negocijs oportet unū ordinari ad unū op⁹ qz
melior ē cura q̄ incensa ē circa unū q̄ circa plus. iij. politi.

Juuenum coitus est malus et prauus ad puerorū pcrea-
tionem similiter et senum. septimo politico.

Juuenes custodiēdi sūt vtrū dicāt aut audiāt aliqđ tur-
pe. qz ex dicere aut audire aliquid turpe sepe facere contin-
git. idem ibidem

Iustus est auxiliari pauperi. pmo retho.

Ira est appetitus cum tristitia propter apparentiam sui
ipsius vel suorum. secundo retho.

Ira est factiva inimicie et odiū ibidem

Infirmi coeuntes bellantes et amantes sicientes ⁊ uni-
uersaliter aliquid desiderantes et non assequentes illi de fa-
cili irascuntur. secundo retho.

In quolibet genere. id est in qualibet congregatione est
dare aliquid bonum. Et licet in ea inueniantur aliqua mala
in secundo libro poetrie aristotelis

Inferiora a superioribus regunt. in li. de regimie pncipū

Initium salutis est noticia p̄pna ibidem

Ille est beatissimus et securus possessor sui qui sine solici-
tudine expectat ibidem

Ille non tollit minus gratis qui cum rogasset accipit qz
optimū est puenire desiderū rogātis. Seneca de bñficijs:

Ingratus est ille qui se beneficium accepisse negat qz ac-
cepit. ibidem

In dando beneficia eligendus est vir simplex et integer
memor et gratus alicui abstinens. id est non auarus. vt Se-
neca de maximē benivolis. ibidem

In omni tractatu fieri decet vt inter incia consideratur
quid sit de quo agitur. Plato in timeo

Illud quod est simplex fm se immobile a nullo potest mo-
ueri. in libro de moribus animalium

In ossibus leonū et porcorū modica vel nulla ē medu-
la. in secundo libro de bystorijs animalū

In omnibus animalibus est appetitus coitus. in libro

secto de hystorijs animalium.

Inter animalia longissime vite est homo & elephas. in libro de longitudine et breuitate vite.

In bonis exterioribus non est felicitas quia ipse felix nullo bono exteriori indiget. septimo politico.

Inter omnia animalia solus homo habet rationem. vij. politico. Intellectus nihil aliud est quam humanum corpus diuini spiritus pars immensa. septimo politico.

In minimis rebus auxilium debet implorari inuocari. unus enim est pater omnium rerum quo pretermisso nullum rite fundatur exordium. tercio de consolatione.

In plantis est una anima in actu. plures vero in potentia et ideo pars earum abscise viuunt. secundo de anima.

Umen non est corpus. secundo de anima.

Intelligitur lumen non est corpus substantiale. Sed bene est corpus quia qualificatum concretum vel lumen non est corpus resolutum a corpore lucido. v. sic lumen non est corpus extensum seu extensum uel siue extensione propria.

Lumen non est reflexio corporis sed corporis et ibidem. Verum non est lumine reflexio corporis & resolutio a hominibus ab alio corpore sicut dixit empedocles.

Locus a coniugatis non valet nisi in terminis quantificatiuis. per regulam topicalem.

Quia non sequitur actio est passio. ergo agens est patiens. Sed bene sequitur albedo est color. ergo album est coloratum.

Logica est scientia speculatiua. p. p. metatorem. iij. metha. Intelligitur sic quod logica vrans est habitus quo utimur in scientijs speculatiuis puta in scientia metaphisicali.

Locus communis est qui continet omnia. iij. phisicorum. Intelligitur qui non continet omnia a se propter celum & continet omnia non tamen seipsum.

Locus non est in loco ibidem. Id est non est de ratione loci quod sit in locato per se sed bene per accidens.

Locus est equalis locato ibidem. Verum est de loco proprio non autem de loco comuni.

Loco termini descripti licet quicquid uti descriptione. septimo phisicorum. et septimo metaphisicali.

Intelligit quod loco de descriptione quid dicitur licet uti termino diffinitio. Littera et syllaba carent sensu. Priscianus pmi minoris.

f ij

Intelligitur earent sensu. id est significatōe vltima non tamen sic q̄ non
essent sensu exteriori pceptibiles.

Lapides sūt maxie fortunati ex quibz sūt altaria. iij. phis.
Intelligit sicutudinarie et metaphorice. q̄ sicut hoies p̄mōi ad dignit
tates et honores dicunt fortunati. sic etiā lapides q̄n ornant pannis pre
ciosis et alijs ornamentis dicuntur fortunati. et hoc improprie.

Laus est sermo elucidens necessariū virtutū. i. retho.

Logica est scientia veri falsiqz indagatrix. Boetius de di
sciplina scoliarum.

Locus medi⁹ ē locus p̄ncipantis. in de iunēture et senectute

Lupus gulosus cōedit sine masticatōe et t̄m vno tpe
q̄ sufficit sibi ad tres dies. in libro. v. de hystorijs aialium

Luna est inferior planeta sine luna mercurius siue mercu
rio. venus siue venere sol. sine sole mars. sine marte iupiter. si
ne ioue saturnus. sine saturno omnia alia orbis stellarum. in
libro de proprietatibus elementoz.

Lingua habet aial vt cōicet aliquid alteri. iij. de anima

Laus et gratiarum actio debentur danti et non accipi
enti. quarto ethicorū.

Lex phibet seipm interficere. quinto ethicorū.

Itē oēs ille autoritates incipiētes ab illa laus ē p̄mo s̄z simpliciter vere

Ateria non est ens. primo phisicorū

m Intelligit sic materia p̄ma nō ē ens. actu formali sub ali cū hoc
tū stat bñ q̄ sit ens derivatū quo ad esse sic est in rerū natura

Motus et tempus sunt infinita. sexto phisicorū.

Intelligitur sic q̄ capiēdo ly infinitū sicut hegreu. sic q̄ ly motus et tē
pus stant confuse t̄m. Alio modo concedunt s̄m successionem et potentia
am sic q̄ motus s̄m successionem est infinitus.

Motis nobis mouentur omnia que in nobis sunt. sexto
phis. et secūdo topico.

Intelligit p se vt p accis in hestus. vt pmanēter d̄z p se ppter aiam. Dicit
in hestus ppter deū. Dicit pmanēter ppter motū q̄ mouet s̄m successionem

Materia nec est quid nec quale nec quantū. vij. metha.

Intelligitur materia p̄ma s̄m se nec est quid. id est hoc aliquid. q̄ hoc
aliquid est substantia p se existens. nec est quale. id est s̄m suā essentia nō
est qualis s̄m aliquā qualitatem p se et proprie. nec est quantū. id est non
est quanta quantitate continua.

Materia p̄ma est mediū inter esse et nō esse. i. phisico.

Sed hoc videtur falsum. quia si sic sequeretur q̄ inter duo p̄radictoria
esset dare mediū. Respondet q̄ sic intelligitur q̄ materia p̄ma ē mediū

inter esse simplr & inter nō esse in actu formali & substantiali modo esse simplr
pliciter & non esse in actu formali & substantiali non sunt contradictoria. & p
pns instantia non habet locum.

Materia prima general p accns cōmentatori. i. physico.
Intelligitur p accidens. i. fm quid

Materia prima in rei veritate generatur. i. physicorum
Respondetur q verum est subiectiue. sic q incipit esse subiectū forme. nō
autem generatur terminatiue

Densitas & mensuratiū debet esse omogenia. xij. meta.
Intelligit de illis q mensurant de se inuicē fm certā pportione. & non de illis
que mensurant de se inuicem fm diffinitionē in partes equales

Malum entis destruit seipm
Et videt velle q malicia nominalr sit aliqd q est tñ ptra phm. ij. de aia:
Illa duplr intelligit. Uno mō pditionalr vt sic si malū entis esset tūc des
trueret seipm. i. malū entis significat destructionē sui ipsius. Alio mō sic in
telligit. malū entis destruit seipm. q ad malū sequitur destructio sui ipsius? en
tis. & sic tūc idē destruit seipm. & hoc est verū p accidens. nō aut p se.

Velius est pau perē ditari q̄ philosophari. iij. topicorum
Intelligitur dupliciter. Uno modo indigentia quo ad corpus. nō autē
quo ad animam melius est philosophari. Alio modo sic intelligit. meli
us est pauperem ditari q̄ philosophari. i. intellectus ignarum ditari sibi p ali
os primo & in principio q̄ philosophari. i. studere philosophiā. Quia phi
losophia non potest haberi sine artibus & principaliter sine logica. q̄ illa est
via & semita dirigens ad omnes scientias

**Materia prima primo recipit formā vniuersalem deinde
minus vniuersalem pmentator. xij. metaphysice**

Rōdetur q sic intelligitur. q materia prima primo recipit formas vniuer
sales. id est dispositiones accidentales. pro forma introducenda. & postea
minus vniuersalem. id est formā mixti & compositi

Mouens debet esse simul cum motu. vij. physicorum.

Verum est de mouēte naturali p̄p̄nquo immediato hoc dī esse simul tem
pore cū motu. q̄ nūq̄ mouēs est sū cū motu fm locū. q̄ si sic tūc sequerē
q̄ duo corpora essent simul in eodem loco q̄ est impossibile

Materia remanet in re facta. priuatio vero nō pmo phy.
Intelligitur q materia remanet in re facta sub illa materia Sed priuatiōe
forme adueniente non manet sub illa ratione vel denominatione. Et est
sciendum q illa est falsa. materia est priuatio forme. quia negatio inclusa
in illo termino priuatio pcedit ly forme. & sic distribuit eum. Et sic tunc
sensus est. materia cuiuslibet forme est priuatio. mō illa est falsa. & ergo om
nes tales ppositiones sunt negande. materia caret forma. materia priuati
ōis forme. Sed ille sunt concedende. materia forme caret. & materia for
me priuatur. sic q ly forme stat determinate

Motus in q̄ritate dī augmentatio vī diminutio. v. phy.
f iij

Intelligitur q̄ motus est ad quantitatem prime. q̄ necesse est variare respon-
siones terminorum de predicamento quantitatis propter ipsum motum.

Materia prima nunq̄ est sine morpheis passionibus
Intelligitur q̄ materia prima nunq̄ est sine formis substantialibus siue acci-
dentalibus. ut patet secundo de anima

Materia prima non est primo physicorum
Intelligitur materia prima non est in actu formali. q̄ materia prima non est for-
ma cum hoc fiat tñ q̄ materia prima sit in actu potentie vel essentie

Magis et minus non diversificat per unam speciem materiam. ij. topi.
Intelligitur de specie essentiali sic q̄ magis et minus non diversificat speciem
essentialem sed tene accidentalem

Medium componitur ex extremis quinto physicorum.
Intelligitur de oppositione similitudinaria. i. q̄ medium in aliquo generis similitu-
dinem unius extremi et in alio alterius extremi

Minimo non potest dare minus primo physicorum.
Intelligitur in sensu composito. ut sic non minimo possibile est dare minus

**Materia prima non est in potentia ad formam per comen-
tatores et philosophum quinto metaphysice.**

Intelligitur de potentia activa et instrumentali. et non de potentia principali

**Magnitudo et multitudo non sunt accidentia quantita-
tis quinto metaphysice.**

Intelligitur capiendo ea respective tñc non sunt species quantitates. Sed capi-
piendo ea absolute. tunc sunt species quantitates

Mundus est eternus. vi. physico. et xij. metaphysice

Intelligitur non absolute. q̄ si sic tñc esset contra fidem. Sed vult Aristoteles. q̄ ratio-
nibus naturalibus non potest aliter ostendi nisi q̄ mundus sit eternus.

**Unus bonum coniunctum alteri facit ipsum magis bo-
num primo ethicorum**

Et sic sequitur q̄ corpus aiatum esset nobilius ipsa aia. Intelligitur dum
modo unum bonum non includit aliud propter deum qui est infinitus

**Manifestum est q̄ deus non habet genus nec qualitate
nec quantitatem per Avicennam**

Et vult q̄ ille terminus deus non est suba nec terminus subalis. Unde
nota suba capit dupliciter. Uno modo ut non sit a substantia et illo modo deus
non habet genus. et hoc intendit Aristoteles. Alio modo suba dicitur a per se stare vel a
per se stando. et illo modo habet deus genus. etiam ly deus est terminus subalis in
predicamento substantie ponibilis ut idem Avicenna dicit nono metaphysice
et q̄ deus non est preterit sub genere nec sub diffinitione nec sub demon-
stratione substantie. Sed est expressus quantitate et qualitate et quidditate ut
nec est aliquid sibi simile nec secum conveniens. Et dicit beatus Augustinus. q̄ deus non est
suba. ut dicit Boetius. et relictis extremis incidit in medium. i. in subas composi-
tas. Etiam Albertus magnus dicit deus non est in genere sube nisi supra genus
et theomixti. et termini significantes subas siue essentias simplices non sunt

in genere predicamentali. Pro illis autoritatibus est sciendum quod si substantia
potest esse imposita ad significandum dupliciter. Uno modo videlicet si solū significat eorū
etiam que esset subiecta accidentibus. Et sic dicitur a substantiādo. et si substantia
illo modo esset imposita et caperet per generalissimo substantiā. tunc staret auto
ritas in veritate. Alio modo potest esse imposita non solū ut significat rem sub
sistentē accidentibus. sed indifferenter quālibet rem per se existentē non curan
do an illa res accidentiū sit subiectū aut non. et si substantia esset illo modo im
posita ad significandum. et esset genus in predicamento sube tunc autoritas
non haberet veritatē. Et rūderetur quo ad omnes autoritates sub distinctio
ne. quod si substantia caput primo modo tunc preedunt autoritates et si idē
intendunt. Si autem secundo modo tunc non sunt contra illos tenentes
quod deus sit terminus predicamentalis

**Materia prima appetit formam sicut femina virum turpe
bonum primo physicorum**

Intelligitur de appetitu materiali et non aīali. Vel sic materia prima appe
tit formam. id est phica forma

Notus est tempus quarto physicorum.

Rūderetur quod phus vult quod illa non est predicatio essentialis sed accidentalis.
ut etiam hic homo est risibilis

Materia prima nullius est activitatis. i. physicorum.

Intelligit afferri et per se cum hoc tamen bene stat quod sit alicuius activitatis coac
tione. quod materia prima non agit per se sed bene coniuncta formis

Materia prima est sine formis. i. de generatione

Intelligit quantum est de per se tūc est sine formis. i. nulla certam formā deter
minat cum hoc tamen stat quod habeat formā in potentia

Materia non est in potentia ad formas generandā. i. physici.

Intelligit de potentia instrumentali non autem principali

Materie manente una potentie ei (fuit multe) omne libidē

Intelligitur secundum marsilium sic quod de materia predicantur vere plura predica
ta potentia. Vel dicatur quod loquitur de potentia instrumentali eo quod
sunt multe dispositiones accidentales abilitantes et disponentes ipsam ma
teriam ad formam recipiendam

**Metaphysicus et dialecticus considerat circa unum sub
sectum reale.**

Et sic videtur quod logica sit scientia realis. Rūderetur quod dialecticā non intelligit
logicā docente sed vrentē que versatur circa omnem scientiā eo quod logica vires
de per se non habet aliquas conclusiones

Medium promouet ipsum motum tercio celi

In oppositū est phis. iiii. physici. Ubi dicitur quod mediū ē resistētia successina. et per
hoc est impedimētū mori. Rūdetur quod autoritas. iiii. celi. Intelligit. scilicet quod
mediū est subtile. et sic per actus promouet motū. scilicet rōe veritatis et utilitatis.
Sed de per se mediū se resistit mori eo quod in esse appetit esse individuum

Mensura debet esse quid minimū. xij. metaphysice

f. iiii

Ridetur q̄ intelligit quo ad sufficientiam notificationis. id est q̄ nō d̄z des-
ficere ad minimum in notificatione mensurati

Motus circularis celi est prius motu. viij. physicorum
Intelligitur est prius motu. id est diuturnior motuum. Vel sic est prius
motuum. id est p̄fectior motu

Metaphysica est de omnibz entibz mundi. i. physicorum
Intelligit q̄ ad q̄dditatē eoz ex q̄ metaphy. res p̄siderat s̄b rōe q̄dditatē

Metaphysica est scia nobilissima z difficillima. i. meta.
Intelligit nō exclusiue sic q̄ solius metaphysici sit p̄siderare difficillima.
Sed etiam alterius artificis. Sed vult q̄ principaliter solius metaphysici
ei sit considerare difficillima

Melius est habere animā habentem scientiam q̄s habi-
tum corporis Seneca ad alexandrum

Melius est mori q̄s facere p̄tra bonū p̄tutis. iij. ethicorum

Medicine fiunt per contraria secundo ethicorum

Malum est facere facile. bonū aut̄ difficile ibidem

Medium in omnibz rebus est laudabile secundo ethicorum

Minus malum est eligibilius magis malo. quinto ethi.

Maximū bonoz exteriorum est honor tercio ethicorum.

Maior amicitia existens bonū vtile maxime videt̄ fieri in
senibz. q̄z tales nō curant delectabile sed t̄m vtile. vi. ethicorum

Matres plus amant filios q̄s p̄res q̄z certiores sūt de eis
z plures labores habent circa eos sexto ethicorum

Maioribus datur honor minoribz aut̄ lucrū. q̄z honor ē
tributio p̄tutis z b̄nficiū lucrū at̄ ē auxiliū indigētie. viij. ethi.

Magistris d̄ns et pauperibus nemo potest reddi equiva-
lens. nono ethicorum.

Magis tenemur amicis largiri bona q̄s extraneis ibidez

Melius est cū amicis z precipue q̄s cum extraneis et qui
buscumqz commorari ibidem.

Multo grauius aliquis fert si honore priuatur q̄s si bona
sua auferantur sexto ycono.

Masculinū genus dignius est feminino. primo polliti.

Melius est indicare s̄m leges z litteras q̄s s̄m propriam
sententiam secundo pollitico.

Multi serui q̄nqz deterius seruiunt paucioribz ibidem

Melius est ciuitatez regiā vno optimo viro q̄s ab vna op-
tima lege tercio polliticorum

Maximū fortunū est omnes ciues mediocrē substantiaz
hē tāq̃ sufficiētē eis. qz p tales bñ regit ciuitas. iij. polli.

Minores vt fiant equales faciunt seditiones equales ve
ro vt fiant minores quinto polliticoz

Mors est recessus aie a corpe in libro de pomo z morte.

Monstro filis est auaricia Seneca in libro de moribz

Mihi crede auarus nō p̃ esse diues nec felix ibidem

Multū plus prodest si pauca precepta sapientie teneas.
Et illa p̃mpte z in vsu tibi sunt q̃ si multa disceres z illa non
habeas in animo Seneca de beneficijs

Mali puniti feliciores sunt q̃ impuniti. quia pena bona
est ratione iusticie tercio de consolatione

Mancipioz raro est clemētia Boe. in de disciplina scho.

Miserū est eum esse magistrū qui nunq̃ nouit se esse disci
pulum ibidem.

Musica valet ad recreationem z ad delectationez z ideo
pueris bene valet studere in musica. viij. polli.

Magne ciuitates sunt plus q̃ parue. v. polliticoz

Masculi nō coeunt sunt longioris vite femellis. qz mas/
cul⁹ est calidior femia in de cā longitudis z breuitate vite

Mutatio vocis est signū motus ad coitum in quarto li/
bro de historijs animalium

Mulier maioris est pietatis et compassionis q̃ vir. sed ē
maioris inuidie z diligit lites z de facili decipitur octauo li/
bro de historijs animalium

Menstrū in mulieribz cessat in quadragesimo anno. In
aliqbz aut manet vsq̃ ad quinq̃gesimū annū. z ideo vetu/
le antike sunt barbate. ix. li. de historijs animalium

Moderati ditati non minus agunt. Vnde dicit Salomō
moderati ditati sunt felices nono ethicorum

Meretriz est nonaria inferni ianua via iniquitatis scoz/
pionis percussio viscorius sceleris puteus interitus Boeti⁹
in de disciplina scholarium

Melior est iusticia regnantis q̃ felicitas temporis ipsius
oditis. in de regimine principum.

Multo grauius est male dedisse beneficiū q̃ non dedisse
Seneca de beneficijs

Phil agit ultra gradū sue pfectionis. vij. metaphy.
Verum est nō cōcurrente aliquo agente nobiliori vt premisse
causant pclusionē mō noticia cōclusionū est pfectior noticia
pmissarum. qz cōclusio rōne demonstratōis scitur demonstra
tue. Sed pmissa sciuntur p experientiam z auctoritatē. sed ad hoc cōcur
rit agens nobilius scz intellectus. z sic non est incōueniens q pmissa agūt
ultra gradum sue pfectionis

Non existentibus primis substantijs impossibile est ali
quid aliorum remanere in predicamentis

Intelligit in sensu cōposito vt sic impossibile est nō exstibus pms substantijs
aliquid aliorum remanere. z sic tunc intelligit dupl. Vno mō de rebus. sic
impossibile est. sic nō sunt res significate p ipam subam actu vel aptitudine
nō p aliquid aliorum remanere. Alio mō intelligit ad sensum logicale. vt im
possibile est. si duell sube. i. si termini singulares significantes res singulares
substantiales non sunt apte nate p aliquo supponere q termini commu
nes substantiales accidentales pro aliquo supponant

Nec animal dicitur esse hominem per Porphyrium
Illa auctoritas intelligit q illa p dicitio animalis est homo nō est directa eo
q inferius predicatur de suo superiori

Nomina z verba fm se similia sunt. i. periar.
Intelligit vno mō sic. i. verba fm se dicta. i. materialiter capta sunt nomib
na. Sed illa glosa nō valet. qz nō est de intentione phi. Alio mō intelligit
tur sic verba fm se dicta. i. solitarie sumpta sunt similia nominibz quo ad
hoc. qz recte sicut nomē solitarie sumptū nec significat vere nec false. sic etiā
verbum solitarie positum nec significat verū nec falsū

Nomina z verba transposita idem significant. ij. piar.
Illa auctoritas habz duplicem sensum. vnus est q solū ppter transpositio
nem terminoz scz nominū z verborum Nomina z verba non amittūt suas
significatōnes cēntiales. licet bñ accēntales. vt est casus numerus z figura.
Sed aliū sensum hz q ppter transpōem nominū z verborum nō mutat veris
tas ppositionū. z si ille sensus debet esse verus tunc oportet q seruent pro
prietates logicales scz ampliatio z restrictio

Non ens non intelligitur primo phisicorum.
Intelligit non ens non intelligit p ppositiones categoricas affirmatiuas
sed cū bñ bñ stat q ens intelligit p pposēs categoricas negatiuas.

Non est necesse res ferre ad disputationē siue ad disputā
dum. Sed vtinur terminis p rebus primo elencorum
Intelligitur de necessitate cōdicionata. vt si diceremus disputare de res
bus per nomina z non possumus res portare ad disputationē tunc oportet
tēt nos vti nominibus pro rebus

Nullum violentum est perpetuum primo celi
Intelligitur q pure violentatur modo quāuis anima intellectiva violentatur
in separatione a corpore. tamē illa non est pura violentatio. sed est natus

ralis. quia propter indispositionem materie. quia sicut anima coniungitur
materie naturaliter bene predispositae. ita et anima separatur naturaliter
a materia. Ipsa existente indisposita

Numero est infinitus p appositione unitatum. iij. phys.
Intelligitur q numerus sit multiplicari in infinitum p appoem unitatum.

Natura et principia sunt subiectum scientie naturalis
commentator tercio physicorum

Et sic sequeretur q ens mobile non esset subiectum in libris physicorum. intel
ligitur q scientia libri physicorum est de natura et principijs naturalibus. cum
hoc tamen fiat q ens mobile sit subiectum in illo libro.

Natura dirigitur ab agere infallibili commentator. xij. meta.
Verum est de natura que est forma. non opz aut de natura q non est forma.

Nihil est in intellectu quin prius fuit in sensu primo phys
corum et secundo de anima.

Intelligitur q non oportet q omnis cognitio intellectiva alicuius rei de
pendat a sensu eiusdem. quia de deo et intelligentijs habemus notitiam in
tellectivam. et tamen non sunt sensibiles. sed sufficit q omnis nostra cog
nitio intellectiva dependat a sensu illius vel alterius rei. modo dicitur q no
ticia intellectiva de deo causata est ex noticia effectuum a nobis p qua de
venit immediate in cognitione substantiarum. insensibilium et hoc a posteriori.

Natura non deficit in necessarijs nec superabundat in su
perfluis secundo de anima et primo celi

Intelligitur quo ad imperfectionem finis ultimum tunc natura non deficit
nec superabundat. licet bene deficit et superabundat in determinatione cer
ti finis et determinati particularis. Alio modo intelligitur q natura nec
deficit nec superabundat quo ad totam speciem. licet bene ad partem spe
ciet id est individui. vel dicatur q natura non deficit nec superabundat in
pluribus sed bene aliquando in paucis. Item ponendo casum q tantum
tres essent homines in mundo et nati omnes in manibus seorsum cum sex
digitis. ibi est monstrum et tunc soluendo q tota humanitas sit monstrum
Est dicendum ad auctoritatis solutionem quo ad totam speciem huma
nam actualem vel potentialem. et vltra potest dici tota humanitas mon
strum actualiter. non autem potentialem

Nullum complexum est diffinibile secundo topicorum

Intelligitur tanq diffinibile ppinquum. licet bñ vt remotum. Et ratio est. q
omne diffinibile ppinquum debet esse species. Sed nullum complexum est
species. ergo nullum complexum est diffinibile

Nihil scitur demonstrative et diffinitive. ij. posteriorum.

Intelligitur fm se totam et adequatam. cum hoc tamen fiat q vna sciens
ia sciatur fm vnam partem forme demonstrative. et q fm aliam partem
diffinitur. Alio modo sic nihil scitur demonstrative. scilicet vt noticia sim
plicitis conclusionis. cum hoc tamen fiat q aggregatum scientie vnius sci
bilis sciatur demonstrative et diffinitive.

Non cōtingit sensum decipi circa propriū obiectū. ij. de aīa
Intelligit dum mō est bñ dispositū z dum mō obiectū est bñ appropriatū
qz si nō tunc ptingit sensum decipi vt sensus visus circa carbonē que ap-
paret rubeus. z tñ est niger. hoc est ex eo qz mediū nō est bñ dispositū. quia
nigrū visum p lucidū apparet esse rubeū. sic nigredo carbonis iudicat p lu-
cidum ignis. ergo apparet esse rubeus. sic etiā de vaporibus sensuū visus
de mane per lucem solis

Nihil prohibet quandā animā separare Sic qz nullū cor-
poris est actus secundo de anima

Intelligit p inherentiā est tamē actus p assentiā siue p appropriatā ex-
sistentiā. z ita est de intellectuā q est anima celi. Vel fm alios sic intelligit
nihil phisice animāeductā de potentia materie separi. z ita est de potentia
intellectiva vel forma humana

Nullum diuisibile est indiuisibile. scdo celi

Et dicitur ibidē qz ex non quanto fit quantū. z sic sequeretur q nulla sciē-
tia esset in anima. ex quo scientia est diuisibilis. Rñ dicitur qz verum est qz
nullū diuisibile q est quantū continuū et extensum est indiuisibile. cū hoc
tñ fiat qz diuisibile q est qz discretū rōe intensionis vel aggregatiōis ē in-
diuisibile vt scia que est diuisibilis est in anima que est indiuisibilis

Nulla bona diffinitio debet dari per opposita vt elicitur
ex quinto topicorum

Ratio. quia membra bone diffinitionis debent ppetere diffinito. Sz
opposita non conueniunt vni. z eidem Rñ dicitur qz illa aurozōis intelligit
de diffinitione quid dicitur. sic qz illa non debet dari p opposita copulative
cum hoc tamē fiat qz aliqua pōt dari p opposita disiunctive

Nulla potentia stabit eternaliter fr. tra primo celi

Verū est si fuerit potentia obiectiva non autē subiectiva. vel verum est qz
fuerit potentia ad corruptionem sui z non alterius.

Naturalia sunt generabilia z corruptibilia primo phisicorum
z septimo metaphysice

Et sic videtur q materia prima sit magis corruptibilis. qz ppter vnūqz
qz tale z ipm magis tale. sed ppter materiā vnūquodqz est corruptibile qz
zē. Rñ dicitur verū est si vnūqz fuerit tale formaliter z vnū fuerit cā efficiē-
s vel finalis alterius. modo materia prima non est corruptibilis forma-
liter. sed tantū subiective

Natura solū intendit spēm z nō indiuiduū p auicennam
Rñ dicitur q natura non indiuidualis ē. Sed cōs sicut celū solū intendit
speciem semper cōtinuare z non indiuiduū. Alio mō dicat qz auicenna in
ista parte non tenet. ex quo etiam ponit vniuersalia realia

Nihil scitur nisi verum primo posteriorum

Verum est tanqz diffinibile propinquum

Necessesse est excellens diuidi in illud qz excellit. vij. phisicorum.
Intelligit de excellēti qzificatiue. mō deus non est excellēs qzificatiuum

Nullum indivisibile mouetur. sexto phisicorū

Intelligit per se et circumscriptiue de loco ad locum.

**Nulla forma est composita ex partibus diuersarum ratio-
num. per autorem sex principiorū.**

Respondet q loquit de forma simplici et non composita nec est incōtinēs q
aliq forma sit pposita ex tribus diuersarū rōnū sic forā aggregata ex pluribus

Nescimus verum sine causa. secūdo metaphis.

Intelligitur a priori. Vel sic nescimus verū ppter quid sine causa cū hoc
tamen fiat q scimus verum q est.

**Non solum regratiandum est his qui bene dixerunt sed
etiam his qui male dixerunt ibidē. et secūdo. elencorū.**

Et sic videt q noticia erronea etiā sit bona hāri eā q tū ē falsū et ptra ari-
stotele pmo de aia. Ubi dicit q qlibet noticia in se non ē bona simpliciter.
Rūdet q illa autoritas nō ē intelligēda q de erroribz antiquorū esset re-
gratiandū. Sz plabore et de inq̄sitione veritatis ē eis regratiandū. et q
subdit ibidē q isti antiqui sensū necessarium exercitati sunt.

Nullū ens per accidens est concretū i genere. vij. metha.

Et sic seq̄ret q termini pcreti nō essent ponibiles i pdicamēto. Sciendū
q termini pcreti vno^o p̄siderant q non hñt respectū ad fcatū suppositale
vel materiale sz solū fm rōnē fcati formalis. et sic ē ens p acc̄is et vnū pū-
rū nomē adiectiuū. Alio^o p̄siderat q ad ambo scz q ad rōnē fcati forma-
lis et quo ad rōnē sui fcati suppositale. et adhuc duplt cōsiderant. Vno^o
respectu suoz inferiorū. et sic pcretū ē in genere et non ē ens p acc̄is. Alio^o
p̄siderant in ordine q ad terminos subales et sic iterū est ens p acc̄is. qz de
subiectis siue substaris p̄tera sunt verificabilia accidentaliter tunc nes-
gatur autoritas sed pcedit ad hunc sensum nullū ens per accidens est in
genere respectu quorū est ens per accidens

**Natura solum habet determinare de illo q est corpus vel
passio corporis. tercio de anima**

Et videt q nō hz determinare de intellectu humano. Rūdet q natural
solū hz determinare de corpore vel de passione corporis vel de eo q depen-
dit a corpore in operatione eius et ens etiā hz determinari de intellectu

Nigredo est priuatio albedinis. in de sensu et sensato.

Rūdet q vult tm q nigredo ē q̄ritas minus perfecta q̄ albedo.

**Necesse est in demonstratione credulitatem vel scientiam
pmissarū esse maioris credulitatis scie sue p̄clusionis. i. poste.**

Intelligitur de necessitate pditionata vt si oz haberi credulitas vel scie
ria conclusionis p̄ pmissas tūc pmissis dñt esse magis scite et declarat per
illud p̄ncipiū ppter quod vnūquodqz tole et ipsum magis.

Alibi dat q non habet. primo elen.

Intelligitur formaliter vel virtualiter. Si primū tunc est verum simpli-
titer. si scdm simpliciter est negandum.

Non reminiscamus post mortem. tercio de anima
Intelligit de reminiscencia proprie dicta eo q illa reminiscencia est dicta sensibilibus et fin illam requiritur organum corporis q in morte corrumpitur corrupto ipso corpore.

Noticia primorum principiorum est nobis innata. primo poste.
Et videtur q intellectus in principio sue creationis non habet se tanquam tabula rasa in qua nihil est depictum q est contra aristotelem. iij. de anima. Respondetur q sic intelligitur q anima naturaliter est inclinata ad assentiendum noticiis primis principiorum quia talis est evidens et manifesta.

Nec materia est nec forma est sed totum compositum. vii metha.
Intelligitur q materia non est nec forma supposititaliter sed totum compositum.

Nihil scitur sine causa. decimo metaphisici.
Intelligitur a priori et cognitione perfecta cognitione autem imperfecta et a posteriori aliquid bene sciri sine causa ut puta deus q eternum non est aliqua causa. vii. metaphisici. et ex qua sit producta tanquam ex materia cum hoc stat q eternum est aliquid quia causa a posteriori q cognoscimus deum per suos effectus.

Nihil videtur nisi color. secundo de anima
Intelligitur sic capiendum ly color concretive p colorato ut sit sensus nihil videtur nisi coloratum nihil nullo modo se habens.

Nec vox nec littera docet sed verus est doctor qui mentem illuminat. per commentatorem primo physici.
Intelligitur q ipsa vox non docet principaliter. sed solum instrumentaliter. Sed ille verus doctor est scilicet intellectus principalis qui mentem illuminat. et etiam potest exponi de spiritu sancto siue de eius gratia.

Numerus potentiarum multiplicatur in infinitum secundum numerum specierum generabilium. p commentatorem. i. physici.
Intelligitur de potentibus instrumentalibus passivis siue qualificatiuis dispositionibus materie disponentibus materiam per forme introductionem.

Nihil est q potest ratione entis subterfugere. p Avicennam
Intelligitur q nihil est quin continetur sub ly ens vel de quo non sit verum dicere q sit ens.

Nihil habet de tempore nisi nunc. quinto physici.
Intelligitur q nullum tempus est totum simul et adequate nisi nunc adhuc in statu q presentis sit divisibile eternum in aliquo mobili q movetur.

Numerus est divisibilis in suas unitates indivisibiles quinto physici.

Dicuntur q vult unitas non est divisibilis in duas partes quarum quelibet pars sit tota et talis habet se taliter sicut unitas.

Nullum bonum honestum recipit additionem. p Senecam
Intelligitur q nullum bonum honestum recipit additionem per admixtionem sui contrarii scilicet malicie cum hoc tamen stat q capiat additionem gradus ad gradus eiusdem speciei.

Nihil est q' non generat. quinto phisicorū

Intelligitur sic q' nihil generat subiectiue q' est in actu formali substantiali respectu forme cōtrarie. Alio mō sic intelligit nihil ē res permanens que generat successiue z terminatiue z minus completiue quādo generatur. Dicit res permanens ppter motū locale dicit q' generatur successiue ppter aniam humanā que creando infundit z generatur subitanie. Dicit subiectiue ppter materiam primā. Dicitur minus completiue generaliter et participaliter.

Non potest esse princeps sine amicis. quinto ethicorū

Ratio qz de quāto fortuna est maior de tanto est minus secura.

Negato vno cōtrariorū de aliquo concedendū est et reliquū per petrū hyspanū

Notandū q' illa autoritas ē vera salutis quattuor pditionibz. Prima ē qn subiectū ē susceptibile amboz cōtrariorū tunc oportet q' si vnum negat de subiecto q' reliquū designet in esse subiecto. z ergo nō sequit lignū ē egrū ergo lignū est sanū. Secūda cōditio q' cōtraria sunt immutata. z ergo nō sequitur lignū nō est albū. Tercia qn arguit cū cōstātia subiecti tūc nō sequit adam nō ē sanus. q' nō est eger. Quarta q' subiectū eodem modo hz se ad ampliatiōem z suppositiōem. nam non sequit aīal non est egrum. ergo animal est sanum.

Nulla ppositio ē vera nisi vbi idem pdicat de se ipso.

Intelligitur de ppositione de in esse z de terminis supponentibus vt chymera est chymera. z de copula presenti ampliatiua.

Nulla potentia est ad preteritū. primo celi

Intelligit vno mō sic nullus potentia est q' pducere pteritū. z sic ē falsa q' deus p' destruere sortē z reproducere vt ex fide credim'. Alio intelligit q' nulla potētia ē ad pteritū q' fuit pteritū. z hoc ē verū q' si virgo perdidit virginitatē deus non potest facere quia modo perdidisset.

Nos sumus dñi nostrarū operationū a principio vsqz ad finem. tercio ethicorū

Intelligit qz nos sum' dñi. id ē liberi pducti nostrarū opationum

Nemo elegit iuvenes iudices ibidem

Intelligit sic nullus elegit fm dictam ē recte rōnis iuvenes in moribz iudices siue rectores. Ratio ē qz tales nō sunt prudētes. vt patet. vt eth. i. et intelligit vnde q' prudentia requirit experientia. experientia vero tps iuvenes em nō habent tempus. ergo non possunt esse prudentes.

Nullum accidens est pars substantie. pmetator. ij. de aīa

Intelligit sic nullū accidens ē pars substantialis sed bene accidentalis.

Nihil agit in se ipsum. pmo de generatione

Hoc ē verū corruptiue tanqz totale agens z p se cū hoc stat q' aliquod agit in se ipsum saluatiue vt intellectus se ipm intelligendo.

Neg est possibile materiam sui ipsius appetere speciem

Id est formam. primo philosophorum.

Intelligit sic quod materia non appetit formam quod habet per modum desiderij quia ille appetitus fit propter carentiam. Sed appetit formam appetitum coplacentie siue voluptatis.

Nullum lignum est lignum. nono metaphisici. Sic etiam nullum substantiale est substantia.

Respondet quod non vult quod omnes tales sunt negande. Ubi predicatum est substantiale sed vult quod nullum materiale est materia ex qua componitur. id est materia in abstracto non dicitur de composito verificari. Sed bene in concreto ut dicitur de est naturalis domus est lignea et non domus est lignum.

Necesse est omne diuisum predicare de membris diuisibilibus. per Boetium.

Intelligit de illis membris que habent se ut species vel differentie. et non de alijs que habent se ut analogum in sua analogata.

Nobiliora sunt que paucioribus indigent. primo celi.

Intelligit sic tale non habet aliquid in esse per quod potest expellere tantam indigentiam vel dicitur simpliciter falsa. quia sic rex non esset nobilior rustico ex quo pluribus indiget quam rusticus. vel dicat quod intelligit de minori indigentia supra se et non infra se et hoc propter deum et regem.

Nihil agit infra suam speciem. vii. methaphisici. et. ii. de anima.

Intelligitur virtute propria licet bene virtute aliena aliquis agit infra suam speciem. et hoc virtute agentis nobilioris.

Nihil est commune vniuoco superioribus et inferioribus in desubstantia orbis.

Cuius oppositum videtur esse de lumine quia videtur se habere tam superioribus quam inferioribus. quia non solum luminosum videtur in inferioribus. Respondet vniuocum sumitur dupliciter. Uno modo ut excludit analogum et equocum sit. et illo modo autoritas est vera. Secundo capit vniuocum ut contra equocum distinguitur sic est falsa. Nam tunc valet tamen quod nihil est commune vniuocum quod eque primo vuenit inferioribus et superioribus. Sed improprie ibi est semper analogia cause et causati.

Nulla qualitas mixta est in simplici corpore. in de sensu et sensato. Intelligit sic quod nulla qualitas mixta equalitatem prarijs est in corpore simplici existenti in sua naturali dispositione.

Non bona sunt eligibiliora. tercio topicorum.

Ibi dicitur quod ly non dicitur capi in fine et tamen et ly bona non dicitur capi transcendenter. per diuisum in bonum naturale morale et intellectualem. sed magis dicitur capi per bonum morale.

Nulla substantia fit a casu. septimo metaphisici.

Intelligit de substantia perfecta primaria cum hoc dament fiat quod substantia imperfecta et secundaria debet fieri a casu.

Nihil differt etate puer et moribus puerilis. i. ethicorum.

Nullus est bonus et malus per supabundantiam. ibidem.

Non est omnino felix qui specie turpissimus est. ibidem.

Nullus est beatus nec bonus nisi volens. tercio ethicoz.
Non parum differt sic vel sic assuesci a iuventute immo
multum. tercio ethicoz.

Nullus vult vivere sine amicis bonis reliqua bona. viij. eth.
Reclucifer nec vespertis est ita mirabilis sicut iusticia.
quinto ethicoz.

Non facile est ex antiqua consuetudine omnes transferre
ad sermones. decimo ethicoz.

Natura non facit unum instrumentum nisi ad unum opus. i. politici.

Nullum animal a natura habet sermonem nisi homo. primo politici.

Natura facit omnia animalia propter hominem. primo politici.

Non idem est bonus vir et bonus civis. tercio politici.

Non contingit eum bene principare qui nunquam sub prin-
cipe fuit ibidem.

Non solum oportet policiam a principio instituere. Sed
etiam oportet ipsum corrigere. quarto politico.

Nobilitas et virtus in paucis inveniuntur quia nobiles
et boni sunt pauci. quinto politico.

Nullus manum mutat ad impossibilia. quinto politico.

Non defacili potest inuadi qui est sobrius. Sed qui est
ebrius nec qui est vigilans sed qui est dormiens quia propter
principes ut non inuadi possunt ebrietate et somno multum
debent evitare. quinto politico.

Non facile est civitatem sine legibus et consuetudinibus
permanere. sexto politico.

Necesse est futurum principem subditum fuisse. vii. politico.

Non possibile est policiam esse optimam sine moderata
abundantia ibidem.

Non solum erudiendi sunt pueri in arte utili et necessaria
sed etiam in artibus liberalibus. viij. ibidem.

Noli peniteri de re preterita quia illud est proprium debilius.

Seneca in de regimine principum.

Nimiam familiaritas contemptum parit ibidem in libro se.

Nobilissimum animalium est homo ibidem.

Namque pauperibus pauper est qui plus cupit Seneca ad lucillum.

Nemo est dignus deo nisi qui opus dei implet. Se. ad lucil.

Non iubeo te semper insistere libris aut pugillaminibus
dandum est intervallum animo ita q̄ non resolvatur. Sed
vt magis acuetur ibidem

Nemo dives nascitur ibidem

Nemo gloriari debet nisi de suo. ibidem

Natura modice sustentatur q̄ naturalia desideria finita
sunt ibidem

Non refert q̄ multos libros legas sed q̄ bonos habeas
Seneca ad Lucillum

Nulla victoria maior est q̄ vicia vincere ibidem

Non ex difformitate corporis denudatur animus. Sed
ex pulchritudine anime ornatur corpus ibidem

Non possumus. facit hoc q̄ nemo vitā suam respicit ibi
dem epistola octuagesima nona.

Non ascribe tibi q̄ nō est vt maior q̄ es videri velis. Se
neca de forma vite

Nullū bñficiū dandū ē negligēter. Seneca de bñficijs.

Nō refert quid autē quantū detur s; quo animo detur qz
bñficiū nō in eo q̄ dat p̄sistit. S; in ipso dantis aio ibidem

Nulli p̄tus p̄clusa est oibus patet oēs admittit omnes in
uitat egenos et seruos reges et exules nec eligit dñm nec ser
uum refutat sed nudo hoīe est cōtentus. Seneca de bñficijs

Non in bñficijs nec ingeniaz nec in agroꝝ nec in p̄dioꝝ
rum possessionibus nec in pulchritudine nec in fama nec in
gloria bñtudo p̄sistit Boetij de p̄solatione

Nulla pestis efficacior est ad nocendū q̄ familiaris ini
micus. tercio de p̄solatione

Nobilitas est laus p̄ueniens ex meritis parentū. ibidem

Nullū malū p̄missum nullū bonū irremuneratū. ibide

Non est p̄has homini cunctas diuini operis machinas
vel ingenio cōprehendere vel sermone explicari. ibidem

Nulla ē rōnal creatura quī ei sit libertās arbitrij. v. ibidez

Non est dignus dulcoris acuminē qui amaritudinis ne
quid repleti grauiamine Boetij in de disciplina scholarum

Nulla est res magis nociua discipulo q̄ vita contumeli
osa magistri ibidem.

Nō decet rēē antiquiorē a pnto genitore plato in timeo
Nihil est ortum sub sole cuius causa legitima non pcel/
ferit. ibidem.

Nihil ē similius z gragius deo q̄ pfecta aia. Bonus q̄ in
tm ceteros hoies excellit inquantū ipse a dñs immortalibz
excellitur appuleij in libro de deo socratis

Non est aniū vnus speciei vt se cōmendant. in sexto li/
bro de historijs animalū

Nulla femina recipit coitū post impregnationem nisi mu/
lus et equa. viij. libro de bystorijs animalū

Nunq̄ oportet dominū esse sine custodia sic nec ciuitatē
in yconomicis.

Non est dignus scientia qui scientie insurgit preceptorū
Boetius in de disciplina scolariū.

Nullus p̄t pprie sibi ipsi materiā facere. v. ethi.

Non te mouet dicentis autoritas ne quis dicat. Sed
quid dicatur attende. Seneca de forma vite

Non semper in actu sis sed interdū animo tuo requiem
dato et ipsa requies sit plena sapientia studijs z bonis cogi/
tationibus ibidem.

Natura modicis minimisq̄ contenta est cui⁹ societatem
si volueris vrgere supfluis. aut in locundū erit qd infunde/
ris aut noxiū. ij. de solatione philosophie.

Nec questus vestimentoꝝ nec forma. nec auri multitudo
tm valet ad mulieris p̄tutem quantū modestia in quolibet
ope z desiderij honeste atq̄ cōposite vite in yconomica arif.

Non debet homo sane mentis vbicunq̄ z ad quemlibet
mulierem accedere. ibidem

Nihil sit q̄ te a philosophia remoueat nec pauperes nec
indigentia alicuius rei Seneca ad lucillum.

Non irasci in quibus optet insipientis est. iij. ethi.

Nisi parentes exemplum p̄bitatis vite dederint incusa/
bilem adinuicē possunt habere causam. in yconomicis.

Omne vnum est indiuisibile. x. metaphisi.

Intelligitur cum reduplicatione vt sic omne vnum inquan/
tum tale est indiuisibile.

Omne q est ideo est qz vnū numero est. per Boetium
Intelligit vno mō sic omne q est ideo est qz habet se extra aiām. mō vnū
uersale nō hz se extra aiām. ergo nō oportet q sit vnū nūero vel singulare
qz vlt ē termin⁹ intentionis. Alio mō dicit q vlt quo ad suū ēē est bene
singulare quoad significatōnem. Sed quo ad representatōnem dicit cōs
mune siue vniuersale. z p pns nō p̄ fieri instantia de vniuersali.

Omnis cā ē prior suo effectu. p pmetatōrē in de causis.
Respondet q prioritas est duplex scz tps z nature modo autoritas des
bet intelligi de prioritate nature z non tps. z ly natura in tñ debet val
ere sicut naturaliter.

Omnis conceptus naturalis sumendus est a forma
Verum est de substantijs habentibus formā. si fuerint simplices z im
materiales sicut deus et angeli tunc eoz conceptus essentialis sumendus
est a propria perfectione z a propria essentia eius.

Omnis effectus est in sua causa
Illa autoritas ex vi sermonis falsa ē. Sed intelligit ad hunc sensum. q q
libet res que potest esse causa p̄ de se pducere aliquē effectum.

Omne q inest meliori z nobiliori ē magis eligēdū. ij. top.
Et sic sequeret vltra modū bibere z crapulose videri z vicia essent mag
gis eligenda eo q insunt melioribz z nobilioribz scz hoibz. Dicit q sic
debet intelligi. Omne bonū q est in nobiliori vt sic est magis eligendū
q illud qd inest minus bono. z vt sic dicit primo bonū ppter primas in
stantias scz bibere vltā mensurā. Et vltius dicit ex hoc debet intelligi
de bono naturali. vt sic omne illud qd est in meliori bono naturaliter est
melius fm nos vel quo ad nos in genere eligēdū moraliter vel de bo
no intellectuali sic intelligit. omne illud q est intelligere in meliori est mag
is eligēdū simpliciter vlt q ad nos i genere eligibilū intelligibilū.

Omne intelligere est pati. tercio de anima
Intelligitur acquisite p fantasiā qz hoc est pati saluatiue nō aut intelligi
tur de intellectione que fit per nudā essentiā quod dicit ppter deum qui
per nudam essentiam intelligitur.

Omne alterabile est corruptibile. pmo de generatōe
Respondetur q loquitur ibi de alteratione que alteratur corruptiue nō
autem de illa que alteratur saluatiue.

Omne ppiū melioris ē magis z meli⁹ eligēdū qz p̄ioris
Intelligitur capiendū ly melius proprie pro bono proprie. z ly peius p
malo simpliciter. Vel capiendū ly meli⁹ pro bono simpliciter. et ly peius
pro minus malo tunc etiam autoritas habet veritatem.

**Omnis diffinitio que datur per negationem vel disjunc
tionem est vituperanda. sexto topicoz**
Intelligitur de diffinitione essentiali z quiditativa cum hoc tamen stat
q diffinitio accidentalī siue descriptiua datur per disjunctionem.

Omnis q̄litas h̄z dehoiare suū subiectū in p̄dicamentis.
Intelligit de illo subiecto cui inheret qualitas denominatiue

Omnne qd̄ fit fit a sibi simili. vii. metaphysice
Intelligit sic. omne q̄ fit generatōe vniuoca z p̄ticulari q̄ fit fit a sibi simili
p̄ hoc q̄ d̄r generatōe vniuoca excludunt verines z alia filia aīalia q̄ sunt
et generantur ex putrefactione virtute solis. p̄ hoc qd̄ d̄r p̄ticulari excludi
tur deus qui est causa vniuersalis omnium rerum.

Omnne principii d̄z esse p̄p̄o necessaria. i. phisicorum
Intelligit de principio p̄plexo z non simplr p̄mo alicuius scie. z nō inel
ligitur de principio incompleto

Opatio arguit formā sicut trāsmutatio materiā. i. phisic.
Rūdetur vez est loquēdo p̄ticulariter. z nō vltiter. qz nō est verū in eodez
supposito Sed h̄z veritate in diuersis suppositis. Unde aliqua supposita
sic se habent q̄ vni illoz p̄t in aliquā opationē z alcey nō p̄t in illā opatio
nē. nec in sibi simile. p̄ h̄ arguim⁹ h̄m oī supposita esse diuersaz sp̄ez. z h̄ne
formas z potētiās distinctas s̄m sp̄em. Sed etiā ex diuersitate operatioz
nū in eodez supposito apparentiū nō arguimus diuersitatē formaz.

Omnis substantia dignior est accidente. vii. metaphysice.
Verū est de dignitate eēntiali nō aut acciderali. qz accidentale accidens
est dignius substantia. vt p̄z in scientijs z virtutibz que accētia sunt digni
ora lignis z lapidibus que tamen sunt substantie

Omnis differentia debet sumi a forma p̄ porphirium
Intelligitur Omnis differentia debet sumi a forma p̄ando compositūz
ad compositū. Sed p̄ando simplex ad p̄positū tūc debet sumi a materia
vt refert sanctus Thomas de aquino

**Omnis p̄positio in qua p̄dicatur vniuersale vlt̄ sumptum
est falsa secūdo topicorum z primo periar.**

Rūdetur q̄ hoc intelligit de p̄p̄onibus affirmatiuis p̄pter illā nullus hō ē
asinus. Secūdo intelligit dūmodo p̄dicatū non distribuit mediāte signo vni
uersali negatiuo. p̄pter illā aliquis hō est nullus asinus. Tercio dūmodo
tales termini in tali p̄p̄one positi habent plura supposita acru. p̄pter illā. oīs
sol est sol. Quarto intelligit dūmodo vlt̄ capis vniuersali distributiue. p̄p̄
ter illam tūm decem sunt omnia p̄dicamenta. Quinto dūmodo totū signifi
catum distribuit a tali signo vlt̄. aut non p̄pter illā. iohannes est videns om
nē asinū. Sexto dūmodo talis nō sit vna p̄positio modalis. z intelligit dū
modo a p̄subiectinō ponit signū exclusiuū faciens subiectū stare cōfute
tū z p̄dicatū p̄fute distributiue. vt tū animal est homo. Vbi p̄dicatū p̄
dicatur vniuersaliter sumptū. z tamē est p̄positio vera

Omnia futura de necessitate eueniunt primo periar.
Intelligitur vno modo vt ly necessitate tenet se ex p̄te subiecti. z tunc est
vera. qz valet illam q̄ est futurū de necessitate eueniet. Alio modo habet
aliū sensum. qz ly necessitate determinat copulā. qz tunc valet. tū omnia
futura de necessitate sunt venientia. z hoc est falsum

Omnis dñia debet **notare** laterā pte rei p porphirium
Intelligitur de rebus essentialiter compositis non aut simplicibus

Omne qd est quando est **necesse** est esse. z **omne** qd nō est
quando non est **necesse** est non esse primo periar.

Rñdet fm buridanū q ille pōnes sunt pcedende in sensu pposito. nō ac
in sensu diuiso. vt omne q est **necesse** est eē qñ est. Sed dñ pbs q illa auroz
tas est multiplex. qz vnū sensum hz. qñ ly qñ tenet se ad subiectū. sic omne
qd fit qñ est **necesse** est esse. z est falsa. Alius sensum hz qñ ly qñ tenet se ad
pñcatū. vt sic oē qd ē **necesse** est eē qñ ē. z sic pbs pcedit illā auroz tatem

Oppositorū eadē est disciplina. iij. metaphysice

Rñdet q pbs vult pōdes opposite p trarie z p r adicōne pñnent ad eā
de essentia materialiter que constituunt ex eisdem terminis.

Oñe prius pōt esse sine posteriori p auroz in de causis.

Intelligit dñ modo vnū non dependet ab alio non habet veritatem

Obiecta mouent intellectū **tercio** de anima.

Rñdet q obiecta p se immediate z p spēs intelligibiles mouēt intellectum

Omne ens habet aliquam propriam passionē **quarto** me/
taphysice z **primo** de anima

Intelligitur de entibz in actu formalit existentibz ppter materiā pñā z etiā
intelligitur de suppositaliter distinctis ppter animā intellectuā

Omne agens **prestātius** est suo passio. ij. de anima

Illā aurozitas simplr nō est vera. Sed veritatē habet de agēte pñcipali
qz lapides agunt in intellectu. Scdo intelligit sic q agere est nobilitas. dñ
tio qz pari. Tercio omne agens inquantū tale est nobilitas passio. Quarto
intelligitur de illo quod agit effectiue z nō formaliter. z sic albedo facit scūz
cum albū formaliter. sed nō effectiue. non tñ sequitur qz scūz sit nobilitas
sed pictum facit scūz album effectiue

Omnis ppositio in qua vnū generalissimoz negat de
alio est immediata secundo posteriorum

Intelligitur si vnū generalissimoz negat de alio cum reduplicatiōe. vt sic
nulla suba inquantū talis est quantitas inquantū talis.

Optimū est optimū facere **secundo** celi

Intelligitur quo ad essentialia. z sic omnis res pducta a deo producit op
timum quo ad essentialia z substantialia

Omnīū transmutationē habentiū ad se inuicem eadē est
materia **primo** de generatione

Intelligit de idēpitate speciuoca scz q in specie sūt eadē materia omniū
et sic videtur vltius q materia est in omnibus formis subiectiue in com
positis vero integratiue que est vltra prem

Omne rotum est maius sua pte cōmunis ppositio

Illud principū intelligit de pñtibz integralibz quātitatiuis z nō integrali
bus essentialibus. z hoc capiendū ly rotum eāz hēgreumatice.

Omne totum supra tria ponimus primo celi
Illam auctoritatē circa illud sophisma. Omnis senex est. Albertus sic glo
sat 2 dicit qd phs tñ prendit qd huic signo omnis in plurali numero nō ppe
tenter addit signū distributivū nisi terminus cui addit habeat tria suppo
sita. 2 hoc est verum quando tñ vnus homo currit vel duo tunc non dicit
cōpenter omnes isti currunt. Alij autē exponunt illam auctoritatē sic. Om
ne scz ens 2 totum scz vniuersum ponimus supra tria. id est consistit in tri
bus scz materia forma et toto composito. quia omne ens mundi vel emas
teria vel forma vel totum compositum

Omnis effectus gerit similitudinem sue cause
Auctor dicit in de causis. Vex est de eā piculari 2 nō vlt ppter deum

**Omne agens naturaliter in agendo repatitur. 2 omne pa
tiens in patiēdo repatitur primo de generatione**
Intelligitur sic. omne agens cōmunicās cū passio in materia. 2 hoc dicit p
ter deum. 2 agens actione reali ppter agens spūale illa auctoritas est. vera
salutis tribus pditionib. Prima qd tale agens nō sit minoris virtutis in re
sistendo qd patiēns in reagēdo. vr pz in scintilla ignis pecta in mari. Sed
cunda pditio qd tale agēs nō sit in tāta distātia a passio ad qntū passum p
agere potest. Tercia conditio qd virtus agentis sit sine debilitatione ex
trinseca. scilicet nature

**Omne determinatū agens quocunq; alio agente habet
aliquam operationem propriam. iij. meta physice**
Respondetur verum est de ente qd aptum est ad hoc qd a se ipso potest ope
rari sine omni alio. sic autē non est de anima

Omne ens vel est ens in aia vel extra aiam sexto metaphy.
Rūdetur qd hoc simpliciter nō est verum. quia datur instātia de anima
ex quo idem nō est in seipso neq; in seipm. Sed phs vult qd omne ens ali
ud ab anima aut est in anima aut extra animam

Ois scia est a posteriori vlt aiori p cōe dictū logicorum
Respondetur verum est de noticia vnius pclusionis. quia datur instātia
de scientia de anima que est pima posteriori 2 pima priori in de aia au
tem pceditur ab actibus ad potentias

**Omnis causa facit a priori cognoscere suum effectum per
autorem in causis**

Rū qd illa auctoritas hz veritatē in de causis p se 2 non de caus fm accūs

Obiectū voluntatis nō est nisi bonū. tercio ethicorum

Rūdetur vex est de bono apparenti. nō autē de bono existenti

Oppositio ptradictoria maxima est oppositio. i. elencorum

Rūdetur vex est de illis que sunt ptradictorie opposita quantū ad hoc qd
sunt sibi inuicem in cōpāssibilia. s. quantū ad veritatē 2 falsitatem

Omnis transmutatio est velox vel tarda. vi. physicozum.
Intelligit de transmutatione quod distinguitur a suis terminis. Vel dicit
qd intelligitur de transmutatione successiva 2 temporali

Omnia scientia de numero perpetuorum impossibiliter uni
uersaliter se habentium primo posteriorum.

Intelligitur sic. omnia scientia de scibili in quo debet esse perpetuorum. ppositio
tionum. ad est pperue veritatis

Opposita sunt in eodem genere p Porphyrium

Est verum potentialiter siue in potentia. non autem in actu

Omne huius contrarium suscipit magis et minus explicationis

Intelligitur sic omne habens contrarium in eodem subiecto et in diversis gradibus
intentionis et remissionis suscipit magis et minus

Omnia scientia capit nobilitatem a suo subiecto in phemio de anima.

Rursum verum est capit nobilitatem a subiecto signato non autem signi

Omne intelligibile precedit actum intelligendi siue mouet ipsum

Intelligitur de intelligibili principali ut sunt res extra animam que ipsum intel
ligibile naturaliter precedunt. licet non in tempore. sed intelligibile minus p
cipale scilicet de operatione ad intellectum non valet

Omne quod corrumpitur a suo contrario corrumpitur. v. ethicorum

Intelligitur quod corrumpitur directe formaliter et per se a suo contrario corrumpitur. Di
citur notanter per se et directe. propter substantiam que licet corrumpitur. non tamen per
se. sed per accidens. quod quiritur primo per se corrumpitur. ad quorum corruptionem persequi
tur sequitur corruptio substantie. et hoc per accidens corrumpitur

Omnia ppositio per se est necessaria vel impossibilis per boetium
in libro posteriorum

Intelligitur omnia ppositio per se vera est necessaria. et omnia ppositio per
se falsa est impossibilis

Opposita contraria habent fieri circa idem. vii. metaphysica.

Et sic videtur quod bonum et malum habent fieri circa ipsum diabolum. Intelligitur dummodo
illud subiectum non est determinatum ad unum solum siue ad alterum solum
quia tunc opposita contraria habent fieri circa idem. modo diabolus determinat
se solum ad malum et non ad bonum

Omne certius elegibilius est incerto tercio topicorum

Intelligitur omne bonum certius plus est eligendum quam minus bonum in certum
dummodo ambo sunt eiusdem in specie. et dummodo minus certo bono non con
uenit una conditio propter quam sit preelectio.

Omne perfectum est in tribus pumentatorum primo celi

Intelligitur verior numerusque ponitur in numero pluri est ternarius. et quod de duo
bus non vere dicitur quod sit numerus. Sed de eis binis quod sunt duo scilicet entia

Omnia perfectio est in deo pumentatorum quanto metaphysica.

Sed dicitur. tamen generare sibi simile est perfectio. et generare sibi simile est in deo. et
per primum deus per generare deum est sibi simile. Rursum quod solum intelligitur ordina
tione. sic quod perfectio de excellet omne perfectionem creaturarum

Opportet animal considerare et inchoare a superioribus visis
ad indiuidua tercio topicorum.

Respondet q ly vsq debz capi exclusive vltimus dicit q ly indidua
debet capi pro ininus comuni.

Dis mot? naturalis i fine velocior q i principio. i. celi
Intelligit eis mot? natural in eodē medio eqliter disposito ceteris parti
bus vno iperu ab eodē re pduc? ē velocius in fine q in principio dī in eos
dē medio qz stat q aliqd mixtu i igne velocius mouet quā in aere. Dicit
equaliter dispositus. qz si mediū esset in principio subtilius z in fine densi
us nō oportet motum esse in fine velociorem.

Omnis questio querit inter opposita. pmo metaphisice.
Illa autoritas simpliciter nō ē vera z vlt. qz aliq qstio qrit solū vnu oppo
sitiū. S; ē vera ad illū sensu q qstio vt pbleuma ppositōis querit inter
duo opposita vt est ista questio an mundus sit eternus vel non.

Omnis q in deo est est deus met. sexto metaphisici.
Intelligitur omnia que sunt in deo formaliter z essentialiter sunt ipse de
met nō aut illa que sunt in deo effectiue z subordinatiue z conseruatiue.

**Omnis nostra cognitio procedit ex sensatis per linconi
ensem supra pmo postero.**

Intelligit mediate vel immediate. z etiā de illo intelligit illud nihil est in
intellectu quin prius fuit in sensu.

Omnis mediū est mediū contrarior. sexto phisicor.
Intelligitur de qualitatibz medijs z secundis. Vel sic omne mediū cōposi
tue vel succedue ē ptransor. vel sic omne mediū diuersarū vel cōmuniter
dicor. est mediū contrariorū.

Dis qui dicit quodlibet quodāmodo dicit multa. ij. topi.
Et qd dicit secūda regula q dicit vnu accūs multas dicit pñas supple for
malit vel pualiter. qz q dicit hō pualiter ē. dicit aīal ē corp? ē suba est et
sic de singulis.

Omnis q est ex prioribz hoc est magis eligendū. ij. topi.
Si sic tūc dicit aqua esset nobilior vino z materia nobilior forma z vestis
antiqua esset nobilior noua. Intelligit q sic omne q ē bonū ex prioribz fm p
fectōnem hoc ē meli? s; diceret priora sunt nobiliora z meliora. Dicit q
omne prius pfectōne essentiali ē meli? suo posteriori fm se z pprie. z dī fm
se. qz fm vsu nostrū nō oportet q florens ē prior z pfectior scia quia ē
suba scia aut accidēs. Dicit pfectōne essentiali ppter materiā que est pfect
etior forma essentialiter. Dicit etiā essentialē ppter prioritatē nature et
aqua temporis et vestis antiqua.

Omnis voluptas est mala. quarto ethicoz.
Sciendū q voluptas duplex. qz quedā ē voluptas corpis z qdā aīe vo
luptas corpis ē duplex. qz quedā ē ptra dictamē recte rōnis. z illa semp ē
mala. Alia ē subiecta rōnū z illa semp est bona. Voluptas aīe ē duplex
quedā ē appetitus recte regulatus rōne z ille appetitus sp ē bon? Alia ē
fm appetitū priuariū. z illa semp ē mala mō dicit q loquit de voluptate q
est contra dictamen recte rōnis.

Omne q̄ est propinquius bono hoc est magis eligendus et melius. tercio topicorum

Et si sic sequeretur q̄ camisia esset melior rustica ad illā auctoritatē. Dicat q̄ duplex est propinquitas quedam ē localis alia vero p̄fectōis mō auctoritas intelligit de auctoritate p̄fectōis q̄ alibi instantia p̄barer verū.

Omne difficilius est magis eligendum et nobilius minus difficilius. tercio topicorum

Et si sic sequitur q̄ diuitie essent nobiliores et meliores scientijs et virtutibus. Similiter ars fabrilis esset eligibilior scia grammaticali et nigromantia esset eligibilior scientia logicali. Sciendū q̄ aliquid dicitur difficilius tribus modis. Uno mō in conseruando et sic diuitie sunt difficilius scientijs. Alio modo in exercendo et sic ars fabrilis est difficilius grammatica. quia difficilis est fabricare q̄m orōnem p̄gruā facere. Tercio modo quo ad oppositōnem. et de ista difficultate debet intelligi auctoritas. Et etiā intelligit de his que sunt eiusdem speciei dummodo minus difficili non conuenit p̄ eminentia bonitatis.

Omne generabile est corruptibile. p̄mo celi

Respondetur verū est omne q̄ generatur complete est corruptibile et hoc p̄pter intellectū qui generatur in intellectu et igitur nō obstat de intellectu similiter de materia prima quia talis generatur subiectiue.

Omniū rerum species stabiluit creator creaturarum p̄ auctorem. vi. principiorum.

Intelligitur sicut stat illud idem approbat algorismus dicens. Omnia q̄ a primeua rerum origine processerunt.

Omne q̄ est naturaliter bonum est eligibilis eo q̄ non est naturaliter bonum. per Albertum

Intelligitur sic omne q̄ est naturaliter bonū ut sic magis eligendū eo q̄ non est bonū moraliter per acquisitionem.

Omne vñū est indiuisibile. xij. metha.

Illa auctoritas multipliciter intelligitur. Uno mō sic vnitas ē indiuisibilis id est nō est diuisibilis in plura quoz q̄libet ē vñū. et hoc est verum s̄m quāritatē distinctam. Secūdo omne vñū ut sic ē indiuisibile in quātū tale. Alij dicunt q̄ debet subintelligi omnis res est vna p̄pter formā. Sed. talis forma vna est ergo.

Omni magno dato contingit dare maius per regulam metaphysicalem.

Intelligitur sic cōtingit dare maius id ē ymaginari maius.

Omnes partes diffinitionis sunt forme dicit orpheus in libro de intentionibus.

Circa diffinitionis prime intentionis declarationē hoc tamen videtur esse falsum. quia in diffinitione ponit gen⁹ q̄ h̄z rōnē materie. et ergo si omnes p̄tes diffinitōis essent forme tūc materia esset forme. Rūdet q̄ sic intelligit

q̄ oēs pres definitōis ip̄i accēris aliq̄ mo^{do} habēt naturam forme. **¶**
Q̄is mor⁹ ē de extremo in extremū p̄ mediū. iij. phisico.
Intelligitur de motu qui fit naturaliter nam motus qui fit in vacuo nō
est naturalis qz natura abhorret vacuū. Similiter dicit q̄ motus qui fit
per vacuū nō fit p̄ verū mediū sed solū ymaginarie. ergo autoritas habet
veritatē de motu qui fit cum resistentia mediū.

Omniū rerū naturalū existentiū idē ē temp⁹. iij. phisico.
Intelligitur cōmensuratiue z non absolute.

Omne q̄ mouetur est diuisibile. vi. phisico.
Intelligit omne q̄ mouet p̄ se de loco ad locū circūscriptiue z cōmensurati
ue est diuisibile. Dicit omne q̄ mouet p̄ se ppter atam intellectiū ā q̄ licz
mouet ad motū corpis tamē hoc nō est p̄ se sed p̄ accideris. Dicit circū
scriptiue qz licet angelus mouet p̄ se non tū de loco ad locū circūscriptiue
S; di. tū celū mouet p̄ se z tū nō ē diuisibile vt habet p̄mo celi. Rñr ver⁹
est de diuisione reali diuidit tū fin assignatōem priū. s. orientis z occidentis

**Omne q̄ mouetur localiter describit sibi spaciū equale
p̄cise in eodem instanti ex. vi. phisico.**

Et sic videtur q̄ indiuisibilia sicut angeli essent diuisibilia. Respondet
q̄ autoritas intelligitur de illo q̄ mouetur de loco ad locū circūscriptiue.

**Omne q̄ mouetur est partim in termino a quo et partim
in termino ad quem. vi. phisico.**

Et sic videt q̄ mobile m̄ h̄ fit in spacio sibi equali q̄ ē cōtra autorē v̄
autoritatē p̄cedentē. Rñdēt q̄ sic intelligit omne q̄ mouet interim q̄ mo
uet p̄ticulariter attingit terminū ad quē z terminū a quo. id est q̄ nec ē p̄
fecte nec complete in termino a quo nec in termino ad quem.

**Omnes actus distincti sic se habent q̄ vnus potest con
seruari sine alio. vij. metaphis.**

Respondet q̄ habet veritatē vbi vnus nō depēdet in esse ab alio qz act⁹
sortis z dei sunt actus distincti z tū vnus non p̄t esse cū alio. sic etiā scien
tia est in anima similiter operationes vitales sunt distincte a b anima. et
tamen vnū potest conseruari sine alio vt prius dictū est.

Omne qd̄ mouetur mouetur ab alio. vij. phisico.

Et sic non videtur q̄ intellectus non potest moueri obiectiue quia ani
ma non est ab intellectu. Respondetur q̄ impossibile est moueri se ipsum
per se vt habetur tercio de anima. z cum hoc moueri. et sic impossibile est
rem aliquam esse agens totale et mouens totale quin ad minus concur
rit a deus aut materia prima.

**Omne intellectum oportet esse possibilem. per commē
tatozem. tercio de anima**

In oppositum est philosophus ibidem in principio. Ubi dicit q̄ intell⁹
ctus sit virtus passiva. Respondet q̄ cōmentator vult q̄ oportet intell⁹
lectū esse impassibile passione corruptiva. s. sit passibilis passio esalvatoria
b ii

Omne incorruptibile est nobilius incorruptibili. i. phis.
Intelligit sic si incorruptibile non est melior conditio anxia quam incorruptibile
Omnis finis est melior ordinato in finem. tercio topico.
Similiter secundo phisicorum.
Intelligit de fine gratia cuius quia talis semper est melior ordinato in finem ex quo talis finis est gratia cuius.

Omne ens aut est substantia aut accidens. vii. metaph.
Intelligitur de ente simpliciter vno et non aggregatio. Vel capiendolys et nominaliter et non participialiter quia exercitus vnus est ens. id est exstans et tamen non est substantia sed plures substantie.

Omnino illud quod fit ab aliqua eius parte preexistit. vii. metha.
Et per prius formaliter habet se in materia ante eius productionem quod est contra philosophum primo phisicorum. Intelligit sic omne quod fit completiue ut compositum habet partes preexistentes ut materiam et formam.

Omne quod mouetur habet partes integrales. vii. metha.
Intelligit de illo quod per se et non de eo quod mouetur secundum accidens.

Omnis motus est de contrario in contrarium. iiii. phisicorum.
Intelligitur de motu naturali et non violento.

Omne ens in suo loco naturali quiescit a motu. iiii. phisicorum. et i. celi.
Intelligit quod omne ens in loco naturali quiescit a motu locali non autem est verum de alijs motibus sicut de motu alterationis et augmentationis.

Omne corpus est in loco. primo phisicorum. clara est de se

Articularia et singularia semper in multitudine ex contrario diuidunt illud quod vnum est. per Porphyrium.

Respondeo quod ibi per particularia et singularia debet intelligi minus commune ut sit sensus particularia et singularia. i. minus communia diuiduntur. id est diuidendo trahunt ex contrario illud quod vnum est genus.

Particularis in materia naturali equipollet suo vniuersali. i. per Aristotem.
Intelligit de particulari simpliciter dicta et de predicatione directa cuius copula est de illo verbo sum de presenti cum terminis non ampliatiuis illa equipolent in veritate et falsitate sue vniuersali.

Particularis negatiua non est conuertibilis. secundum per Aristotem.
Intelligit quod particularis negatiua non est conuertibilis formaliter in aliam particularem negatiuam de modo loquendi consuetudo cum hoc tamen stat quod est conuertibilis in vnam de modo loquendi in consuetudinem.

Proprium de vno solo predicatur. per Porphyrium.
Intelligitur vno modo sic quod proprium sub ea ratione qua stat predicatur de pluribus subiectis adequate. Alio modo dicitur quod Porphyrius vult proprium predicatur solum de primo subiecto conuertibiliter licet bene de pluribus non conuertibiliter. quia risibile predicatur de homine conuertibiliter. Sed de animali et de corpore predicatur non conuertibiliter.

Privatio est forma materie.

Intelligit sic. privatio est forma materie et notat eandem formam in materia

Privatio per se non est ens primo posteriorum

Intelligit quod materia existens privatio non est ens in actu formali per se et per formam cuius est privatio

Principia oportet semper manere primo physicorum

Dicendum quod sic debet poni semper oportet manere principia sic quod per principia stabit confusa ratio ratione semper. et sic est vera

Proprium est subiectum in subiecto non esse per philosophum in predicamentis

Quod loquitur de terminis. et sic capit hoc esse in subiecto logicali quod predicat denotat

Plato non male dixit in eo quod sermonem sophisticum sub non ente locavit sexto metaphysice

Respondetur quod philosophus capit non ens improprie pro ente quod gerit similitudinem alicuius quod tamen non est

Penetratio dimensionum non est possibilis. iij. metaphysice.

Rūdet quod duplices sunt dimensiones. quod a sunt quare una habet se per modum actus et alia per modum potentie. ut albedo vel materia prima. tunc dicitur quod in talibus dimensionibus penetratio est impossibilis. Sic etiam est quando due habent se per modum actus ad terminum quod habet se per modum potentie sicut albedo et dulcedo in lacte. Alie sunt dimensiones quare una non habet se per modum potentie. nec ambo habent se per modum potentie. sic penetratio dimensionum est impossibilis

Processus in infinitum est prohibitus secundo physicorum. et i. poste.

Intelligit in predicatis essentialiter subordinatis. et predicata essentialia subordinata sunt habet et alia res particularis scilicet et deus. et sic intelligit in sursum et deorsum. non autem in latum. et sic est in differentiis a latere positae ubi procedit in infinitum tenendo quod ille dicitur inter se sunt genera et species. et sic habet veritatem.

Potentia opponitur actui. ix. metaphysice. et i. de anima

Dicitur quod intelligendum est de terminis sic quod ille terminus potentia opponitur huic termino actus

Principia non fiunt ex alterutris primo physicorum

Sic quod unus non fit ex reliquo. et hoc est verum per se vel ex non de circumstantiis. Sed pro ut de circumstantiam totius vel forma. illud principium fit ex materia et habet pro subiecto materiam

Potentia accedit materie per incrementum primo physicorum

Intelligitur quod ille terminus potentia predicatur accidentaliter de illo termino materia. licet tamen potentia materie sit ipsa mater potens.

Pollitici est considerare de anima primo physicorum

Et sic videtur quod non est scia libri de anima. Rūdet quod philosophus i. physicorum. vult quod pollitici considerat practice de anima. scilicet in libro de anima considerat de anima speculative.

Privatio et materia duntaxat speculoce et ratione primo physicorum

Intelligitur quod isti termini privatio materia habent diversas rationes secundum quod nominis cum hoc tamen fiat quod habent vel significant eandem rem in numero per quam non distinguuntur

Pueri beatificantur ppter spem. i. et bicornum
Intelligit pueri beatificantur. i. dicunt beati ppter spem future beatitudinis
vel felicitatis huius actu non sunt tales. Sed dicere quod hoc est. Rndet fm eusta
thiu q id ptecuram in eis futura spem ex naturali dispo de eoz. vel id. qz ist pcreati ex bonis
videm nos inclinari ad bona et fugere mala. vl id. qz ist pcreati ex bonis

Preter verum non est affirmatio vel negatio. ij. periar.

Ro qz ver hz se in ppo nescit forma. mo nihil p esse absq forma

Propo in toto est falsa q nulla singulari hz vera. l. poste.

Intelligit sic in qua genus generalissimu vnius pdicamenti pdicat de ge
nere generalissimo alterius pdicamenti cum reduplicatione in toto est fal
sa ex quo nullam habet singularem veram.

Plura bona sunt eligibilia pncipibz bonis. iij. topi.

Intelligit sic plura bona possibilia sunt bonis paucioribz ppossibilibz eligi
bilia dūmodo vnu illoz eligibilu no fit ppter aliud et dūmodo pamine
ria bonitatis tenet se ex pre pluralitatis et no ex pre materie. Dicit dūmo
bo vnu illoz no fit eligibile ppter aliud tanq ppter finē. qz ppter ea sanū fies
ri et sanitas no fit eligibiliora sanitate. Etia de ruptus q intelligit dūmo
illa bona sunt eiusdem. ppter hoc no sequitur q quatuor grossi eent eligibilia
res florent. licet tū sint plura bona Dicit etia dūmodo illa bona sunt cō
possibilia ppter hoc no sequitur bonū eē monachū et esse bonū pugnati eēne
eligibilia simul qz esse monachū solū. Sicut vivere caste et generare sibi l
mille dūnt esse eligibilia. qz plura sūt qz vivere caste solū. qz tū est falsum. qz
sunt plura bona impossibilia. Etia intelligit de bonis finis ppter de
um qui est bonum infinitum

**Posita propositione de disiuncto predicato cum altera
pars inest determinate subiecto tunc ostensa vna in esse ostē
ditur et reliqua non in esse secundo topicorum**

Intelligit posita ppo de disiuncto pdicato in terminis supponentibz vbi
pres disiuncti no ordinant vel pvertunt tunc oīsa vna pre in esse subiecto
oīdit et reliq no in esse pncipaliter. Dicit vbi pres disiuncti no ordinant p
ter illud argumentū hō est aīal vel corpus. sed hō est aīal. q hō no est cor
pus. qz illa ppo no valet. Etia dicit nec pvertunt ppter illā pnam. hō est
est hō vel risibilis. sed hō est hō. q hō no est risibilis. qz pna itez non valet
Sicut opz q pres disiuncti no repugnat ppter illā homo est animus vel leo.
Etia dicit oīdit et reliqua ps in eē pncipaliter ppter illud argumentū Om
nis ppo est vera vel falsa sed oīs ppo est vera. q oīs ppo est falsa. Sed deter
cludi pncipaliter. vt sic ergo aliqua ppo est falsa

**Passivus quidem intellectus corruptibilis ex eo q nihil
intelligit tercio de anima**

Ille textus fm pmentatorē potest sic intelligi q p intellectū passivū intel
ligitur potentia cognitiva que educta est de potentia materie et nominat
eum intellectum in ordine ad alios sensus ppter excellentiā. Alii vero di
cunt q intellectus passivus. i. phantasticus intellectus est corruptibilis
sive potentia phantastica est corruptibilis quoad corruptionē specierum

phantasmata post separationem. quia tunc ipsa phantasia corrumpitur. et sic non intelligitur per species. Alio modo intelligitur hoc de intellectu quod non est informatus speciebus intelligibilibus aptus tamen informari ad denominationem.

Possibili posito in esse nullum sequitur inconueniens.

Illa auctoritas taliter intelligitur. si sustineatur propositio possibilis tanquam vera tunc adhuc nullum sequitur inconueniens. et sic eam intelligendo super istas auctoritates fundant omnes regule obligatice. Et si hoc sic intelligitur possibile posito in esse et si propositio possibilis vel de possibili ponitur in esse tunc ad illam de inesse nulla legitur inconueniens. Vel sic si propositio de possibili mutatur in suam de inesse tunc sua de inesse non erit impossibilis. Et sic potest intelligi possibile posito. id est ponatur ita esse sicut propositio possibilis significat tunc nullum sequitur impossibile. Et pro ulteriori intellectu illius auctoritatis est notandum adhuc quod aliquae propositiones possibiles ponuntur in esse requiruntur tres conditiones. Prima conditio est si aliqua propositio vniuersalis possibilis de possibili debeat poni in esse non debet hoc fieri per vniuersalem sed potius per singularem. ut ista. Omne producibile deus potest producere non debet sic poni in esse producibile deus producit. sed sic hoc producibile deus producit. et hoc producibile deus producit. et sic de alijs. Secunda conditio quando in propositione de possibili subiectum et predicatum impugnant tunc ponendo illam in esse et loco vniuersi extremi debet poni pronomen demonstrativum. ut omne album potest esse nigrum ponitur sic in esse. hoc est nigrum demonstrando per ly hoc illud quod prius fuit album. Tercia conditio est quando in propositione de possibili ponuntur aliquae terminationes vel termini priuarii qui vel que in illa de inesse possunt facere aliquam repugnantiam tunc ponendo illam in esse tales terminationes sunt obmittende. ut sortes habens oculos potest esse sine oculis ponitur sic in esse. sortes est sine oculis. sicut illa sortes potest cras legere. non potest sic poni in esse sortes legit cras. sed sicut sortes legit

Posita forma substantiali ponitur etiam aliud cuius est forma substantialis quinto metaphysice.

Intelligitur sic. Posita forma substantiali actuali et illo modo que est forma ponitur illud cuius est forma modo post mortem alicuius hominis forma illa non est forma eius actualis.

Propter unumquodque tale et ipsum magis tale. id est posterior.

Et confirmatur illud idem primo metaphysice. Ubi philosophus sic dicit. quicquid est causa aliorum ut sunt illud maxime est tale ut ignis est causa caloris et maxime est talis. Illa auctoritas ut sonat videtur esse falsa. quia in nullo genere causarum est vera. et primo de genere cause efficientis. quia non sequitur. sortes est ebrius propter vinum. ergo vinum est magis ebrius. Et tamen arguitur hic per regulam in genere cause efficientis. ergo non est vera. Secundo non sequitur. sortes est homo propter patrem suum. ergo pater suus est magis homo. Tercio non sequitur. celum mouetur propter intelligentiam sibi assistentem. igitur intelligentia magis mouetur. quia ascendens est verum et persequens falsum. quia dicitur. xij. metaphysice. Intelligentia non mouet orbem et in ipsa est immobilis cum non est diuisibilis neque corpus.

Quarto nō sequitur. dicitur est calidus propter solē. igitur sol est magis calidus. dā
 sol nō est calidus formaliter. Sic nō sequitur. ista inferiora alterant propter cor
 pora celestia. q̄ corpora celestia magis alterant. Darz. qz nō sunt alterabilia
 alteratōne corruptiva. qz nō sūt receptiva peregrinā imp̄ssione. z tū arguit
 sp̄ p̄ regulā in genere cāe efficiētis. Deinde etiā pbat. q̄ illa autoritas nō
 hz veritatē in genere cāe formalis. Nā nō sequitur paries est albus propter albedi
 nē. igitur albedo est magis alba. qz alius est v̄x. z p̄ns falsum. Secūdo nō sequi
 hō est rōnalis propter aīam intellectū. igitur aīa intellectus est magis rōnalis
 qz alius est verū z p̄ns falsum. Nazly. Qualis est dāna cōntrāctus z subalis
 hoīs adequatē z pueribilibi supponēs p̄hoic z nō p̄alis. Sic nō hz verū
 rare in genere cāe materialis. qz nō sequitur. hō est corruptibilis propter mate
 riā primā. igitur materia p̄ma sit magis corruptibilis cū materia p̄ma sit ma
 gis incorruptibilis z ingenerabilis q̄uis est cā corruptōis p̄positi. Tercio
 mō nō sequitur in eodē genere cāe fortes est generabilis propter materiā appetē
 tem aliā formā. igitur illa forma est magis generabilis. Ultimo arguit de cā
 finalit̄ ubi etiā p̄ns autoritas nō hz veritatē. qz nō sequitur clementis vadit rō
 mā propter bñficiū. igitur bñficiū magis vadit rōmā. Item nō sequitur intelli
 gētia sedā mouet orbē finalit̄ propter primā intelligētiā. q̄ p̄ma intelligētia
 magis mouet orbē. qz alius est v̄x. z p̄ns falsum. Nā dī. xj. metaphysice.
Prīmū ens. i. p̄ma intelligētia nō mouet nisi sicut aīatū vel desideratū p
 solucione istoz obiectionū. Notandum qz ad hōc q̄ ista regula sit vera
 v̄t̄ ex requiruntur p̄ditōes. **Prima** est qū illud in quo sit p̄patio vniū
 ce pueniat v̄t̄ p̄paroz. z propter defectū illius p̄ditōis nō sequitur. So
 tes est ebr̄ius propter vinū. q̄ vinū est magis ebr̄iū. **Secūda** dicitur est q̄ il
 lud in q̄ sit p̄patio suscipiat magis z minus. q̄ nō sequitur fortes est hō propter
 patrē. q̄ pater est magis hō zc. **Tercia** p̄ditio q̄ effectus talis vel r̄ans
 tus sit talis vel r̄atus propter talē causā vel causatā. z propter hoc nō sequitur
 paries est albus propter pictorē. q̄ pictor est magis albus. **Quarta** p̄ditio ē q̄
 regula intell̄git in genere cāe p̄cularis z nō v̄lis. z p̄cipue in genere caus
 se efficiētis. propter hoc nō sequitur. fortes est hō corruptibilis propter materiā
 igitur materia est plus corruptibilis. tū ista instātia soluit p̄ primā p̄ditionem
 eo q̄ esse corruptibile nō puenit fori z materie vniūoce. **Quinta** p̄di
 tio est q̄ cā post p̄ductionē effectus nō sit remissa in cā tali vel tanto. v̄t̄ si b
 post generationē esset in sua caliditate remissum ip̄o a in sua intencōe mās
 nente constat q̄ q̄uis a esset calidior propter b. nō tū esset calidius q̄ a imo
 minus calidū. **Sexta** p̄ditio q̄ effectus talis vel r̄atus sit q̄ non propter
 aliquā cāz p̄cularē affirmatiuā appetat. Ubi propter hō nō sequi. fortes dicit
 q̄ platōē propter equū suū. scz platōis. q̄ fortes magis diligit equū suū
 scz platōis. Nā in casu in quo fortes diligeret platōē adhuc propter mult
 ras alias causas. alius est verū z p̄ns falsum. Istis sic notatis facilius pōs
 sūderi ad obiectiones in oppositas factas

Plante penitus sunt simplices secūdo de anima

Intelligit in organis suis sunt simplices. qz nō hnt tantā diuersitates in
 suis organis sicut alia animalia habent v̄t̄ v̄t̄ paribus.

Potentia sensitiva p̄tariatur intellectiue p̄mo ethicorū

Rā detur q̄ p̄hus vult q̄ iudicia harum potentiarū sunt contrariā. q̄ iudicium vnius non potest se tra alce ostendere. sicut iudicium alterius. etiam sensibilitas repugnat semper rationi

Principiū sensitivū ē in corde secūdo de anima

Et sic videt q̄ organū sensus cōis sit in corde eo q̄ est principiū sensitivum. Rādet q̄ sensus cōis q̄ est dñs. sensibiltū fm̄ p̄prias rōnes p̄gnoscedi est in corde tanq̄ in organo fm̄ p̄prios. q̄ est sibi p̄fectū. q̄ cor p̄ncipiat omes sensus. sed fm̄ medicos residet in p̄ma p̄re p̄cautatis anticipatis. Sed h̄ est v̄ez quantū ad receptionē z collectionē specierū. nō aut ad iudiciū p̄fectū. q̄ quantū ad illud h̄z locus in corde v̄ez stat q̄ sensus cōis residet in capite. sed residet in corde quantū ad p̄fectionē z iudiciū

Primus motus est in oriente quarto pollicorum

Rādet v̄ez ē anthonomatie. i. p̄ excellētiā. q̄ ibi relucet nobiliores effectus

Potestas z voluntas sunt causa finalis in voluntarijs ad effectū pducendū. iij. de p̄solatione. p̄sa secunda:

Intelligit sic dūmodo referunt ad actionē certitudo z dūmodo sunt relati ad idē t̄p̄s. z ergo nō sequitur. ego sum. z possum legere. ḡlego. Sed bñ sequitur. ego sum z volo legere z possum legere. ergo nunc lego

Principiū et causa p̄vertuntur primo metaphysice

Intelligit de p̄ncipio cēndi q̄ est q̄druplex. i. fm̄ q̄rtuor cās vt efficientē f̄nalē f̄ozalē z materialē. z capiēdo p̄n^m. sic tūc p̄ncipiū z cā p̄vertuntur.

Particularibz aut vñs. cōes vero plures p̄ porphirum.

Intelligit de particularibz z singularibz hui⁹ sp̄ci hō p̄uenit vnus. i. q̄libet individū hui⁹ sp̄ci hō significat simplr vñū hōiem singulārē z cōes plures homines cōiter z rep̄itaz oēs hoies sub p̄ceptu cōmuni

Participatōe speciei plures hoies sunt vñ⁹ hō p̄ porphi.

Intelligit fm̄ sc̄m thomā realiter plures hoies sunt vnus hō p̄icipatōe sp̄ci. sunt vñi in specie. Et nō sequitur vñū in specie. ḡ sunt vnus. q̄ omne vñū in specie est ēē vñū fm̄ q̄d. Alij sic dicūt. plures hoies sunt vnus hō p̄icipatōe sp̄ci. i. p̄tinue vñā sp̄m humanā. z sic sp̄s humana est p̄petua. Alio mō exponit logicaliter plures hoies s̄z vnus hō. i. plures hoies f̄cāt p̄ illū terminū hō p̄icipatōe sp̄ci. Alio mō. i. naturalis s̄titudo hois vel vnus p̄ceptus cōis hominis pluribus hominibus p̄uenit.

Perpetuum est corruptibile

Dicitur q̄ corruptibile ēē hic potētiā corrūpēdi illud nō est corruptibiltē q̄ p̄t corrūpi. mō stat aliquid p̄petue manere. z tñ esse corruptibile vt in intellectu humanus est p̄petuus. z tñ in eternū manet. z manebit. Et tñ ēē cur eū deus p̄ducit ex nihilo sic etiā p̄t redigere eum in nihilū. Sed qñ ēē possit p̄posito inesse sequitur impossibile. ēē q̄ nō ēē inesse p̄t in p̄pria f̄ozma. Sed sic hoc nō corrūpitur demōstrando id est vel p̄t esse p̄petuum. mō licet talis anima p̄t corrūpi. tñ adhuc est illud q̄ est p̄petuum

Plante sunt omnia corpora simplicia secundo de aīa. tractatu decimo. capitulo primo

Dicitur q plantae sunt omnino corpora simplicia q plantae sunt magis perfecta
q corpora viuientia z non vult q omnino sunt simplices.

Potētia naturalis est irrationalis. ij. periar. z. ix. metaphysic.
Rūdetur q vult q bñ valet pñtia cum speciuocatione vt potētia est. q
vt sic est irrationalis z non valet simplr sine speciuocatione. qz hō aliquando
agit materie naturaliter. z aliquando fm intellectum.

Necunq mouētia z non mota amplius non sunt
physice considerationis secundo physicoz.

Et sic videt q de deo sit scientia. qz ipse est immobilis vt parz
vii. physic. Rūdetur q autoritas tñ vult q entia mouētia cō
siderata nō in ordine ad motū nō sunt physice considerationis. ita q physici
eius non habet aliquid considerare de eis nisi p attributionē ad motūz cuius
suis motus natura est principium.

Quelibet diffinitio ponibilis est in pñdicamento. i. topico.
Intelligit q quelibet diffinitio fm suas ptes z reductiue est ponibilis in
pñdicamento. nō autē p se z p pte

Questio quid est nō hz locū in simplicibz. vii. metaphysic.
Intelligit de diffinitōe qd dicitur a vbi diffinitio pñtat eētiam ipsius diffi
niti. Sed qñtio simplex bñ pñt hñe dñm q sumit a dñia essentiali

Quantitati nihil est pñtariū ex pñdicamentis
Intelligit de terminis vel verū est pñticulariter z non vniuersaliter.
Quot sunt species entis tot sunt spēs motus. i. physicoz.
Intelligit q quot terminos inferiores hz motus tot habet etiā ens.

Quod fit non est q sit primo periar.
Intelligitur si aliqō ens pmanens sit successiue tunc interim q sit nō est. i.
nō habet esse pñtētū. sed fieri vel successiue est eius esse

Quelibet ppositio reduplicatiua in qua reduplicatur pñ
dicatum est falsa z impossibilis primo pñtōz.
Rūdetur verum est vt patet de illa. homo est animal inquantū animal. il
la est falsa z impossibilis. vt patet ibidem

Questio vni z eidēst eadē illa inter se se eadē. i. physicoz.
Intelligit quētiqz diuisim sumpta sunt vni z eidē eadē inter se sunt ea
dem. z hoc etiā debet intelligi quētiqz vni termino singulari sunt eadem
inter se sunt eadem. z sic exēditur species.

Quicquid potest causa prima cuz secunda hoc potest se so
lo per autorem in de causis

Intelligit de cā simplr pma in genere cāe efficiētis z nō potētiā qz ab
soluā. Sed in genere cause formalis siue materialis nō opz. potētiā em p
me cause absoluta est qñ agit sine concursu influētiar.

Quando aliqua duo sunt idem in essentia si vnum p se est
corruptibile etiā z reliquū. iiii. metaphysic

Modo videmus q materia 2 ppositū sunt eadē res in eēntia. 2 sic videt
q materia esset corruptibilis. 2 ppositū p pbari de forma intellectua. Rā
detur q vey est qū penitus sunt idē 2 vni fī eēntia. Sed materia sum
pliciter 2 forma ipsius ppositū sunt eēntialia principia ipsius ppositi. 2 ptes
essēntiales que non possunt dici esse sicut compositum

Quęcūq; dñt genere dñt nūero 2 specie. v. metaphysice.
Intelligit dupl. Uno modo sic. quęcūq; genere differunt realiter dis
ferūt numero 2 specie realiter. Alio mō sic intelligit q cūq; dñt genere p
distamētaliter dñt numero 2 specie p dicament aliter. Vel dī q illa auro
ritas intelligit in genere sube 2 non in genere accidentiū

**Quantitas nō est de virtutibus actiuis et passiuis ad in
uicem quarto metaphysice**

Rādetur q phus vult q esse actiuum 2 passiuū non attribuit quantitas
ei sed bene attribuitur speciebus qualitatibus

Quid recipit esse post nō esse est generabile. iij. physico 2.
Rādet q vey est de illo q recipit eē a forma. qz forma est q dāt esse rei. vey
patet p phm. i. physicoz. Etia vey est de esse formali. nō autē entitativo

Questio est dubitalis ppositio pboetii
Et sic videt q qstio fī ppo q tñ est falsum. Rādet q qstio capit vno mō
p signo interrogatiuo 2 orōne cū q interrogat. 2 sic qstio nō est ppositio. et
hoc vult boetius. Scdō sumit p orōne cui signū interrogatiū addit. 2 sic
qstio est ppo. 2 sic illa orō celū hz materia in tali orōne posita verrū celū hz
ter materia est ppositio. 2 hoc vult boetius

Quęcūq; dñt plus q numero dñt specie. v. metaphysice.
Rādetur q phs vult q quęcūq; dñt plus q numero eēntialiter illa dñt
specie. 2 sic nō oz q vir 2 mulier differūt spē. vey fortes albi 2 plato niger dis
ferūt specie que solum differunt specie accidentaliter.

Qui nō unū intelligit nil intelligit. iij. metaphysice
Respondetur q intelligitur sic. qui non vñū intelligit ad minus. i. nihil in
telligit. Vel sic capiendū ly non infinitanter. vey qui non vñū intelligit ni
hil intelligit. 2 hoc est verum.

**Qui in dialectica solum terminos vniuersalia dicti 2 non
res illū non dialecticū sed dialectice hereticū dicimus. qz vñi
uersalia realia sunt ponenda p anselmū**

Respondetur q vult ille qui ponit solum vniuersalia in signis et non res.
non facit vniuersaliter intellectas per illa signa illum dicimus dialecticum
hereticum. Nam ille dicitur dialectice hereticus qui ponit aliquid falsum
in dialectica siue logica.

**Quicquid caret operatio ne caret et essentia per cōmenta
tozem nono metaphysice**

Respondetur q illa auctoritas vniuersaliter non est vera. quia datur instā
tia de materia prima. sed non cōmuniter intelligitur de istis qui sunt in ac
tu formali et non non in potentia siue actu potentie

Quod non est contingit nō scire. i. posteriorum
Verū est q̄ verū vel veritatē entis vel veritatē p̄pōnis nō p̄tingit scire cā
q̄ scibile p̄p̄inuum. Sed tene remotam.

Quidditas rei est forma rei septimo metaphysice

Rūdetur v̄z est in simplicibus. non autē compositis

Quecunq; habent differentiam in eodem subiecto differunt speculo quarto metaphysice

Si igit illi grad⁹ in alteratōe p̄p̄ie deā atq; ant⁹ successiue h̄nt dīz i eodē
subiecto. 2. g. differunt speculo ut vult autōitas. 2. sic q̄litas p̄m quā sit
alteratio p̄p̄ie dicta nō esset simplex. sed diuersarū rationū. Rūdetur q̄
vult q̄ q̄litas intēsisibilis 2. remissibilis extis in eodē subiecto nō faciēs vnā
qualitatē p̄tialē illēbznt sp̄e. Sed si ille qualitates faciēs vnā totalē qua
litatem tūc nō opz. verbi gratia. albedo 2. nigredo sunt in eodē subiecto 2.
sunt intēsisibiles 2. remissibiles. 2. tunc in illo subiecto non faciēs vnā qua
litatem. ergo differunt speculo

Quicquid est cā cause est causa causati p̄ autorē de causis
Intelligit q̄ q̄cquid est cā cāe loq̄ndo de cā cēntiali 2. positīua hoc est caus
sa causati. dīz positīua p̄pter vicia q̄ sunt causata p̄uatiue

**Qui tollit a rebus p̄p̄ias operationes etiam tollit ab eis
essentias p̄ cōmentatorē octauo metaphysice**

Intelligit qui tollit op̄ationes p̄p̄ias a rebus que ad actū 2. potentiam. s̄
mul p̄tinent ille tollit ab eis suas essentias

**Quicquid per superabundantiā dicitur vni soli rei conue
nit septimo topicorum**

Ergo seq̄tur q̄ sup̄latius est p̄p̄ie qualitatē Rūdetur verū est superla
tiū expōzendo affirmatiue 2. nō negatiue. 2. tunc dicitur expōni affirma
tiue q̄n vltima expōnens est affirmatiua

Quicq; mouet hoc est diuisibile sexto topicorum.

Noc simplr non est verum. qz anima habet se in corpe tanq; nauta in nauī
S; nauta mouet motu nauis. g. aia mouet motu corpis. 2. p̄ p̄is est diuisi
bilis. qz est mobil⁹ q̄ tñ ē p̄tra p̄m r̄ndet q̄ sic dīz intelligi q̄ mouet p̄ se s̄
est diuisibile mō aia non mouetur p̄ se sed p̄ accidens

**Quecunq; sunt eiusdem speciei quicquid vni cōuenit con
uenit et reliquo est cōmunis animi cōceptio**

Intelligit cēntialiter vel de p̄dicatis cēntialibz. Dicit cēntialiter p̄ r̄ p̄e
blumbi parūā 2. magnā que sunt eiusdē sp̄ei. 2. tñ quicquid cōuenit vni cō
uenit 2. reliquo. qz portare magnā p̄em blumbi nō p̄uenit sicut conuenit
nobis portare parūā p̄em. s̄lt in accidentibz p̄p̄is veruz est. Nam sicut
forti p̄uenit esse suscepibile discipline sic 2. platonī

**Quandocunq; extremitates cōuertunt inter se inclusiue
tunc necesse est extremitates cōuerti cum medio. ij. topicorū**
Rūdetur veruz est arguendo in primis quattuor modis prime figure dīz

recte concludentibus propter argumentum in d'rapiti. ut ois ho e aial. z ois ho e
sub a aiala sensitiua. ergo sub a aiala sensitiua e aial. ibi i conclusioe extreni
tates puerunt. qz ois sub a aiala sensitiua e aial. ergo etia deberet pueri
cu medio. z p pns sequeret. q ho esset asin? s hoc no oportet ex quo iste
sylogismus no est in aliquo modo prime figure sed in terciā.

Quandocunq; signu; vniuersale interimitur per signum
exclusiuum additum ad vnam sui partem. Si tunc exclusi/
ua est vera vniuersalis fuit vera. secūdo topicoz.

Intelligit dūmodo tale signū vlt affirmatiuū addit termino habēti actu
plura supposita. Si tunc exclusiua est vera sua vltis fuit vera.

Qui dicit animā gaudere vel trīstari dicit eam texere et
edificare. primo de anima.

Intelligit q dicit se solo animā gaudere vel trīstari dicit eam texere sic q
phs vult q nō solū puenit aīe sed pur ē iuncta corpori. z dicit Egidius
ibide verū est ille minus ppe dicit qui solū aīam dicit gauderi vel trīsta
ri. Sed magis ppe loquendo tunc hō dicit gaudere vlt trīstari. z h ē vez.

Quicquid potest in maius. p̄t in minus. primo celi.

Intelligit p se z virtute p̄ria. z de illis que sunt eiusdem speciei.

Quod semel dictum est amplius resumī non p̄t in libro
p̄dicamentoz.

Verū ē naturaliter z in numero p̄t tū idē resumī supnaturaliter z i specie

Quorū generationes sunt bone et quorū effectus sunt
boni illa sunt bona. secūdo topicoz.

Intelligit cuiuscūq; generatio vel effectus vlt generans p̄ticulare est bonū
nū illud ē z erit bonū ex pte efficientis si non erit impedimentū aliunde
Dicit p̄ticulare ppter agens vlt dicit vel erit ppter effectus q pducunt suc
cessuē qz illi nō sunt boni s sunt vel erūt boni. Dicit inq̄tū ē ex pte effici
entis qz sitat patrē ēē bonū z filiū nō z hoc p̄ria volūrate. Dicit si nō est
aliud impedimentū qz q̄libz effect⁹ ppter malū vltimū p̄t deprivari.

Quorū corruptiones sunt bone ipsa corrupta sunt mala

Intelligit si corrupciōes sūt bone tūc corrupta sūt mala z si corrupta sūt
mala tūc corrupciōes sūt bone. z hoc ē vez. de his q fuerūt bona vel mala

Alio intelligitur q corruptiones tales sunt male omnino moraliter. qā
non torquens est malus ergo fur est bonus. quia illa corruptio furis non
est omnino mala. Tercio intelligit qn corruptū nō habet se vt causa cor
ruptionis. et ergo nō sequit interficere tyrannū est malum. ergo tyrann⁹
est bonus ex quo malicia eius est causa corruptionis.

Quandocunq; aliqua duo sunt coniuncta et si vnum re/
peritur sine aliquo tunc est aliquod sine reliquo. viij. phis.

Intelligitur quandocunq; duo sunt coniuncta s̄m magis z minus si tūc
reperitur minus perfectum seorsum sine magis perfecto tunc etiā magis
perfectū potest reperire sine minus perfecto sed non e conuerso. z sic ma

teria prima est minus perfecta. Forma tamen forma reperitur sine materia et non e converso.

Quod non est nulli accidit. primo philosophico.

Intelligitur vno modo sic quod ly est dicit inherentiā accidentalem et illo modo substantia nulli accidit. Alio modo intelligitur sic ut ly accidit dicat denominationem vel predicationem accidentalem. et sic predica autoritas est falsa ut album est substantia.

Quod omni tpe est utilis hoc est eligibilis. iiij. topico.

Et sic sequeret quod fortitudo sit intelligibilior temperantia vel iusticia eo quod fortitudo omni tpe est utilis. Rūdet quod fortitudo capitur dupliciter. Uno modo quo ad haberi. Alio modo quo ad actum. et sic fortitudo est operatio fortitudinis et illo modo semper est utilis actualiter quod si oēs essemus iusti fortitudinem non indigeremus.

Quicquid est effectus est in causa cōis propter metaphisicos.

Et sic sequeret quod omnis imperfectio esset in deo et precipue materia prima esset in deo cum sit perfectissima pars est falsum. Intelligitur ergo sic quicquid est perfectionis in effectu hoc etiam est in causa non formaliter sed virtualiter vel reductiue virtualiter ut prima causa que habet futurum producat omnem effectum vel perfectionem supereminente quod prima causa supereminet omnem perfectionem ordinis naturam quia omnis perfectio ultimate ordinatur in prima causam.

Quicquid in vno est subiectum in alio non potest esse accedens. per Avicennam.

Et sic sequeret quod scia que est in deo subiectum non potest fieri in nobis accedens. Notandum quod aliquid in vno esse subiectum et in alio non posse esse accedens. Intelligitur dupliciter. Uno modo quod ipsum capitur utrobique vniuocum et sic non est verum. Alio modo capitur equiuocum dicitur de deo et de nobis. Ratio est. quod secundum philosophum. xij. metaphisicorum. Sapientia dicitur equiuocum de deo et creaturis ex quo in vno est substantia et in alio accedens.

Quantitas non est de genere actiuorum. quarto philosophico.

Intelligitur vno modo quod quantitas ut quantitas non est de genere actiuorum et sic est vera. Sed quantitas ut substantia bene est de genere actiuorum. Alio modo dicitur quod quantitas secundum suam essentiam non est de genere actiuorum licet bene secundum suas dispositiones. sic simili modo dicitur quod superficies secundum se non est de genere licet secundum dispositiones corporis cuius est superficies.

Quicumque negat multitudinem ydearum in mente diuina est infidelis et hereticus. per beatum Augustinum.

Et ex hoc videtur quod plures sunt ydeae ponendi quod sic intelligitur quicumque negat multitudinem ydearum. id est multitudinem personarum in mente diuinitatis est hereticus. Nam talis multitudo est ipse deus in quo est trinus et vnus.

Etiam quodam sunt vniuersalia et quodam singularia. per Aristotem.

Intelligitur sic de numero rerum quodam singularia quedam viles.

Ridiculosum est temptare seu demonstrare naturam esse quia hoc est per se notum. iiij. philosophico.

Sed duceres in philosophia diffinitur naturam ibidem statuitur autem quod quilibet definitio est

demonstrabilis de suo definito. et sic videtur quod natura sit demonstrabilis. Intel-
ligitur dupliciter. Uno quod philosophus non vult quod sit ridiculosum demonstrare
naturam esse et hoc bene est verum. Sed ridiculosum est temptare demonstrare na-
turam esse. et hoc bene est verum quod temptare importat difficultatem modo non est
difficile ymo est facile demonstrare naturam esse. Alio dicitur quod vult ridiculosum
est demonstrare naturam esse quod ad questionem si est. quod hoc est notum de se. Sed
quia ad alia genera questionum scilicet quid est non importat difficultatem.

Radices in plantis sunt similes ori in animalibus. ij. de anima.
**Ratio quia secundum philosophum ibidem tam radix quam os recipit alimentum. per quod
res inesse individuali conservatur.**

Res naturales et artificiales sunt distincte. ij. physico.
Intellegitur secundum denominationem sic quod denominatio artificialis posterior
naturalis. et sic distinguunt secundum rationem non autem secundum rem.

Relictis primis substantiis aristoteles agit de medijs per boetium
Intellegitur sic relictis primis substantiis tanquam extremis. id est deo. quia deus
non est in predicamento. quia nec genus nec species nec differentia ex quo
est simplex ymo simplicissimus igitur dicunt aliqui quod non est limitabilis per
positionem predicamentalem. Similiter prima pars in autoritate datur intelli-
gi quia etiam non est in predicamento. ideo aristoteles agit de medijs. id est
de substantiis compositis ita quod substantie compositae ponuntur in predicamen-
tis forma etiam proprie non est in predicamento. quia est altera pars composi-
ti que per se non stat sed inheret.

Relativa sunt simul natura in predicamentis.
Intellegitur relativa persequitur se in propria bona cum verbo performi. Sed non
sunt simul quo ad tempus quod stat unum precedere aliud in re permanere.

Imper enim divisio generis est in plures species.
per Porphyrium

Intellegitur quodlibet genus est semper divisibile divisione lo-
gicali per differentias oppositas speciuocas in plures species actuales ap-
titudine in genere existentes et illarum specierum ad minus debent esse due
cum hoc tamen stat quod possunt esse plures.

Sunt ergo ea que sunt in voce earum que sunt in anima.
passionum note. primo periarpe.

Respondetur quod per ea que sunt in voce intelligitur signa vocalia et per pas-
siones in anima intelligitur terminos mentales et conceptus et tunc sensus
autoritatis est quod signa vocalia sunt nota. id est signum conceptuum seu termi-
norum mentalium tunc ex illa autoritate colligitur commune dictum quod voces
significant conceptus ad placitum ultimatate licet conceptus quibus sub-
ordinantur significant naturaliter.

Sola species habet proprium. per Porphyrium.
Intellegitur quod proprium magis attribuitur speciei quam alteri. quia proprium
um influit ab essentia rei. id est spiritui. Vel dicitur quod ipse capit speciem com-
muniter pro quolibet subiecto communi.

Sophista plus appetit apparenter esse sapiens et non
existeret q̄ existeret et non apparenter. p̄mo clencor.

Intelligit q̄ p̄hs vult esse quod p̄mū sophistice est apparere z nō existeret.

Solius metaphisici est de quiditatibus omnīū rerū con-
siderare. sexto metaphisi.

Respondet q̄ verū est absolute z immediate modo q̄uis naturalis phi-
losophia cōsiderat illos terminos hō vt terra formando illas cōclusio-
nes hōmo est corruptibilis terra est sperica tamen non cōsiderat illos
terminos absolute z immediate vt metaphisicus s̄ p̄ respectū ad motum
formando de ip̄is cōclusiones.

Si hoc p̄bū ē purū dixeris ip̄m quoq̄ nihil ē. i. periarne.

Intelligit si hoc verbū est pure dixeris. id est solitarie ip̄m quoq̄ nihil est
id est nec fecit vere nec false. Alij aut̄ habent aliā aurozitatē sic nec hoc
verbū est purū dixeris z tunc intelligit sic nō ita q̄ si hoc verbū purū dixe-
ris q̄ ip̄m nihil sic significet ymo aliqd̄ significat quia significat quendam
compositionem quā sine extremis nō est intelligere

Singularia sunt sensu propinquoza. p̄mo postero.

Sed di. cū d̄ ibidem q̄ vniuersalia sunt nocioza singularibz. R̄ndetur
q̄ intelligit de vtrūq̄ in causando z de singularibz vagis. Item singulare
vago ē termin⁹ significans rem alteri rei equaliter p̄ oppositū est de sum-
plicit̄ signato. S̄ ad p̄m p̄mo p̄hs. Dicit q̄ intellect⁹ p̄ius cogno-
scit rem naturali ordine cognoscendi sub conceptu magis vniuersali. S̄
ad secū d̄ dicit q̄ intellectus cognoscit p̄mo sub cōceptu singulari ma-
gis vago quia natura semper incipit a facilioz. D̄us a quibus solius est vi-
uere inter paucioza indiuidua.

Simile non agit in simile. p̄mo de generatione.

Intelligit mere naturalit̄ z p̄ncipal̄ cū h̄ tū stat q̄ vniū s̄se agat i reliquū
vz de duobz negatōibz mutuo se impediētibz. vt nullus hō currit.

Sepat aut̄ hoc ab hoc sic p̄petuū a corruptibile. ij. d̄ aia

Intelligit sic potētia intellectiua sepat ab alijs potētijs tanq̄ p̄petuū a
corruptibili. Alij aut̄ dicūt q̄ p̄hs p̄parat ibi potētia intellectiua i hōie
ad aiaū sensitiua i aiaali bruto z vegetatiua i plantis. z sic ē ver⁹ q̄ in-
tellect⁹ sepat a vegetatiua z sensitiua qz p̄petuū a corruptibili nō ē tū ve-
rū put ille potētie sūt in vno subiecto scz in hōie. Alij d̄ q̄ p̄hs ibi vo-
luit aiaū intellectiua eē p̄petuā. S̄ tū hoc nō ē verū mere naturalit̄ lo-
quendo qz ip̄m formare p̄petuū rōnibz naturalibz nō ē ostensibile. Sed
alij intelligunt sic sepat̄ aut̄ hoc. id est intellectus diuinus ab hoc id ē
intellectu humano tanq̄ p̄petuū a corruptibili.

Sensus est quedam alteratio. secūdo de anima

R̄ndetur q̄ sensus siue sensatio est quedam alteratio saluatiua.

Sola metaphisica est scientia cōmunis. p̄mo metaphi.

R̄ndet q̄ p̄hs ibi p̄siderat sc̄iam esse cōmunē rōne p̄ncipioz vel obiectoz
et sic metaphisica cōmunis est qz p̄siderat p̄mo cōmunioza.

Sophisticus dyalecticus et metaphisicus sunt circa idē
Quia dicit cōmentator metaphisicus et dyalecticus pueniunt in subiecto.
ro. Rūderur q verū est quia cōueniunt in subiecto naturali. s. tū dñt in
subiecto formali vū metaphisica formalit et de p se siue pncipalit pñdes
rat ens in pñti ens. Sed sophisticus siue dyalecticus pñderat ens rōnis
per se et pncipaliter et sic ex pñti ens pñderat. et sic cōueniunt in subiecto
naturalit. et hoc non est inconueniens vt etiam patet de trinitate.

Sicut res habet eē ita etiā habet cognosci. iij. metaphi.
Intelligit Uno^o sicut res hz esse p cām sic etiā hz cognosci p eā. Sed
cūdo sic sicut res hz esse a deo sic etiā hz cognosci a deo. et hoc ē ver. S.
tū illud nō pñterit sic q res habeat tūc eē sicut cognoscit modo vniuersalit
nō tū hz esse vtr. qz omne q est ideo est qz idē numero ē. vt patz p boetium.

Sola spēs definit p boetium in libro diffinitionum.
Verū ē sola species definit tanqz diffinibile p pñti diffinitōne quiditā
tiua et essentia licet tū gen^o et indiuiduū pñt diffiniri tanqz diffinita res
mota et nulla equiuoca sunt alicuius speciei. et ergo nullum diffinitur.

Solius sube est definitio. septimo metaphi.
Per boetium rñderur solius subit ātie est definitio quiditātiua et essentia
lis nō tū voluit negare quin accides possz diffiniri p additamentū sue sube
Suba prior ē accñterpe natura et definitōe. vij. metaph.

Intelligit sic q res melius vt prius cognoscit p pñcata substantia et
quiditātiua et p cōceptus quiditātiuos qz cognoscit p pñcata accidens
et alia siue denominatiua. qz illa res hō pñfectius et meli^o cognoscit p concess
prum ill^o pñcati animal rationale qz p pñcatū scz album vel nigrum.

Sensus visus pte omnibus sensibus diligitur in probe
injs metaphi.

Intelligit respectu scientie et fm representatōnes quas sciunt sensus fm
se tunc sensus visus p omnibz diligit qz plures drās drāz nobis ostendit
etiam quia clarius et remotius plures res sunt sensibiles cum minori dif
ficultrate nobis visus representat.

Secundū sensum tactus nos discernimus sapientes ab
insipientibus. secūdo de anima

Et subdiuidit. Ratio ibidē qz molles quidē carnes apremēte dicim^o
et sic pñs nō vult q sim^o sapientes fm tactū s. vult q fm tactū dicimus
dispositos et aptos ad scientiā et hoc est verum ex mollicie sanguinea non
autem flegmatica que est in mulieribus.

Similia sunt quoz qualitas est vna. septimo metaphi.
Et sequeat^o termin^o vocalis nō significaret terminū scriptū ex eo
q nō est subtilis qz eoz qualitas nō est vna. Rūder^o q intelligit de quali
tate reali siue similitudine reali modo termin^o vocalis et scriptus sunt simi
les in genere representatōis et p tanto vn^o fecit aliū et nō in reali qūitate et p
sanctū Thomā lvyua debet tū valere sicut similes.

Scientia est de numero perpetuoz. pmo posteriorū.

**Intelligit de scia strictissime cap. 1. a. 2. de perpetuorum veritate si autem eadem iactantur
Sacerdotes in egypto acquisitis vite necessariis incepte
runt philosophari.**

Intelligit sacerdotes in egypto acquisitis vite necessariis id est in artibus liberalibus que sunt necessaria ad vitam sacerdotalem incepterunt philosophari id est in philosophia studere.

Scientia dividit in vtile et in inutile. ij. metaph.

Rndetur qd pbs p scientia vtile intelligit sciam practica p inutile intelligit p speculativa. et sic cōter videt qd scia de aia nō sit vtilis qz est speculativa. Rndetur qd vtile capis dupliciter. Uno^o improprie scz p practico et inutile p speculativo. Nā scie speculative dicuntur inutiles quo ad opationes qz nō possunt a nobis operari. et ita accipit pbs vtile. Alio^o capis proprie et sic vtile est illud qd est ordinabile vel ordinat in aliqd bonū. et illo modo scientia de anima est vtilis.

Species rerū se hnt ad numerū. viij. metaph.

Intelligit recte sicut numerus denarius addit alteri numero et tūc resultat una nova species numeri et addendo decē ad decē erūt viginti. et addendo unū ad tria erūt quattuor. et sic simili modo qn vni speciei additur aliqd essenziale qd non est de essentia ipsius resultat alia species.

Subtiliter mēit qd qd ternariū ē binariū. iij. metaph.

Respondet qd hoc est verū de numero quaternario entū separatō. cuius hoc ramentum stat qd numerus quaternarius ad invicem est binarius et econversus. sō. vt patet in continuis practicis.

Subiecti non est demonstratio. pmo postero.

Intelligit qd nulla scia hz demonstrare suū subiectū esse sed illud psumitur. quia dicit pmo posterior in omni scia in qua est subiectū dicit psumi si est et quid est. Sed quid est subiectū potest investigari.

Sensus ē singulariū intellectus. pmo vltim. iij. de anima.

Rndetur qd intellectus solū intelligit vltia seu vniuersaliter sic qd nulla anima potentia hoc facit qz sensus est pntiū. intellectus vero absentiū. et nō est sic vniuersaliū qd intellectus non intelligit singularia.

Substantia non est idem cum accidente. pmo topico.

Intelligitur accidentaliter. quia accidens et suū subiectū faciunt vnum numero de per accidens. vt patet septimo metaph.

Sol est pater virozin. secundo de anima

Intelligit qd ad illuminatō nem huius. Ratio est quia sol generat homines. Nam dicit scdo phisicoz homo generat hominem et sol.

Sanatio est in pdicamento relationis. v. metaph.

Rndet qd pbs vult qd sanatio pnotat quandā respectū terppque p accidens et reductiue est in pdicamento ad aliquid.

Si infinita puncta pcurrerent lineā nō facerēt. i. celi.

Rndet qd pbs loquit de punctis indiuisibilibus sic qd tūc vult. Si infinita puncta indiuisibilia concurrerent lineam non facerent.

Separatio forme a materia & eius corruptio. iij. phis.
Respondetur qd phis loquitur ibi de forma que esteducta de potentis
materie vt forma bruti.

Solius incompleti est diffinitio. sexto topicor
Rñdet verū de diffinitio p̄ quo non autem remoto.

Unc vnūq̄q̄ arbitramur scire cū causas eius co-
gnoscimus. primo phisico.

Intelligit de cognitōe p̄pter quid & de effectū naturali dī p̄pter
quid p̄pter cognitōem quia est & dicit de effectū naturali p̄pter deum.

Tres sunt species oppositiōis. p̄mo periarne.
Rñdetur qd phis caput ibi oppositiōē p̄pter pur attribuit oppositiōibus
ratione veritatis & falsitatis.

Tantū vni vni opponit. p̄mo periarne. Intelligit eadē specie opposi
tōis qz in diuersis speciebus ē incoūenies qz vni plura opponuntur.

Tantum duo sunt elementa. quinto metaphis.
Intelligit em̄ duo sunt elementa vera & principia scz materia & forma et
quattuor sunt elementa vocata scz aer ignis aqua et terra.

Tale additū suo tali facit ipsum magis tale. i. postero.
Intelligit de q̄litate positīuis & naturalibus sic qd tale additū suo tali hoc
est q̄litas positīua addita q̄litate positīue ad idē subiectū illud erit magis
tale. Et dī positīuis qz ī priuatiuis nō ē vix ex quo vna negatio addita
alteri ei p̄tū nō fortificat & magis interimit etiā intelligit de tali qd est
infinitum qd notanter dī p̄pter p̄fectiōem dei que est infinita.

Triplex est substantia scz forma materia & totū cōpositū.
secūdo de aīa. & viij. metaphis. Et sic phis videt velle qd materia & forma
distingunt p̄tra totū cōpositū. & videt esse p̄tra eū. p̄mo phis. Ubi dicit
qd totū ē sue p̄tes. Rñdet qd phis distinguit materiā & formā & totū cō
positū diuisū sumptū & nō iunctū. S; illa auctoritas phis. p̄mo phisico.
Intelligit qd totū nihil aliud ē nisi sue p̄tes cōiuncte vel simul sumptę.

Ternarius est prima multitudo. primo metaphisice.
Et sic videt qd duo nō sūt multa. Rñdet qd phis vult qd ternari⁹ ē p̄ma
multitudo excedens aliū numerū. & sic est verum.

Talia sunt subiecta qualia permittuntur ab eorum pre-
dicatis p̄ter regulā topicalē. Intelligit ad hunc sensum qn subiecta sūt edī
uoca & p̄dicata secūde intenciōis tunc subiecta sumunt p̄ talibus caris p̄
quibus sūt p̄dicata eque p̄ueniūt vt hō ē spēs ly hō ē equiuocū a p̄silio & ly
spēs ē termin⁹ scēde intenciōis. S; ly hō a p̄e subiecti accipit p̄ talibus signifi
catis p̄ quibus p̄dicatū sibi conuenit. Sed quia illud predicatū nō tō
uenit sibi pro conceptu naturali ergo etiam non accipitur pro eo.

Theorice finis ē veritas practice vero op⁹. i. metha
Respondetur qd phis loquit de op̄atiōe que fit ab extra et licet logica
et alię artes operantur speculatione id tamen est ab intra.

Tunc vnūquodq̄ ē p̄fectū cū tāgit p̄p̄riā p̄tū. vij. phis.
i iij

Respondet qd phis vult qd vñ qd maxime est perfectū dum tangit
debitū gradū z extremū perfecte virtutis qd conuenientis.

Tempus non est motus. quarto phisicorū

Respondet qd phis vult qd illa non est predicatio essentialis tempus est
inor⁹ s; bñ accidentalis z conuertibilis qz p pōia passio p dīcat de subiecto

Tempus est vbiq; quarto phis.

Intelligit cōmensuratiue. quia omnis successio mensuratur tempore.

Tempus non est numerus quo numeramus. iij. phis.

Verū ē capiēdo numerū p numero numerante pncipali z etiā instrumē
tali intrinseco s; rōne aīe discretiue licet sit numer⁹ extrinsec⁹ s; res cog
nita subiecta mēsure s; m quā aīa venit in cognitiōem mēsure min⁹ nōte.

Tempus est sensibile psequētie ergo temp⁹. ij. de aīa.

Nam duplex est esse temporis s; m cōmentatorem s; formale z materia
le. formale est ratio discretiua aīe sed materiale est motus. modo ay/
toritas est vera quo ad esse materiale.

Tactus ē in carne. secūdo de aīa.

Sed dī. tñ dīcīt. ij. de aīa qd organū tact⁹ sit qd nēru⁹ radīcat⁹ ī corde
p ples ramūculos diffusus p totū corp⁹ z mediū ei⁹ ē caro vbi inuēit op
positū. Rñdet qd p mētoroz glosans dīcīt p h attestat ibidē inuēit exet
puerit dīcīt z dīcīt qd corrīgit se ī. ij. de aīa. Alii aut glosant qd tact⁹ sit ī
carne vel ī era nō aut vult qd organū tact⁹. Vt etiā dī qd aīa tenet
et ī tenore s; bōz dī qd tūc locut⁹ ē s; vīā suoz mīgrōz s; corrīgit se. ij. de aīa

Tantum quattuor sunt predīcā. pmo topico.

Scilicet genus diffinitio p pū accīdēs. Respondet qd verū est de p dīcat
tis essentialibus siue dyalecticis.

Totū cōpositū ē pmo z de p se ē generabile. vij. metaphi.

Intelligit ppositū totū ē generabile cōpletiue z s; m totalitatem nō autēz
pncipaliter z per se quia pncipaliter forma generatur.

Totū est sue partes simul. pmo phisico.

Intelligit sic. pū ly s; n dī ibi separatē pū vñ nullū pūis exclusionē et
sic vñ in tñ totū ē sue ptes z nulla exclusiua vñ intelligit pūctū z n diuisim.

Terra est res quiescens per cōmentatōrē

Qui dī si omēs dy descēderēt nō possūt mouere terrā Intelligit s; se to
tam h moueat s; m ptes qz cotidie alterat s; m eius partes.

Terra est in aqua tanq; in loco p pūo z naturali. iij. phis.

Rñdet qd phis h; ibi modū loqndī vulgariū s; m quē modū qd ē esse in
alio cut⁹ maior ps s; m se z quālibet s; m ab alio circūdat. sic terra ē ī aqua
s; m veritatē tñ nō h; vñ locū p pū qd esset aqua tñ vel mare tñ.

Totū sapit naturā suā p pū cōmunis ppositio

Verū ē quo ad s; carū nō aut quo ad modū significandi.

Totū z pfectū sūt penit⁹ idē. ij. phis. z. iij. metaphi.

Intelligit qñ totū capit cathegorematicū. Et nō qñ capit sine cathegreuma.
Tolle logicā et ablata est omnis scientia et si aliquid rema-

ner est tanq̃ fabula p̃ Isidorū in libro etymologiā.
Rūdet q̃ est in se fabula sed apparet hñci sñe et audīci tanq̃ fabula
Termino singulari non p̃uenienter additur signum uni-

uersale quinto metaphysice
Intelligit immediate. Sed tñ videt fore falsum. qz p̃rie dicimus omne ens
q̃ est sortis est risibile Rūdet q̃ duplex est termin⁹ singulari. i. singularis
vr sortis et plato Alius est circuloent⁹. vr ens q̃ est sortis mouet. D. q̃
signū vñe nō p̃ p̃rie addi termino singulari incomplexo. et hoc vult phis.

Huius rei tm̃ vñe ē natura p̃ inētorē primo celi.
Intelligit q̃ natura p̃ductiua vñus motus est et nō diuersorū
fm̃ spēm distinctorū. licz vñus rei sñ plures nature quaz vñe
est p̃ductiua motus vr forma et alia subiectiua vr materia.

Una et multa opponuntur secūdo metaphysice

Et si sic sequeretur q̃ termini de p̃dicamento quantitatis p̃trantant Rūdet
q̃ hic equiuocatur oppositio p̃ qualiter repugnantia.

Uniuersale est vñū in multis et vñū de multis. i. poste-
Intelligit sic. vñe est in multis sicut inferius in suo superiori vel significatiue
et sic est verū et est vñū de multis. i. p̃dicatur de pluribus

Ule nihil est aut posterius ē suis singularibus scō de aia
Intelligit vñe in eēdo fm̃ imaginationē platonis nihil est aut posterius
est aut est p̃cept⁹ cōis posterius rebus singularibus a quibus causat. et h̃ est verū
Ule sic. vñe. i. p̃ceptus vñs nihil est aut posterius est singularibus vñis. et
q̃uis illa expositio est vera nō tamē est de intentione phisici

Unius cause tm̃ vnus est effectus primo posteriorum

Intelligit vñi⁹ cāe eodē mō se h̃ntis respectu eiusdem causati est vnus ef-
fectus. quia cause diuersimode se habentis aliquādo sunt plures effectus
scz vnus medius alicuius immediatus.

Uniuersale est vbiq̃ primo posteriorum

Intelligit de vñi in causando. et tale est deus glōsus. sñr dī q̃ vñe est vbiq̃
id est. est aliqua res a q̃ p̃ fieri p̃ceptus vñs. et hoc est verum

Uniuersalia sunt forme reperte in quidditatibus rerum a
quibus res sunt illud quod sunt p̃ lincomensem
Intelligit vñe sunt forme. i. modi intelligēdi vñr intellectu reperte in quid-
ditatibus rerum. et in p̃ceptibus quidditates rerū notificātes a quibus
modi essēdi et res sunt eodē q̃ sunt

Uniuersalia p̃ se subsistunt secūdo metaphysice

Intelligit q̃ vñe ille termin⁹ fecit res p̃ se subsistētes. Aliiter dī q̃ vñe p̃
se subsistūt. i. ex terminis cōmunitib⁹ possunt constitui p̃pōnes vñs.

Verba q̃dem fm̃ se dicta nomina sunt. i. periar

Intelligit sic. verba materiali capta sunt noia. et forte nō inēdit hoc phs.

dicat qd aliter sit. pba si filia n. qd ad e. v. vel falsus. qz recte sicut nota
solitarie sumpta. nec fecant verum nec falsum sic nec verba solitarie sumpta.

Ubi cunq; est sensus ibi est appetitus scdo de anima

Intelligitur fm theodmi. de appetitu percipibili qd est appetitus delecta
bilis et pueniens et non intelligit de appetitu irascibili et intellectu. quia
sensum visus plura animalia non habent.

Ubi cunq; natural' dimittit medic' incipit in de flu et flato

Per qua autoritate hugo de sco videtur vult pbare qd medicina no sit spe
culatiua. Sed tenendo eodem viam. scz qd scientia sit speculatiua tunc pos
teli dicit qd autoritas intelligit de medicina practica

Universale est causa suoz singulariu primo posteriorum

Rndetur qd phus ibi loquit fm opinionem platonis qui dixit qd vniuersale
est quidditas singularium

Universale est eternu et incorruptibile primo posterioru

Intelligit qd ppo vltis posterioristica est eterne veritatis. vel sic qd ex termi
nis vltis potest constitui positio eterne veritatis

Ubi maximus intellectus ibi minima fortuna p boetiu.

Et ratio autoritatis est. quia hominibus intelligentibus et magis sapien
tibus minus veniunt effectus fortuiti qm in insipientibus. sed qd sapientes
super agunt cum deliberatione

Verum et falsum presupponunt congruu primo poste.

Rndetur veru et falsum presupponunt congruu fm p. vel fm ratione quo ad
e. sic qd no pt ee v. vel fm nisi sit congruu. sz no presupponit congruu qd ad co
gnoscendu. qz aliqs cognoscit veritatem p. et nulla ibi congruitate ponit.

Universalia sunt nociora singularibus. i. physicorum

Rndetur qd phus loquitur ad hunc sensum videlicet qd vltia. i. magis confu
sa doctrine sunt nociora singularibus. id est minus confusis.

Visus et illuminatio fiunt in instanti. similiter et delectatio

secundo de anima et decimo ethicoz

In oppositu est phus in libro meteoroz. patet hac ratione. qz quando de
bet fieri illuminatio medij de nouo oportet qd hoc fiat p applicationem lu
cidi ad medium et p generationem noui lucidi et p priuationem obstaculi. mos
do nullum p dictoz potest fieri in instanti. et ergo ad phm dicitur qd lume
inquantu est de se tunc sibi repugnat pducere in instanti sensus nec visui
nec delectatio. Unde si p impossibile lucidum mediu applicaret in instan
ti vtiq; lumen in instanti pducit ab eo. Sed quia lucidu no potest ibidez
p potentiam naturalem applicari. ideo p potentiam naturatiter illumina
tio medij non potest fieri in instanti

Ubi cunq; datur primum ibi datur vltimum per animi
conceptionem

Rndetur vbi cunq; datur vltimu in eptialiter subordinatis. ibi dat pmi
sed no oz in accitrat subordinatis. et p phs no oz qd vbi sit data vltima ps
qd ibi data sit pma ps motus. Nam qd mouet mouebat vel mouetur

Unū et idem ens est naturale et artificiale. ij. phisicorum.
Intelligit respectu diversorum. et sic stat quod anima sit actus corporis et etiam naturalis corporis. ergo etiam illa sequentia non valet et similis. anima est actus corporis artificialis. et ergo non est ibi actus corporis naturalis.

Virtutes sunt fortiores in dextera parte quam in sinistra parte philosophi in problematibus.

Et super hoc problemata fundatur ratio quare anima incipit motum a parte dextera et non sinistra. et etiam agit ex illa parte dicendum est quod dictum intelligendum est de virtutibus morales. non autem cognitivis.

Virtus est habitus. quia habentem se perficit et opus eius laudabile reddit secundo ethicorum.

Ibi dicitur quod virtus non reddit opus bonum principaliter sed dispositivum. quia disponit voluntatem semper ad bonum et delectabile recitare. nihilominus voluntas ex sua potentia etiam potest elinere bonum. sed non potest tamen videre sicut virtus et ita delectabiliter.

Virtus consistit in indivisibili secundo topicorum.
Respondetur quod philosophus loquitur de virtute perfecta.

Virtus habet generationem instantaneam. vij. phisicorum.
Respondetur quod loquitur ibi de virtute morali perfecta si saltem sit aliqua talis et vult quod illa quo ad voluntatem intentionis et remissionis consistit in indivisibili sic quod non potest remitti vel intendi.

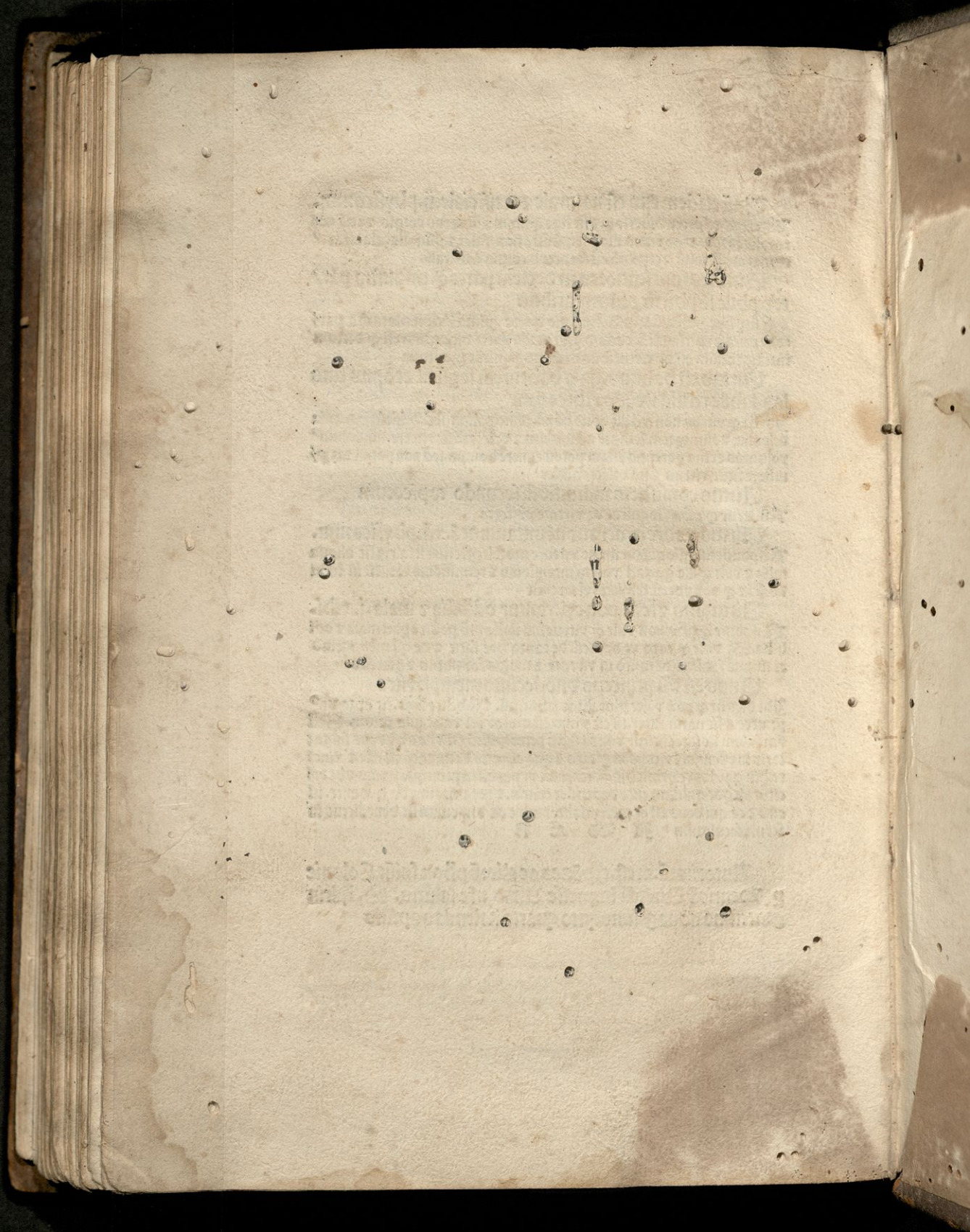
Virtuosus et felix non operantur odibilia et mala. i. ethicorum.
Respondetur quod philosophus non vult quod virtuosus nullo modo possit operari mala et odibilia. Sed vult quod raro vel de facili de tanto hoc facit et de quanto rarius et minus facit de tanto in virtute et magis formatus et perfectus.

Unus est in principis duodecimo metaphysice.
Ibi dicitur quod non valet pluralitas principii. et subdit philosophus. sit ergo unus princeps sit naturaliter. id est unus est motor vel una causa prima. Sed secundum fidem sic intelligitur unus est in principis. id est unus est deus singularis in essentia. et trinus in personis a quo cunctis dominatum est esse et vivere. his quidam clarius his obscurius. ut patuit in principio huius ubi dicitur ab hoc quidam esse dependet celum. et tota natura ab hoc ente. id est a deo qui deus est et presentialem non est et in eum sit benedictus in secula seculorum. A B E R

Autoritatem arest. exponens ac aliorum philosophorum finit Colonie per Henricum Quetell impresse Anno nre salutis. D. quadringentesimo nonagesimo quinto quarto kalendas aprilis

1495

Hain 1935.
GW 3758

Joris f. de v. s. s.

Imperator Imperator de v. s. s.

Imperator Imperator de v. s. s.

Imperator Imperator de v. s. s.

Vind

Vind

Vind

Vind

